

ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

DhammaVira Journal

ဓမ္မဝီရ
ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်။
အလှူအတန်း အလှူအတန်း အလှူအတန်း အလှူအတန်း အလှူအတန်း အလှူအတန်း
မေတ္တာတော်အောင် ကုသိုလ်အောင်

မောင်နောင်

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၂) ရက်

အတွဲ (၁၅) အမှတ် (၁၂)

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၉) ရက်

The purpose of learning "Ultimate Doctrine and the most precious beneficial advantages those can be gained by all learners.

“အဘိဓမ္မာတရားဒေသနာတော်မြတ်” အား သင်ယူကြရခြင်း၏အကြောင်းရင်း ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သင်ယူသူများအားလုံးအတွက် ပိုင်ဆိုင်ရရှိနိုင်သော တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် ကောင်းကျိုးသက်ရောက်မှုများအား ပေးစွမ်းနိုင်သည့် ကောင်းကျိုးကျေးဇူးများ”

ဒေါ်ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ - ဘီအေ (အီးဒီ)၊ ဘီအီးဒီ။

The main purpose of learning Abidhammā (or) Ultimate Doctrine is to understand the most precious essence of Buddhism.

“အဘိဓမ္မာတရားဒေသနာတော်မြတ်” အား သင်ယူကြရခြင်း၏အဓိကအကြောင်းရင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ တန်ဖိုးဖြတ်၍မရနိုင်လောက်အောင် ကြီးမားသော “အနှစ်သာရ” အား နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ ၁၄ သို့

မကောင်းမှု

- ၁။ မကောင်းမှုကို အကယ် ပြုမိလျှင်၊ ထို မကောင်းမှုကို ထပ်ကာထပ်ကာ မပြုရ။ ထိုမကောင်းမှု၌ စိတ်အလိုဆန္ဒကိုလည်း မဖြစ်စေရ။ (အကြောင်းမူကား) မကောင်းမှု ပွားခြင်းသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားနှင့် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။
- ၂။ ငါ၏ အနည်းငယ်မျှသော မကောင်းမှုသည် ငါအား အကျိုးမပေးလေ။ မကောင်းမှုကို မထိမိမိ မမှတ်ရ။ ဖိုးပေါက်ကျဖန်များသော် ရေအိုးကြီးပင် ပြည့် လေသကဲ့သို့ မကောင်းမှုကို အနည်းငယ် အနည်းငယ် ပြုဖန်များသော် သူမိုက်သည် မကောင်းမှုနှင့် ပြည့်လေ၏။

ဒဏ်

- ၁။ သတ ဝါအားလုံးတို့သည် တုတ်လှံတံကို လန့်ကုန်၏။ မိမိတို့၏အသက်ကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ (မိမိသည်လည်း ကိုယ့် အသက်ကို ချစ်မြတ်နိုးသော သတ ဝါတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတိုင်း) မိမိကိုယ်ကို ပမာဏထား အခြားသတ ဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲ မသတ်ဖြတ် ရာ။
- ၂။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ ကြမ်းကြုတ် သောစကားကို မဆိုလင့်၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကိုဆိုလျှင် သင့်ကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ ပြန် ဆိုကုန်ရာ၏။ ချုပ်ချယ်လွန်ကျူးသော စကားသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သူတစ်ပါးကို ဒဏ်ပြုလျှင် မိမိလည်း ဒဏ်ပြန် ခံရ၏။
- ၃။ လူမိုက်သည် ယုတ်မာသော မကောင်းမှုတို့ကို ပြုသော်လည်းပြုမှန်းမသိ။ ထိုသို့ပင် မသိသော်လည်း မိမိ၏ မကောင်းမှုတို့ကြောင့် မီးလောင်သကဲ့သို့ ဆင်းရဲပူပန်ရ၏။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-ပထမကျော်
အသျှင်သေဌိလ၏
ဓမ္မပဒပါဠိတော်(မြန်မာပြန်)မှ

ဗုဒ္ဓေါပာဓပေယျ

သစ္စာတရားကိုသိသလို၊
ဝေနေယျတို့သိစေရမည်

မုတ္တောမောပေယျ

ဘဝအနှောင်အဖွဲ့မှ ငါလွတ်သလို ဝေနေယျတို့
လွတ်စေရမည်

တိဏ္ဍာတာရေယျ

သံသရာဝဲဂယက်မှ ငါကူးပြောက်နိုင်သလို
ဝေနေယျတို့ ကူးပြောက်စေနိုင်ရမည်

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒိုအရေး ဒိုအရေး ဒိုအရေး ပြည်သူ့သဘောထား - ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုးအဆိုးမြင်ဝါဒီများအားဆန့်ကျင်ကြ - နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ - နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ - ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပအဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ် - နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရား ဥပဒေ စိုးမိုးရေး - အမျိုးသားပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး - နိုင်ငံသား ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး - ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ် - စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး - ရေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး - ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ စိတ်ချစွာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး - နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ် - တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မားရေး - အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင်မားရေးနှင့် သင့်ကျေးဇူးအမွေ အနစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး - မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး - တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ပညာရည်မြင်မားရေး	
---	--

Address
Hlaing Kyi Phyu Dhamma Vira Publishing House
Head Office: Blk (1), Rm(R6), Myanmar Info-Tech,
Hlaing Ts, Yangon.
Branch Office: No. 50, 2nd Fl. Bank St, Kyauktada Ts, Yangon.
Ph: 0980 23992 , 0950 01401
e-Mail - dhammavira@gmail.com

ဓမ္မဝီရဂျာနယ် ဩပါဒါစရိယဆရာတော်များ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ကုမာရ ဒုတိယပါမောက္ခဆရာတော်(ဇိမ်) အဂ္ဂမဟာဂန္ထပါမောက္ခပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဇောတိက(M.A) ဒုတိယပါမောက္ခဆရာတော်(ပညာ) အဘိဓမ္မပိဋကမဟာဌာန ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော် အဂ္ဂမဟာဂန္ထပါမောက္ခပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တထေရီန္ဒ(M.A) ပိဋကတ်ဆိုင်ရာပိဋစာပေဌာန ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော် အဂ္ဂမဟာဂန္ထပါမောက္ခပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတဘိဝံသ(M.A) သုတ္တန္တပိဋကတ်မဟာဌာန ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော် မဟာဂန္ထပါမောက္ခပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသုဗ္ဗ(M.A) ဗုဒ္ဓအသနာပြန့်ပွားရေးပညာဌာန ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော် စာတည်းချုပ် မဟာသဒ္ဓန္တဇောတိကဝေ တက္ကသိုလ်လျှင်သီရိ (ဓမ္မစရိယ၊ ဘီအေ) စာတည်းအဖွဲ့၊ ပြုစုရေး၊ ဓမ္မထက်ကို စီမံရေးရာ၊ ဖြိုးမာမာ ထုတ် စာ သူ တစ်လ(ပြု ၀၄၂၆)၊ လိုက်ကြည့်ပြု၊ ဓမ္မဝီရစာပေတိုက်နှင့် ဒီဂျစ်တယ်စာကြည့်တိုက် အပြင်အဆင် ကွန်ပျူတာ မိုးကြီး၊ ဖြိုးဖြိုးတင်၊ မြတ်နိုးပိုင် ဖြန့်ချိရေး လိုက်ကြည့်ပြု၊ ဓမ္မဝီရစာပေတိုက် ဖုန်း ၀၉၀၀ ၂၃၉၂၊ ၀၉၅၀ ၀၄၄၀၊ ၀၁၅၀၇၂၀၈ မိုးကောင်းကင်စာပေ၊ အမှတ်(၁၄၄) အနန်း(၆) ၃၆-လမ်း(လယ်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၀၁-၂၅၃၂၅၅ ထွန်းဦးစာပေ(ပုဒ်လေး) ဖုန်း ၀၂၃၉၈၀၀ ပုံနှိပ် တင်အောင်ဝင်း၊ တိုးရာစာပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်(၁၆) (၄၅)လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။ ဖလင် Empire Colour Repro	
--	--

ယခုအပတ် ဖတ်စရာ ကဏ္ဍ	
ကလောင်ရှင်များ	စာမျက်နှာ
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရား - - -	၂၀
- အရှင်ဇနကာဘိဝံသ - - - - -	၃၃
- ပဒုတ္တုဆရာတော် - - - - -	၁၇
- အယ်ဒီတာအာဘော် - - - -	၃
- ဦးသီလာစာရ - - - - -	၅
- ဗုံရွာနေဇာ - - - - -	၄
- ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ) - - - - -	၆
- အရှင်ကောဝိဒဇေ - - - - -	၁၉
- အရှင်သီလာစာရ(ပဲခူး) - - - -	၂၆
- ဘဒ္ဒန္တဒေါက်တာစန္ဒာဝရာဘိဝံသ -	၃၁
- ဟံသာဝတီ-ဦးအုန်းကြိုင် - - - -	၈
- ဒေါ်ဥဂ္ဂလဝဏ္ဏထေရ - - - - -	၁
- တက္ကသိုလ်လျှင်သီရိ - - - - -	၇
- ငြိမ်းချမ်းဦး - - - - -	၁၁
- ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး) - - - -	၁၀
- သီတာဦး(မြန်မာစာ) - - - - -	၁၂
- ဓမ္မဝီရ-သန္တာ - - - - -	၄၀
- ဦးချိုဦး - - - - -	၃၀
- ဇော်နောင် - - - - -	၃၇
- မြင့်သိန်း(မော်ကျွန်း) - - - - -	၂၈
- ချင်းတွင်း ငမေလ - - - - -	၃၉
- ခင်သူဇာမြင့် - - - - -	၃၆
- ဧဒင် ဝင်းလွင် - - - - -	၃၅
- ဗိုလ်သောင်း(ဧဒင်) - - - - -	၃၉
တို့၏အထူးဆောင်းပါး၊ သတင်းနှင့် ကဗျာများ။	

ရာစုသစ်၏ စိန်ခေါ်မှုမျိုးစုံကို
 ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်
 ရဲရင့်တည်ကြည်သော
 လောကအမြင်ဖြင့်
 ဘဝကို ရင်ဆိုင်လျက်
 အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့
 ဓမ္မဝီရဂျာနယ်
 ဖတ်ကြစို့။

အညွန့်တလူလူနှင့် လူသားဖြစ်ကြပါစေ

ကျေးဇူးရှင်နိုင်ငံကျော်ဓမ္မကထိက ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်သော ဆရာတော်သာယာဝတီ ဦးညေယျက လောကလူသားများနှင့် ပတ်သက်၍ လူ-လူ-လူ ဟူ၍ လူတန်းစား (၃)မျိုး ခွဲခြားဟောကြားခဲ့ပါသည်။

မြန်မာလို လူ ပါဠိလို မနုဿ ဟူသော ဝေါဟာရနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဋ္ဌကထာဆရာ ဋီကာ ဆရာတို့၏ အယူအဆအရ မနုဿာနံမှ မနု-စိတ်၊ ဥဿ- ကြံစိအားထုတ်မှုမှလာသည်။ လောကလူသားသည် အရာရာကို အားထုတ် လုပ်ကိုင်ရာ ပြောဆိုရာ၌ စိတ်၏ ကြံစည်မှုက ပထမဖြစ်၍ မနု+နဿ=မနုဿဟုဆိုပါသည်။ တစ်ဖန် သတိရှိခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ မြတ်သောအကျင့်အား လျှောက်ပတ်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ဆည်းပူးအပ်သော စိတ်ရှိခြင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်ဟုဆိုပါသည်။

‘ဟိတာဟိတံ ဇာနာတိတိ မနုဿော’ အကြောင်းအကျိုးအကောင်းအဆိုးအမှားအမှန် တရားတို့ကို သိတတ်သောကြောင့် လူဟုဆိုပါသည်။ သင်္ဂြိုဟ်ဋီကာကျော်၌= ထက်မြက်သော စိတ်ရှိသူကို လူဟုခေါ်သည်။ ထိုလူသည် မကောင်းမှုအရာ၌ ပဉ္စာနန္တရိယကံတိုင်အောင် ပြုရ၏။ ကောင်းမှုအရာ၌ ဘုရားဖြစ်သည့်တိုင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်၏ ဟုဆိုပါသည်။

ဝိမာနအဋ္ဌကထာဆရာက ငရဲသားကဲ့သို့ ဆင်းရဲရောက်နေသော သူ(ဝါ) ထောင်ကျ အချုပ်ကျနေသူများကို လူဝဲရဲသား (နေရယ်ကမနုဿ) ပြိတ္တာကဲ့သို့ ငတ်ပြတ်ပြီး တောင်းစားနေ ရသူကို လူပြိတ္တာ(ပေတမနုဿ၊ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အသိ တရားမရှိသူကို လူတိရစ္ဆာန် (တိရစ္ဆာန် မနုဿ)၊ အသိစိတ်ရှိသောသူ၊ အသိတရားရှိသောသူ၊ တရား မျှတသော စိတ်ထားနှင့် စိတ်နှလုံးကောင်းရှိသူ ကိုယ်ချင်းစာမေတ္တာတရားရှိသူ အတ္တ၊ ပရ၊ မျှတသူ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ခွဲခြားသိသူ၊ လောကကောင်းကျိုး၊ ဓမ္မကောင်းကျိုး၊ မိမိကောင်းကျိုး၊ သူတစ်ပါး ကောင်းကျိုးတို့ကို မျှတစွာ တွေးတောတတ်သူကို လူသားစင်စစ် ပရမတ္ထလူသားဟုဆိုပါသည်။

ဆရာတော်၏ အယူအဆအရ လူ-လူ-လူ မှာ ရုပ်နှင့် နာမ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ လူသားအားလုံး တူညီကြသော်လည်း မိမိတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံအရ လူဆိုသည်မှာ မိမိ၏ အသက်ကလေးရှင်သန်ဖို့ လူပြီး အသက်ရှင်နေရသောသူ မိမိဘဝ လူဖြစ်ရုံမျှသာရှိပြီး လူနှင့်တူအောင်မနေရ၊ မဝတ်ရ၊ မစားရသူ လူလို သူဘို ဆက်ဆံခြင်းမခံရသူ လူတောမတိုးနိုင်၊ စားဝတ်နေရေးအတွက် နေ့ည ပင်ပန်းကြီးစွာ ရွာဖွေစားနေရသူ၊ အသက်ဟူသည် အာဟာရပေါ် မှီတည်၍ အာဟာရအတွက် လုပ်ကိုင်နေရသူ၊ ထိုသူတို့ အနက် တစ်ချို့က သမ္မာအာဇီဝဖြင့် အသက်မွေး၏၊ တစ်ချို့က လိမ်ညာဉ်ကုန်၏၊ မတရား စီးပွားရှာစား၏။ ထိုသို့သောသူများ မျိုးများသည် လူယူသူများဖြစ်၍ ‘လူ’ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

လူ ဟူသည် ကျွဲ၊ နွားများ ရွံ့ညံ့ထဲ လူးနေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သို့သော်သူ ဝက်များ မစင်ထဲ၌ လူးနေသကဲ့သို့လည်းကောင်း အကုသိုလ် ကိလေသာ ညံ့ဗွတ်ထဲ၌ လူးနေသူ ရာထူးဂုဏ်သိရှိ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်ပကာသန လာဘ်လာဘထင်ပေါ် ကျော်ကြားမှုများ၌ ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက် ကျေနပ်ပြီး ထိုအရာများနှင့် အချိန်ကုန် နေသူကို ‘လူ’ဟူ၍ဆိုပါသည်။

လူဟူသည်ကား ကောင်းသော အတတ် ပညာ အသိပညာ တစ်ခုခုကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး မိမိ ကောင်းကျိုး အများကောင်းကျိုးတို့ကို အတ္တပရ မျှစွာ ပြုလုပ်ပြီး ကုသိုလ်အညွန့်တလူလူ ဝေနေသော သူကို ‘လူ’ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသည်။

ဤသည်မှာ ဆရာတော်ဦးညေယျ၏ လူအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူလား လူလား လူလားဆိုသည်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်၍ အညွန့်တလူလူဝေနေသော လူဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြပါဟု တိုက်တွန်း လိုက်ပါရစေ။

အယ်ဒီတာ

ပရမတ္ထနယ်မှ သမုတိအမြင်များ (ခ)

“ထို့ကြောင့် မိမိတို့အားလုံးသိနေ သော ဤတရားတို့ကို မိမိတို့၏ စိတ်၌ အပ္ပမာဒ တရားဖြင့် နှလုံးသွင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ် ခြင်းဖြင့်၊ ငြိမ်းချမ်းမှုအစစ်၊ ချမ်းသာစစ်ကို၊ တစ်ခဏ တစ်ဘဝမှသည်၊ သံသရာအတွက် ရယူခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် ကြောင်း၊ သိသာသိ၍မရှိ၊ မိမိပိုင်မဖြစ်လျှင် ချမ်းသာစစ်ကိုမရနိုင်ကြောင်း” တစ်ရပ် တစ်ဝေးပင်တရားရှင်းပြရင်း၊ သူတို့အားလုံးသည် အတူတကွ သံဝေဂတရား ပွားလိုက်ကြသည်။

တရားဆွေးနွေးမှုအဆုံးသတ်တွင် သူ၏ စိတ်နှလုံး၌ “အမှောင်ကလာပြီး အမှောင် ကို သွားမယ့်လူ၊ အလင်းကလာပြီး အမှောင်ကို သွားမယ့်လူ၊ အမှောင်ကလာပြီး အလင်းကို သွားမယ့်လူ၊ အလင်းကလာပြီးအလင်းကို ကူးမယ့်လူလို့ လေးမျိုးရှိတယ်၊ အလင်းကလာပြီး အလင်းကို သွားတဲ့လူဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြပါ”

“တစ်ဘဝ၊ တစ်ခဏ၏ ငါအဖြစ်ကို မကြည့်ပါနဲ့၊ တစ်သံသရာလုံးက ငါအဖြစ်ကို သာ ကြည့်ပါ”ဆိုသည့် တောင်မြို့ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒအဆိုအမိန့်သည် စိမ့်ဝင်စီးဆင်းသွားသည်။

ဤသည်ကို ဓမ္မမိတ်ဆွေမိသားစု အား ရှင်းပြရင်း သူဆက်ပြောလိုမိသော ဆရာ တော်ဘုရားကြီး၏ သတိပေးတရားကိုမူ သူ့စိတ် သူ့နှလုံးသားတွင် မြိုသိပ်ထားလိုက်မိသည်။

ဆရာတော်ကြီးက “သူတော် ကောင်း စိတ်ရှိသူဟာ လူဝတ္တရား အတိုင်း လူ လောကကို ဆက်ဆံပြီး၊ လူလောကနဲ့ ရဲရဲကြီး လမ်းခွဲ”တယ်တဲ့။

“One who has a noble mine should leave the human Society after dealing with people according to human moral code”

ဤမျှလောက် သမုတိနယ်ပယ်၌ အနည်ကျလျက် ပရမတ္ထ တရား၏ အရှိကို မပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြသောသူနှင့် သူ၏ ဦးမင်း သားချင်း၊ အဒေါ်၊ အစ်ကိုကြီးတို့၏ စိတ်နှလုံး များ၊ “နေအိုရောင် အတွေး”များကို သူကြင်နာ သနားနေမိပြန်လေပြီကော။

ငြိမ်းချမ်းဦး၏ ဖြတ်သန်းချိန်ခါနီးနှင့် ပထမပိုင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်

နောင်ဘဝဆိုတာရှိပါတယ်(၅)

ဘဒ္ဒန္တဝနိန္ဒသာရ(နံရောင်)

ယခင်အပတ်မှအဆက်

အရှင်ကုမာရကဿပ ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ကြီးနဲ့ ပါယာသိမြို့စားမင်းတို့ရဲ့ ဝါဒစစ်ထိုးပွဲတို့မှာ အမေးတွေအဖြေတွေ ဥပမာတွေ သာဓကတွေ သုတသနပြုချက်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်လို့နေပါတယ်။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာနဲ့အမျှ မှတ်သားစရာ သတိထားစရာတွေလည်း ဝေဝေဆာဆာ သေသေ ချာချာ ပါဝင်လျက်ရှိပေတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သုတေသန ပြုချက်ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါဦး။

မြို့စားမင်း။ ။ အို. . အရှင် ကျွန်ုပ်ဟာ ရာဇဝတ်သင့် ခိုးသားတစ်ယောက်ကို ဒဏ်ရာမပေါ်အောင် အသတ်ခိုင်းပြီး အသက်ဘယ်ကထွက်သွားတယ်ဆိုတာကို စမ်းသပ်ကြည့်ဖူးတယ်။ အသက်ထွက်ခါနီး ပက်လက်လှန်ထားကာ အားလုံးဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ဘယ်သူမှ မမြင်ရ၊ မတွေးကြဘူး။ တစ်ခါမှောက်ခံထားပြီးကြည့်တယ်။ ဘေးစောင်းထားပြီးလည်း ကြည့်တယ်။ ဇောက်ထိုးထားပြီးတော့လည်း ရိုက်နှက်ကြည့်တယ်။ အသက်ထွက်သွားတာကို ဘယ်သူမှ မတွေ့လိုက်၊ မမြင်လိုက်ကြဘူး။ ဒီတော့ကား အသက်ထွက်တယ်ဆိုတာ နောက်ဘဝကူးပြောင်းသွားတာဆိုတာ ယုံတမ်းစကား ဒဏ္ဍာရီပါလား၊ ကျွန်ုပ်သဘောထားလိုက်တယ်။

ခရုသင့်မှတ်ဥပမာ

မြို့စားမင်းဥပမာကို အရှင်ကုမာရကဿပက ခရုသင်းမှတ်သူ ဥပမာနဲ့ပြန်လည်ချေပရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

အရှင်။ ။ အို. . ဒကာ မြို့စား၊ ခရုသင်း အမှတ်ကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ကျေးလက်တောရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သွားပြီး ရွာလယ်ခေါင် ကွင်းပြင်မှာ ခရုသင်းကို မှတ်လိုက်တယ်။ သာယာတဲ့ ခရုသင်းသံဟာ အဲဒီတစ်ရွာလုံးလွှမ်းသွားတဲ့အခါ တစ်ရွာလုံးက လူတွေက အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ကာ အားလုံးလာကြည့်ကြတယ်။ ခရုသင်းကို မမြင်ဖူးကြတော့ အထူးအဆန်းဖြစ်နေကြတယ်။

ရွာသားတွေဟာ ခရုသင်းဆရာထံမှ ခရုသင်းကို ယူကာ မြေကြီးပေါ်ချပြီး အသံမြည်ခိုင်းကြတယ်။ ခရုသင်းကို အသက်ရှိတယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ အလိုလိုအသံထွက်တယ်လို့လည်း ထင်နေကြလေရဲ့။ ခရုသင်းကိုကြည့်ကာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေတဲ့ ရွာသားတွေဟာ ခရုသင်းကို မှောက်ချည်၊ လှန်ချည်၊ ဇောက်ထိုးထားချည် အမျိုးမျိုးလုပ်ကြည့်

ပြီး အသံမြည်ခိုင်းကြတယ်။ ဘယ်ရပါ့မလဲ။

ဒကာမြို့စား၊ အဲဒီအချိန်မှာ ခရုသင်းဆရာက ခရုသင်းကို ကောက်ယူကာ မှတ်ပြလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဉာဏ်မရှိတဲ့လူတွေနေတဲ့ အဲဒီရွာထဲက ထွက်ခွာသွားပါတော့တယ်။ ခရုသင်းဆိုတာ သက်မဲ့ပစ္စည်း အလိုလိုမြည်တာမဟုတ်၊ မှတ်တဲ့လူရှိမှ အသံထွက်တဲ့ပစ္စည်း။ မှတ်သောသူ၊ ခရုသင်းထဲသို့ လေဝင်ခြင်း၊ လုံးလပြုခြင်း အဲဒီသုံးချက်ညီမှ အသံမြည်တယ်ဆိုတာ သိဖို့လိုတာပေါ့။

အို. . မြို့စား၊ လူဆိုတာကလည်း အသက်ကိုယ်ငွေ၊ ဝိညာဉ် သုံးချက်ပေါင်းဆုံမှ လှုပ်ရှားခြင်း၊ သွား၊ လာခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ မြင် ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ နံခြင်း၊ စားခြင်း၊ တွေ့ထိခြင်း၊ စိတ်ကူးခြင်း စတာတွေကို ပြုလုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒီသုံးချက် မရှိတော့ ဘာကိုမျှ မလုပ်နိုင်တော့ဘဲ သေတာပဲပေါ့။

အရှင်ကုမာရကဿပက ဥပမာ ဥပမေယျတို့နှင့် နောက်ဘဝရှိကြောင်း ဘယ်လိုပြောပြောဟောဟော ပါယာသိမြို့စားမင်းကတော့ သူ့အယူဝါဒကို မစွန့်လွှတ်ပါ။ ဆက်၍ ပြောပြန်တာက- မြို့စား။ ။ အို. . အရှင်၊ ကျွန်ုပ်သိချင်လို့ လေ့လာနေတဲ့ကိစ္စက အသက်ထွက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ အသက်ထွက်သွားမှုကိစ္စကို လေ့လာစူးစမ်းဖို့အတွက် သေဒဏ်ချမှတ်ခံထားရတဲ့ ရာဇဝတ်သားတစ်ယောက်ကို ပထမ အရေးပါးကိုခွာတယ်။ ပြီးတော့ အရေးထူ၊ အသားတွေကို နှာပြီးအသက်ကို ရှာတယ်။ အကြောများကို တစ်ချောင်းစီ တစ်ချောင်းစီ လှီးပြီးရှာ

တယ်။ အမှီးတွေထဲမှာ ရှာတယ်။ ဒါပေမယ့် 'အသက်' ကို မတွေ့ပါ။ တကယ်လို့သာ ဒီအသက်ဟာ တစ်ခြားသို့ ထွက်သွားရိုးမှန်ရင် ရှိရမှာပေါ့။ တွေ့ရ မြင်ရမှာပေါ့။ ခုတော့ ဘယ်မှာမှမတွေ့ပါ။

ဒီတော့ကား- “တမလွန်လောက နောက်ဘဝမရှိ” ဆိုတဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဝါဒဟာ မှန်ကန်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့ဝါဒကို မစွန့်နိုင်ပါ။ အရှင်ကိုကား ကျွန်ုပ်လေးစားပါတယ်။

မီးကို လုပ်ကျွေးတဲ့ရသေ့ ဥပမာ

အရှင်။ ။ အို. . မြို့စားမင်း၊ သင်ကား ငါ့ရဲ့စကားများကို ပယ်ရှားသော်လည်း သာမန်လူမဟုတ်၊ အသိဉာဏ်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း ငါသဘောပေါက်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သင့်အား ပြောစရာစကားတွေ ဟောစရာတရားတွေ ငါ့မှာရှိပေတယ်။

ရှေးအခါက မီးကိုလုပ်ကျွေးပြုစုနေတဲ့ ရသေ့တစ်ပါးဟာ တောရကျောင်းမှာနေတယ်။ လှည်းအုပ်တစ်အုပ် ကျောင်းနားမှာ တစ်ည တည်းခိုနားစဉ် ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်ကိုတွေ့ရှိပြီး ရသေ့က မွေးစားထားလိုက်တယ်။ ထိုသူငယ် ၁၂-နှစ် အရွယ်ရောက်ချိန်မှာ ရသေ့ဟာ ဇနပုဒ်တစ်ခုသို့ မသွားမဖြစ်တဲ့ ကိစ္စလေးရှိလို့သွားရတယ်။ မသွားခင် သူငယ်အား မီးကိုမငြိမ်း မပြတ်အောင် လုပ်ကျွေးရန် (မွေးထားရန်) မှာခဲ့တယ်။

ရသေ့ပြန်မရောက်မီ မီးငြိမ်းသွားလေရာ သူငယ်ဟာ မီးပြန်မမွေးတတ်ဘဲ မီးထွက်အောင် မီးပွတ်ကို ပဲကွပ်နဲ့ ခွဲနေပါတော့တယ်။ (မီးပွတ်ဆိုတာ ရှေးက ကျောက်နဲ့ သံနဲ့ပွတ် (ခတ်) ပြီး ပွမ်းစ

ဗုဒ္ဓဂီတိကာ

ဆရာတော် ဦးသီလာစာရ
(ရိုးမတိမ် မဟာအောင်မြေကျောင်း)

ပဉ္စသတ ဒါရက ဝတ္ထု

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အရှင်မဟာကဿပအား မုန့်လှူသော သူငယ်ငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ‘သီလဒဿနသမ္ပန္နံ’ စသော ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

သီလဒဿနသမ္ပန္နံ၊
ဓမ္မဋ္ဌံ သစ္စဝေဒိနံ။
အတ္တနော ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊
တံ ဇနော ကုရုတေ ပိယံ။

မြန်မာကဗျာ

ဉာဏ်မြင်သီလ ပြည့်စုံစုံညီ၊
လောကုတ်တရား ထင်ရှားစွာတည်၊
မှန်စွာဆိုတတ် ကျင့်မြတ်သုံးလီ၊
ပြုသူအား လူများချစ်အပ်သည်။

Who so is perfect in virtue and insight, is established in the Dhamma, has realized the Truths, and fulfils his own duties, him do folk hold dear.

စကားပြေ။။ အကျင့်သီလဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော လောကုတ္တရာတရား၌ ထင်ရှားစွာတည်သော မှန်ကန်သော စကားကိုဆိုတတ်သော (သစ္စာလေးချက် သဘောနက်ကိုသိသော) မိမိအမှုဖြစ်သော သိက္ခာသုံးပါး ကိုယ်ကျင့်တရားကို (ပြည့်စုံအောင်) ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လူတို့ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။

စသည်နှင့် မီးမွှေးယူရတဲ့ ကိရိယာတစ်မျိုးပါ။) သူငယ်က ဘယ်လိုခွဲပေမယ့် မီးကတော့ ထွက်မလာပါဘူး။

ရသေ့ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ. . “မီးကို လုပ်ကျွေးရဲ့လား” လို့ အရေးတကြီးမေးပါတယ်။ သူငယ်ကလည်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်လျှောက်တင်လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ ရသေ့ဟာ သူငယ်ကို “မသိဆိုးဝါး မိုက်ချက်သား ကောင်းလှချည်လား၊ မီးကို မီးပွတ်ခုံ ခွဲစိတ်ပြီးရှာရသလား၊ ဟောဒီလို့. . ဟောဒီလို့ ပွတ်ရတယ်. . ” ဆိုပြီး မီးပွတ်ပြလိုက်တော့မှ မီးပွင့်လာပါတယ်။

ဒကာမြို့စားမင်း သင်ဟာလည်း အဲဒီသူငယ်လို ဖြစ်နေပါရော့လား. . ဒီတော့ကာ အကျိုးမရှိတာကို ဆက်လက် မစွဲမက်ပါနဲ့။ နေရတဲ့ အသက်တမ်းကာလလေးကို တန်ဖိုးရှိအောင် အသုံးချတတ်စေချင်တယ်။

မြို့စားမင်းဟာ အရှင်ကုမာရကဿပရဲ့ ဟောကြားချက်ကို နှစ်သက်မိပြီး အယူဝါဒအမှားကို စွန့်လွှတ်လိုက်ချင်ပေမယ့် သူ့ကို ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးကအစ လူသူလေးပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံးတို့ကို ပြစ်တင်ကြမှာကို စိုးရွံ့နေပါတယ်။

မြို့စား။ ။ အို. . အရှင်၊ အရှင်ရဲ့ဩဝါဒကို ခံယူပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိစ္ဆာအယူဝါဒကို စွန့်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စွန့်လို့မဖြစ်သေးပါ အရှင်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်ဘာအယူဝါဒရှိတယ်ဆိုတာ ပြည်ပိုင်မင်းနဲ့တကွ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးမင်းများပါ သိနေကြတယ်။

တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အယူဝါဒကို စွန့်လိုက်ရင် ကျွန်ုပ်ကို အမျိုးမျိုးစွဲကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ ဒီအယူကို ဆက်ပြီးယူမြဲ ယူနေရပါဦးမယ်. . အရှင်။”

မြို့စားမင်းဟာ သူ့ရဲ့မှားယွင်းမှန်းသိနေတဲ့ အယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ချင်သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်က အပြစ်တင်မှာကို ကြောက်ရွံ့နေပါတယ်။ အယူဝါဒတစ်ခုဟာ စွဲမိရင် ကျွတ်ဖို့ခဲယဉ်းလှပါပေတယ်။

“သတ္တဝါတစ်ယောက် ယူမှားမှောက်မူ၊ သိန်းလောက်ဘုရား၊ ချွတ်သော်ငြားလည်း ကျွတ်ငြားဘယ်ခါ မရှိရာဘူး. . ” လို့ မဃဒေဝမှာ ဆိုထားပေရဲ့။

ဘဒ္ဒန္တဇနိန္ဒသာရ
(သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မတရားစစ် တရားမှန်

ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်ဆိုသည့် ခံယူချက်နှင့်အညီ

လှိုင်ကြည်ဖြူဓမ္မဝီရစာပေတိုက်နှင့် ဒီဂျစ်တယ်စာကြည့်တိုက်မှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
မတ်လအတွင်း ဖြန့်ချိထုတ်ဝေလိုက်ပြီ

- ၁။ ဓမ္မဝီရ၏ ဓမ္မသံစဉ်များ (ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ)
- ၂။ ဖြတ်သန်းချိန်ဒါနိန်းနှင့် ပထမပိုင်း (ငြိမ်းချမ်းဦး) (ဒုတိယအကြိမ်)
- ၃။ ဆရာကြီးဦးရွှေအောင်၏ စာပေကောက်နုတ်ချက်စာစု (ဓမ္မပဒ) (ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် စိုးမြင့်လတ်)
- ၄။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုရတနာ အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)
- ၅။ သူတော်ကောင်းတို့အလှူပေးနည်း အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)

ဂျာလီ

အဘဏ္ဍ၏
'ထ' အမှတ်တံဆိပ်
ဂျာလီဆေးဘူးကြီး

မြန်မာ့ ချီ ဇ ရ ခး

အမှတ် (၁၅)၊ လှိုင်မြစ်လမ်း၊ ပေါက်တောရပ်၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်၊
အမှတ် (၄)၊ ပုဗ္ဗသတိုက်၊ ဘုရင့်မောင်လမ်း၊ ရွာမအနောက်၊
အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း - ၇၂၂၇၀၄၊ ၆၄၂၀၄၇

ထုတ်ဝေမှုနှင့်ဝိတစ်ဝေမှုများ ၁၂/၂၀၀၇ ထုတ်ဝေသူ (၁၀၀၅)

အနက်သစ်နှင့် ကံအမြင်

ရှင်ဉာဏ(ဗျာဠ)

တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာ ကြံစည်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ အလိုအရ ‘ကံ’ ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကံသည် တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုမှု၊ တစ်စုံတစ်ရာ ကြံစည်မှု၊ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်မှုပြုကြရာတွင် ပြောဆို ကြံစည် ပြုလုပ်သူတို့၏ အလိုဆန္ဒအပေါ်မူတည်ပြီး နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားခဲ့ရ၏။

‘ကံ’ နှစ်မျိုးနှစ်စားမှာ ကောင်းကံနှင့် မကောင်းကံပင်ဖြစ်သည်။ ကောင်းသောကံသည် သုစရိုက်တရားဆယ်ပါးဖြစ်ပြီး မကောင်းကံသည် ဒုစရိုက်တရားဆယ်ပါးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ သုစရိုက်တရားဆယ်ပါးနှင့် ဒုစရိုက်တရားဆယ်ပါး ဟူ၍ ‘ကံ’ နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားခြင်းသည် အထိန်းအချုပ်ကင်းလွတ်နေသော လူအစရှိသော သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။

စိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမပြီးသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ စိတ်သန္တာန်မှာမူ ကံသည်နှစ်မျိုးနှစ်စားမကွဲတော့သလို တစ်မျိုး တစ်စားတည်းသောကံသည်ပင် မဖြစ်တော့ချေ။ သာဓကပြရသော် ဗုဒ္ဓနှင့်တကွ အရိယာသာဝက တပည့်များသည် ကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ပယ်ဖျက်တားကြပြီး ဖြစ်သည် ‘ကံ’ သည် နှစ်မျိုးမကွဲသလို တစ်မျိုး တစ်စားတည်းသောကံလည်းသေလေသည်။

ကံသေမှလည်း သံသရာကလွတ်မည် ဖြစ်သည်။ ကံတစ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကံနှစ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မသေသမျှ သံသရာခရီးပြတ်မည်မဟုတ်၊ သံသရာ ခရီးပြတ်မှ ဘဝများစွာက လွတ်မြောက်ကြမည်ဖြစ် သည်။ ဘဝလွတ်မြောက်မှုအတွက် ကောင်းသော ကံ၊ မကောင်းသောကံစသည့် ကံနှစ်ပါးစုံကို ဖြတ်ကြရမည်၊ ကံကို မဖြတ်နိုင်သမျှ သင်္ခါရဇာတ် ရုပ်ပျောက်မည်မဟုတ်။

သရုပ်ဆောင်ပြသူရှိနေသမျှ နောက်

လိုက် ‘ကံ’သူများ အစဉ်အတန်း မပြတ်ရှိ နေမည် သာဖြစ်သည်။ တရားသဘော၊ သဘော တရား ဖြစ်နေသမျှ လောကနှင့်ဘဝကိုအလှဆင်လို စိတ်ရ နှစ်သက်မှု ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံနှစ်ပါး လူသားလောကမှာ ပြန့်ပွားနေဦးမည်။ ခေတ်စားနေ ဦးမည်ဖြစ်၍ လောကလူသားများအတွက် သံသရာ ခရီးသွားဇာတ်အဆုံးသတ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ဤနေရာ၌ ကံနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာ ကြီးဦးရွှေအောင်၏ သက္ကတအမြင်နှင့် ပြောရ သော် ‘ဤလောက၌ လူတို့သည် တစ်ဦးတည်း အထီးကျန်ဘဝဖြင့် နေကြသည်မဟုတ် အသိုက် အဝန်းဖြင့် နေကြသည်ဖြစ်လေရာတစ်ဦးနှင့်တစ် ဦး မလွဲသာ မရှောင်သာ အချင်းချင်း ဆက်ဆံကြ ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆက်ဆံရာတွင် ကိုယ်ကာယ ဖြင့် ဆက်ဆံရာတွင် ကောင်းသည့် သဘောလည်း ပါနိုင်သည်။ မကောင်းသည့်သဘောလည်းပါနိုင် သည်။ ကောင်းသည့်သဘောပါလျှင် သုစရိုက်ဟု ဆိုရသည်။

မကောင်းသည့် သဘောပါလျှင် ဒုစရိုက် ဟု ဆိုရ၏။ နှုတ်ဖြင့်ဆက်ဆံရာ၌လည်း ထိုနည်း တူပင် သုစရိုက်နှင့် ဒုစရိုက်နှစ်မျိုးကွဲပြားသွားနိုင် သည်။ ယင်းသုစရိုက်နှင့် ဒုစရိုက်တို့၏ အခြေခံ ကား မနောကံဖြစ်၏။ မနောကံကောင်းလျှင် ကာယကံနှင့် ဝစီကံတို့လည်း ကောင်းကြ၏။ ယင်းတို့ကို သုစရိုက်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုညကြိယာဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုရ၏။ မနောကံ၊ မကောင်းပါက ကာယကံနှင့် ဝစီကံတို့လည်း မကောင်းကြ။ ယင်းတို့ကို ဒုစရိုက်ဟုဆိုရ၏။

ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံအမြင်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ပင်ဆိုကြစေ၊ အနှစ်ချုပ်လျှင် ကား ကံသုံးပါးအနက် မနောကံသည် လက်သည် တရားခံအစစ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံနှစ်ပါးမဖြစ်ရလေအောင် သေအောင် ကံသုံးပါးကို ကျူးလွန်စေတတ်သော လက်သည် တရားခံဖြစ်သည့် စိတ်ဖြင့် ကြံစည်မှု မဖြစ်ပေါ် အောင် ‘မနောကံ’ ကို သတ်ရမည်ဖြစ်၏။ မနောကံ သေမှ ကာယကံ၊ ဝစီကံသေမည်။

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတည်းဟူ သော ကံသုံးပါးသေမှလည်း ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ် ကံနှစ်ပါးသေပြီး သံသရာခရီးဇာတ် ရပ်၍ရကြမည် ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သံသရာခရီးဇာတ် ရပ်နိုင်ရေး အတွက် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့သေမှ

ဖြစ်မည်ဆိုသော အသိရှိနေရုံမျှဖြင့်လည်း ကံသုံး ပါးသေလိမ့်မည်မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ တရားဟော ဆရာကလည်း တရားသဘော၊ သဘောတရား ဟောကြားနေရုံ တရားနာသူများကလည်း တရား သဘော သဘောတရားနာကြားနေကာမျှဖြင့် ဆိုလျှင်တော့ တရားဟောသူ၊ တရားနာသူများ၏ မနောကံသေမည် မဟုတ်ပေ။

ထိုသို့ မနောကံမသေခဲ့သော် ကာယကံ ကုသိုလ်၊ ဝစီကံ ကုသိုလ်၊ မနောကံ ကုသိုလ်တွေ သစ်ပင်ဖြစ်သည့် အစို့အညောင်တွေလို ပေါ်ထွန်း လာတော့မည်သာဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ကာယကံ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံ အကုသိုလ်၊ မနောကံ အကုသိုလ်တွေလည်း အကျိုးပေးဖို့ အစို့အညောင် ထွက်ပေါ်လာကြမည်သာဖြစ်သည်။

စင်စစ် ‘ကံ’ ဇာတ်ကို ရပ်နိုင်ရေးအတွက် မနောကံ၏ လုပ်ရပ်ကို အဆုံးသတ်ပေးကြဖို့လို မည်။ ဗုဒ္ဓနှင့်တကွသော အရိယာသာဝက တပည့် များကား ‘ကံ’ ဇာတ်ကို ရပ်နိုင်ရန်အတွက် ‘မနောကံ’ ကို မနောကံဖြင့်ပင် ပယ်သတ်တော်မူခဲ့ ကြသည်။ မိမိတို့ မျက်မှောက်ကာလ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ မနောကံကို မနောကံဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်နိုင်စွမ်းမရှိကြ၊ ကာယကံ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံ - အကုသိုလ်၊ မနောကံ အကုသိုလ်တရားတွေကိုသာ သီလစောင့်ထိန်းခြင်း၊ ဒါနကောင်းမှုပြုခြင်းစသော ကုသိုလ်တရားများနှင့် ဖာထေးကာကွယ်နေထိုင်ကြသည်။

အကြောင်းရင်းခံဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ သုံးပါး အကုသိုလ်ကံသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကျိုးအမြတ်ရလဒ်နှင့်တူသော အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံနှစ်ပါးကိုလည်း မဖြစ်ပေါ်အောင် သေအောင် မနောကံကို မသတ်နိုင်ကြသောကြောင့် အကုသိုလ်ကံအကျိုး ခံစားရမှုသက်သာအောင် ကုသိုလ်ကံဖြင့် ဖာထေးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်မှာလည်း ကံများပြတ်အောင် အသေသတ်ဖို့ ကိစ္စကလည်း ဟောစဉ်တရားသဘောအရသာ လွယ်ကူခြင်းဖြစ်သည်။ လက်တွေ့ကျတော့ ခက်ခဲ ကျပ်တည်း၏။ ထိုသဘောကြောင့်လည်း ပုထုဇဉ် တွေ သက်သာရာရလျှင် ပြီးရောစိတ်ဖြင့် အလွယ်လမ်းကိုလိုက်ကာ သံသရာခရီးဆက် လျှောက်နေကြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ဤနည်းဖြင့် ဘဝခရီးကို ကုသိုလ်ကံ စာမျက်နှာ ၉ သို့

ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ စကြဝဠာ(ကမ္ဘာ)အမြင်

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

သိပ္ပံအလိုအရ စကြဝဠာ(၃)မျိုး

သိပ္ပံနည်းအရ စကြဝဠာကို (၃)မျိုး(၃)စားခွဲထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

၁။ **နေစကြဝဠာ**= နေတစ်စင်းကို ခြံရံနေသော ဂြိုဟ်များ၊ ဥက္ကာပျံများ၊ ဂြိုဟ်သိမ်ဂြိုဟ်မွှားများ၊ ကြယ်တံခွန်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော ဆိုလာစစ်စတမ်(Solar System) ခေါ် စကြဝဠာဖြစ်သည်။

၂။ **မဟာစကြဝဠာ**= နေစကြဝဠာပေါင်းများစွာနှင့် ကြယ်များ၊ ဓာတ်ငွေ့များ၊ ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်များနှင့် မိုးတိမ်တိုက်များစသည်တို့ ဖွဲ့စည်းထားသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဂြိုဟ်များရံလျက်ရှိသော နေများ၊ ဂြိုဟ်များရံလျက်မရှိသော သန်းထောင်ပေါင်းများစွာသော ကြယ်များနှင့် ဓာတ်ငွေ့များ၊ ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်များ၊ ဖုန်တိမ်တိုက်များစသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ဂလက်စီခေါ် (Galaxy) ခေါ် မဟာစကြဝဠာကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။

မဟာစကြဝဠာကြီးများသည် အခြေခံဖွဲ့စည်းမှု တူညီကြသော်လည်း အကြီးအငယ် ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့် တူညီခြင်းမရှိပါ။

၃။ **အနန္တစကြဝဠာ**= အာကာသအတွင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် နေရာအနှံ့အပြားတို့၌ တည်ရှိနေကြသော မဟာစကြဝဠာအပေါင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာစကြဝဠာတစ်ခုတွင် ကြယ်တာရာ သန်းထောင်ပေါင်းများစွာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားပြီးလျှင် အရံဂြိုဟ်များရှိနေသော ကြယ်ပေါင်းများစွာလည်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိနေသည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ယုံကြည်ထားကြသည်။

ထို့ကြောင့် မဟာစကြဝဠာအနန္တတွင် နေစကြဝဠာသည်လည်း အနန္တပင်ရှိနေပါမည်။

ဤနေရာတွင် ကြယ်နှင့်နေကို ခွဲခြားသိထားရန်လိုပါသည်။ ကြယ်ဆိုသည်မှာ နေပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကမ္ဘာနှင့် ဝေးကွာလွန်းသဖြင့်

သေးငယ်သော ကြယ်ကလေးများ အဖြစ်တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍သာ လူသားများသည် ကြယ်စင်တစ်ခုအနီးသို့ရောက်အောင် သွားကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုကြယ်ကိုပင် နေတစ်စင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲတွေ့မြင်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် နေနှင့်ကြယ်သည် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ အကွာအဝေးပေါ်မူတည်၍ ကြယ်ဟုညွှတ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကြယ်စင်တစ်ခု၏ အလင်းရောင်နှင့် အပူဓာတ်ကို ရရှိသည်အထိ နီးနေလျှင် ထိုကြယ်သည် နေပင်ဖြစ်တော့သည်။ ကြယ်သည် နေကဲ့သို့ပင် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဓာတ်ငွေ့များကို မီးလောင်နေသောကြောင့် ကိုယ်ပိုင်အလင်းရောင်ရှိကာ ပူပြင်းတောက်လောင်နေသော အာကာသတန်ဆာဖြစ်ပါသည်။

ဂြိုဟ်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ပိုင်အလင်းရောင်မရှိဘဲ ကြယ်များကို ခြံရံပြီး လှည့်ပတ်နေသော ကမ္ဘာလုံးကဲ့သို့သော ခြပ်ထုကြီးများဖြစ်ကြပါသည်။

စကြဝဠာပုံအမျိုးမျိုး

မဟာစကြဝဠာမှန်သမျှ ဖွဲ့စည်းပုံအားဖြင့် အတူတူပင်ဖြစ်သော်လည်း မဟာစကြဝဠာတိုင်း ကြယ်တာရာသန်းထောင်ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပုံမှာ တူညီသော်လည်း ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်မတူညီကြသဖြင့် အမေရိကန်နက္ခတ်ပညာရှင်၊ အက်ဒဝင်းဟပ်ဘလီက မဟာစကြဝဠာပုံသဏ္ဌာန်များကို (၄)မျိုးခွဲခြား ပြထားပါသည်။

၁။ **ဘဲဥပုံသဏ္ဌာန်စကြဝဠာ**= ဤစကြဝဠာသည် မှန်ဘီလူးကဲ့သို့ အလယ်ပိုင်းတွင် မိုမောက်ကာ ခပ်ပြားပြားပုံသဏ္ဌာန်ရှိနေသည်။ ယင်းမဟာစကြဝဠာအတွင်း၌ ခရုပတ်သဏ္ဌာန်စကြဝဠာများကဲ့သို့ နှာမောင်းများပါဝင်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်နှင့် ဖုန်တိမ်တိုက်များလည်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားခြင်းမရှိတတ်ပါ။

၂။ **လှည်းဘီး(ခရုပတ်)ပုံသဏ္ဌာန်စကြဝဠာ** ဤစကြဝဠာသည် နှာမောင်းများ၌ပါရှိ နေသော်လည်း အဝန်းအဝိုင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့် လည်ပတ်နေလေ့ရှိသည်။ ထိုနှာမောင်းများသည် အစိတ်အကျဲ ကွာခြားမှု ရှိနေကြသော်လည်း ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုလုံးခြုံကြည့်ပါက ဝိုင်းနေတတ်ပါသည်။

ထို ခရုပတ်သဏ္ဌာန်မဟာစကြဝဠာအတွင်းတွင် ကြယ်များဖြင့်သာလျှင် စုစည်းဖွဲ့စည်းထားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်များ

လည်းတည်ရှိနေတတ်ပေသည်။ ယနေ့လူများနေထိုင်ရာ ကမ္ဘာအပါအဝင် နေစကြဝဠာပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော မိလ္ကီဝေး (Milkyway galaxy) ခေါ် မဟာစကြဝဠာကြီးသည် ဤအမျိုးအစားထဲမှ တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

၃။ **နှာမောင်းနှစ်ခုပါရှိသော စကြဝဠာ**-ဤစကြဝဠာ၏ ထိပ်နှစ်ဘက်မှ နှာမောင်းတစ်ခုစီသည် စကြဝဠာအလယ်ဗဟိုတစ်ဘက်စီမှ အကာအရံပြုထားဘိသကဲ့သို့ တည်ရှိနေတတ်ပေသည်။ စကြဝဠာဘေး(၂)ဘက်ကို ဘားတန်းတစ်ခုစီဖြင့် ကာရံထားသောပုံဖြစ်သည်။

၄။ **ပုံသဏ္ဌာန်မမှန်သောစကြဝဠာ**= ဤစကြဝဠာသည် ဝိုင်းသည်၊ ပြားသည်၊ ရှည်သည်ဟု တိကျစွာ မှတ်ယူ၍မရဘဲ ပုံပျက် ပန်းပျက်ရှိနေသော စကြဝဠာမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့သော စကြဝဠာများထဲတွင် ဓာတ်ငွေ့၊ ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်နှင့် ဖုန်တိမ်တိုက်များရှိနေပါသည်။

အာကာသနေရာအနှံ့အပြား၌ မဟာစကြဝဠာပေါင်းအနန္တရှိနေကြပါသည်။ ထိုစကြဝဠာများတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အလင်းရောင်နှစ်တစ်သန်းကျော်ကွာဝေးလျက်ရှိနေကြသည်။

ထို့ကြောင့်စကြဝဠာတစ်ခုနှင့် တစ်ခုတွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်မိရန် အကြောင်းမရှိ၊ ယနေ့ လူတို့နေထိုင်ရာ မဟာစကြဝဠာကြီးနှင့် အနီးဆုံး စကြဝဠာကြီးတစ်ခုဖြစ်သော အင်ဒရိုမီဒါး (Indromeda) သည်ဤကမ္ဘာနှင့် အလင်းရောင်နှစ်တစ်သန်းခွဲကွာဝေးကြသည်။

အလင်းရောင် အမြန်နှုန်းသည် တစ်စက္ကန့်လျှင် ၁၈၆၀၀၀ မိုင်ဖြစ်သည်။ ယင်းအမြန်နှုန်းဖြင့်သွားလျှင်ပင် အင်ဒရိုမီဒါး (Indromeda) စကြဝဠာသို့ နှစ်ပေါင်း တစ်သန်းခွဲခန့်ကြာမှ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အာကာသအတွင်း၌ စကြဝဠာတစ်ခုနှင့်တစ်ခုသော်လည်းကောင်း၊ ကြယ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခုသော်လည်းကောင်း တွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်ရန် မလွယ်ကူပါ။

မဟာစကြဝဠာတို့၏ အရွယ်အစား

စကြဝဠာတစ်ခုတွင် ကြယ်သန်းတစ်သိန်းလောက်ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အပြင် ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဖုန်မှုန့်ပါရောယှက်နေသောကြောင့် အလွန်တရာကြီးမားလှပါသည်။

စကြဝဠာအတွင်း၌ တည်ရှိနေသော ဓာတ်ငွေ့များနှင့် ဖုန်များသည်လည်း ကြယ်တာရာသန်းထောင်ပေါင်းများစွာလောက်ပင် များပြားတည်ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စကြဝဠာတို့၏ အချင်းသည် အလင်းရောင်သိန်းနှင့်ချီ၍ရှိနေတတ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ ၉ သို့

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် အလွန်အကျွံကွန့်မြူးတော်မူရာ
ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ကျမ်းမြတ်မဟာ (၁)

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်

သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် ဘာဝိတတ္ထိတေဇေန၊

သဗ္ဗဒုက္ခဘယအန္တရာ ယေ။

အနာဂမန ဝသေန ပတာယတိ၊

ဝိသေသေန ရက္ခတိတိ ပဋ္ဌာနံ။ ။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော တန်ခိုးတော်ဖြင့် အလုံးစုံသော ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်တို့ကို၊ မကပ်မရောက် မနှောက်ယှက်နိုင်အောင် အထူးအစောင့်အရှောက်ပေးတတ်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ပဋ္ဌာန်းမည်၏။

သဗ္ဗညုတ၊ ဉာဏမဟာ၊ လွတ်လပ်စွာလျှင်၊

လှည့်ရာပတ်ရာ၊ ကွန့်မြူးရာနှင့်၊ ဖြစ်ရာရည်မှန်း၊

သည်ရွေ့ကျမ်း၊ ပဋ္ဌာန်းမည်သတည်း။ ။

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြရာတွင် သတိပြုစရာအချက်များ မြန်မာပြည်အနှံ့ တောရောမြို့ပါ ဘုရား၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်တို့၌ အသံမစဲ မဟာပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပြီ။ မှတ်မိသလောက် သာသနာတော် ၂၅၀၀ ပြည့် ဗုဒ္ဓဇယန္တိ မတိုင်မီ ကာလများကစ၍ ဤသို့ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသကဲ့သို့ အသံအမျိုးမျိုး နည်းအသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တော်မူခဲ့ကြပါသည်။ မဟာပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုဖတ်ကြားနည်းမှာ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အထူးအလေးထားဟောကြားတော်မူသော အဘိဓမ္မာဒေသနာကျမ်းတော်ကြီးမှ ခုနစ်ဆူမြောက်ဖြစ်သော ဤပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော်မူကြရာတွင် ပုဒ်ပါ၌ အက္ခရာ ဌာန်ကရိုဏ်း ပယတ် ဝစနတ္ထ ကျနစွာဖြင့် ထုတ်ဩဘာ တင့်တယ်သာယာစွာ ကျက်သရေရှိစွာ ရွတ်ဖတ်တော်မူနိုင်ကြပါမှ ဤပဋ္ဌာန်းဒေသနာကျမ်းတော်မြတ်မဟာကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကြားနာနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကို သဒ္ဓါလိုက်လံကြည်ညိုကြဆဲပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြင်အနန္တနုယသမန္တဂုဏ်လျှမ်း ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်မြတ်၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်ကြောင့် လိုအင်ဆန္ဒအဝဝကို မုချပုံသေပြည့်ဝတော်မူနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ် နေရာဒေသအမျိုးမျိုးတို့မှ ဤအနန္တနုယသမန္တဂုဏ်လျှမ်း ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်မြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သံကို သဒ္ဓါရွှင်လန်းဇောပြဋ္ဌာန်းလျက် နာယူပူဇော်တော်မူနေကြကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့သည်လည်း အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် အဖန်ဖန်ဆက်ကာဆက်ကာ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းသဒ္ဓါဝီတိသောမနဿဖြစ်ပွားကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓုအနုမောဒနာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာခေါ်ဆိုပူဇော်နိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာကျမ်းမြတ်မဟာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တော်မူကြရာတွင် လိုက်နာကျင့်ဆောင်တော်မူနိုင်ကြရမည့် ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ရွတ်ဖတ်နည်းများကို ဤနေရာ၌ ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။ နားလည်သိရှိတော်မူပြီး သူတော်ကောင်းများအတွက် သတိပြုတော်မူနိုင်ရန်နှင့် ဤရွတ်ဖတ်နည်း တို့ကို မသိရှိကြရသေးသူများ အထူးပြုလိုက်နာကျင့်ဆောင်တော်မူနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နည်း (၈)မျိုး

(၁) မဟာသရဘည ရွတ်ဖတ်နည်း

ဤမဟာသရဘည ရွတ်ဖတ်နည်းမှာ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို မိမိတတ်စွမ်းနိုင်သမျှ အကြိမ်၊ အခေါက်ပေါင်းတစ်ရာ၊ တစ်ရာစုပြု၍ ထိုရာစုပေါင်းများစွာရအောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် တစ်ရာစု၊ နှစ်ရာစု စသည်ဖြင့် ရွတ်ဆိုပူဇော်တော်မူခဲ့သော ရန်ကုန်မြို့၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်မှ ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဖြစ်တော်မူသော ဗန်းမော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိတော်ကို နေ့စဉ်ရွတ်ပွားတော်မူသည်မှာ နှစ်ချီကြာရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ ရာစုပေါင်းသောင်းချီ၊ သိန်းချီရှိပြီဟု ကြားသိကြည်ညိုရပါသည်။

(၂) တိယင်္ဂသရဘည ရွတ်ဖတ်နည်း

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောအခါ-

၁။ ခြေ၊ လက်၊ မျက်နှာ၊ ခံတွင်းရေသန့်စင်စွာပြုရမည်။

၂။ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ချိန် မှန်ရမည်။

၃။ ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ဌာန် ကရိုဏ်း ပယတ်ရွတ်သံ အသံထွက်မှန်ရမည်။

ဤအင်္ဂါသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံစေပြီးလျှင် ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသ စသောပါဠိတော်ကို မိမိတတ်စွမ်းနိုင်သမျှ ရွတ်ဆိုပူဇော်ရသောနည်းဖြစ်သည်။

ဤနည်းအတိုင်း ရွတ်ပွားပူဇော်ကြရာ၌ မိမိကိုယ်တိုင်ရော သူတစ်ပါးတို့ပါ မွေးကြိုင်သောရန်များ ရရှိလာကြမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါမှစ၍ အကျိုးကျေးဇူးများ အထင်အရှားပေါ်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

(၃) အဋ္ဌဒိသာ အာရက္ခဌပနာ ရွတ်ဖတ်နည်း

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို တနင်္ဂနွေထောင့်ကစ၍ (၃) ပစ္စည်းစီ အရပ်ရပ်မျက်နှာခွဲဝေ၍ စည်းချပြီး ရွတ်ဖတ်သောနည်းဖြစ်သည်။

(၄) သမန္တစက္ကဗန္ဓရွတ်ဖတ်နည်း

အရပ်မျက်နှာကို မိမိမွေးနံအရပ်ထောင့်ကစ၍ တစ်ရပ်တစ်ထောင့်တစ်ပစ္စည်းကျ လက်ျာရစ်အခေါက်ပေါင်းများစွာပတ်၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။

အချို့ကား လက်ျာရစ်တစ်ပတ်၊ လက်ဝဲရစ်တစ်ပတ် စသည်ဖြင့် အပြန်အလှန် ၁၀ ပတ်၊ အပတ် ၂၀၊ အပတ် ၃၀ ပတ်၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသည်။

ဤရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းသည် ဘေးရန်အန္တရာယ်အကာအကွယ် အလွန်ကောင်းသည်။ လာဘ်လာဘအစီးအပွားများလည်း ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မျက်နှာတိုင်းမှ ဆိုက်ရောက်လာကြသည်ဟူ၏။

(၅) မဟာဆတ္တရွတ်ဖတ်နည်း

အထက်မိုးကောင်းကင်တွင် မိမိစိတ်ဖြင့်ရစ်ဝဲ၍ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို အခေါက် ၃-ခေါက်၊ ၉-ခေါက်၊ ၁၈-ခေါက်၊ ၂၇-ခေါက်၊ ၃၆-ခေါက်၊ ၄၅-ခေါက် စသည်ဖြင့် ကြွင်းနဝင်းကြွေရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။ ပဋ္ဌာန်းထီးမိုးရွတ်ဆိုနည်းဟုတွင်သည်။ ရှေးဆရာတော်ဘုရားကြီးများ အထူးရွတ်ပွားပူဇော်ကြသည့်နည်းဖြစ်သည်။ အလျင်အမြန်အထူးအကျိုးပေးသည်။

(၆) ရတနပဉ္စရရွတ်ဖတ်နည်း

မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ပတ်ဝန်းကျင် ၂ တောင်ထွာ၊ ၅ တောင်စသည် အနီးဝန်းကျင်မှကပ်၍ ပတ်ပတ်လည်အာရုံပြုပြီး ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို (၃) ခေါက်၊

(၉) ခေါက်၊ (၁၈) ခေါက် စသည်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။ ပဌာန်းရတနာရွှေချိုင့်ရွတ်ဖတ်နည်းဟုဆိုသည်။ တန်ခိုးအလွန်ကြီး၍ အကျိုးထူးပေးမြန်သည်။

(၇) ရတနပါကာရ ရွတ်ဖတ်နည်း

မိမိဝန်းကျင်၊ မိမိနေအိမ်၊ ကျောင်း၊ ရွာ၊ မြို့၊ နယ်၊ တိုင်း၊ နိုင်ငံ၊ ကျွန်း၊ စကြဝဠာကမ္ဘာ ကမ္ဘာအနန္တအထိ စိတ်ဖြင့်ရှုမှတ်သတ်မှတ်ပြီး တံတိုင်းအကာအရံခတ်၍ အာရုံပြုကာ ပဌာန်းပါဠိတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။ ပဌာန်းဒေသနာရတနာတံတိုင်းရွတ်ဖတ်နည်းဟု ခေါ်လေသည်။ ကျရောက်မည်ဘေးရန်အန္တရာယ်များမှ လုံခြုံအောင်ကာကွယ်တားဆီးသည်။

(၈) အဘယ တလပတ္တာရ ရွတ်ဖတ်နည်း

မိမိနေထိုင်ရာ နေရာကစ၍ အိမ်၊ ရပ်ကွက်၊ မြို့ရွာ၊ တိုင်း၊ ပြည်နယ်၊ နိုင်ငံ၊ တိုက်၊ ကျွန်း၊ စကြဝဠာ၊ ကောင်းကင်၊ မြေပြင်၊ ရေပြင်အနှံ့၊ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းသောကောင်းကင်၊ မြေပြင်၊ ရေပြင်ဖြစ်အောင် ပထျာဖြန့်ကျက်၍ ရွတ်ဖတ်သောနည်း။ တနည်းအားဖြင့် ကမ္ဘာအနှံ့ ပထျာဖြန့်၍ ပဌာန်းရွတ်ပွား ပူဇော်သောနည်းဖြစ်သည်။ အထူးအကျိုးကျေးဇူးရှိလေသည်။

ပဌာန်းဒေသနာရွတ်ပွားပူဇော်ရာနည်း ဂါထာ

ပဌာနံ မဟန္တံ ဆတ္တံ၊

ပဌာနံ ရတန ပဉ္စရော။

ပဌာနံ ရတန ပါကာရော။

ပဌာနံ အဘယံ တလံ။

ပဌာနံ- ထက်ကောင်းကင်ထဲ၊ ပတ်ရစ်ဝဲ၍ ရွတ်ပွားပူဇော်အပ်သော ပဌာန်းပါဠိတော်သည် မေ-အကျွန်ုပ်၏ မဟန္တဆတ္တံ-မြတ်သောထီးတော်ကြီးပါဘုရား...။

ပဌာနံ- မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ရစ်ပတ်၍ရွတ်ပွားအပ်သော ပဌာန်းပါဠိတော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ရတန ပဉ္စရော- ရတနာရွှေချိုင့်ဖြစ်ပါသည် မြတ်စွာဘုရား...။

ပဌာနံ- နေအိမ်တံတိုင်း၊ ကျောင်းကန်တံတိုင်း၊ မြို့ရွာနယ်ပယ်တံတိုင်း စသည်အဖြစ် အမှတ်ရည်၍ လှည့်ပတ်ရွတ်အပ်သော ပဌာန်းဒေသနာမြတ် မဟာသည် မေ-အကျွန်ုပ်၏ ရတနပါကာရော- ရတနာတံတိုင်းကြီးဖြစ်တော်မူပါသည် မြတ်စွာဘုရား...။

ပဌာနံ- ကမ္ဘာတဝှမ်း ကောင်းကင်မြေပြင်ရေပြင်နံ့အောင် ပထျာဖြန့်၍ ရွတ်အပ်သော ပဌာန်းပါဠိတော်မြတ်သည် မေ-အကျွန်ုပ်၏ အဘယံတလံ- သွားလေရာရာ၊ ရောက်လေရာရာ၊ မြင်လေရာရာ၊ ဘေးကင်းစွာသော ကောင်းကင် မြေပြင် ရေပြင်ကမ္ဘာဖြစ်ပါသည် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား...။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်

စာမျက်နှာ ၆ မှ

အားကိုးဖြင့် ပုထုဇဉ် လူရှင်ရဟန်းတွေ တကယ်လျှောက်လှမ်းနေကြ၏။ သည်အတိုင်းသာဆိုပါလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည့် ကောင်းသော မနောကံ အမြင်ဟောင်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင့် ငါးရာကျော်မှ နောင်ကာလရှည်စွာ ပုထုဇဉ်တို့၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ကို လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နေဦးမည်ဖြစ်ရာ အနက်သစ်နှင့် ကံအမြင်သည်လည်းကောင်း၊ အနက်ကောင်းနှင့် ကံအမြင်သည်လည်းကောင်း၊ ချုပ်ပျောက်သွားနိုင်ဖွယ်ရာ အဖြေကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မရနိုင်တော့ချေ။

ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ)

စာမျက်နှာ ၇ မှ

မဟာစကြဝဠာတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အရွယ်အစားတူညီခြင်းမရှိပါ။ အများအားဖြင့် စကြဝဠာတို့သည် ယနေ့ လူများနေထိုင်ရာ စကြဝဠာအောက်သေးငယ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် အချို့သော စကြဝဠာတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားစကြဝဠာထက်ကြီးမားကြသည်။

ဤလူသားကမ္ဘာစကြဝဠာသည် ကြယ်သန်းတစ်သိန်းလောက်ပါရှိနေသော်လည်း အများအားဖြင့် စကြဝဠာများတွင် ကြယ်သန်းတစ်သောင်းလောက်သာရှိနေကြပါသည်။

လူသားတို့၏ မဟာစကြဝဠာ

နေစကြဝဠာတွင်ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော မဟာစကြဝဠာကြီးကို ရှေးအခါက နို့ရည်ဆမ်းလမ်း(နဂါးငွေ့တန်း) သဖွယ်တွေ့မြင်နေရသော

ကြောင့် (milkway) ဟု အမည်ပေးထားခဲ့ကြသည်။ ယင်းကို ၁၆၀၉ ခုတွင် ဂဲလီလီယို (galileo) က သေးငယ်သော မှန်ပြောင်းဖြင့် နဂါးငွေ့တန်းကို ကြည့်မိရာမှ အမှန်ကိုသိခွင့်ရပြီး နဂါးငွေ့တန်းသည် ရေတွက်မရနိုင်လောက်အောင် များပြားသော ကြယ်များစုရုံးဖွဲ့စည်းထားခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

အလွန်တရာ ကွာဝေးလွန်းသဖြင့် ကြယ်တလုံးစီကို ခွဲခြားမြင်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ နဂါးငွေ့တန်းအဖြစ်သာ တွေ့မြင်နေကြရသည်။ အမှန်မှာ ကြယ်သန်းထောင်ပေါင်းများစွာ စုဝေးနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဂယ်လီလီယိုက ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့ပါသည်။ ၁၉၁၆ ခုနှစ်တွင် ဟာလိုရှက်ပလေ (Hanlow shapley) က မဟာစကြဝဠာဗဟိုနား၌

မရှိ၊ ဗဟိုနှင့်ဝေးကွာသော နေရာ၌ရှိသည်ဟု လေ့လာစူးစမ်းပြီး ထုတ်ဖော်ခဲ့ပြန်သည်။ အမှန်မှာ နေသည် စကြဝဠာဗဟိုမှ အလင်းရောင်နှစ် ၂၅၀၀၀ ဝေးကွာသောနေရာ၌တည်ရှိနေပါသည်။

မဟာစကြဝဠာအချင်းသည် အလင်းရောင်နှစ် ၁၀၀၀၀၀ ရှိပြီး ကြယ်သန်းပေါင်းတစ်သိန်းနှင့် များပြားလှသော ဓာတ်ငွေ့ ဖုန် တိမ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စကြဝဠာအလယ်ပိုင်းသည် မို့မောက်သောသန္တာန်ရှိသည်။ မှန်ဘီလူးကဲ့သို့ အလယ်၌ မို့မောက်နေသော သဘောမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်းအပိုင်းသည် အလင်းရောင်နှစ် ၂၀၀၀၀ ရှည်လျားပြီး အထက်အောက်အလင်းရောင်နှစ် ၆၀၀၀ ရှိပါသည်။

ကြယ်တာရာ သန်းပေါင်း တစ်သိန်းနှင့် ကြီးမားသော ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဖုန်တိမ်တိုက်များ အပါ

အဝင်၊ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးသည် နာရီလက်တံအတိုင်း လက်ျာရစ် အချိန် အဟုန်ပြင်းစွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ချားရဟတ်သဖွယ်လည်နေပါသည်။

နေသည်လည်း စကြဝဠာကြီးလည်ပတ်ရာတွင် လိုက်ပါလျက် တစ်စက္ကန့်လျှင် မိုင် ၂၀၀ တစ်နာရီလျှင် မိုင် ၇၂၀၀၀ မိုင်နှုန်းဖြင့် လည်ပတ်နေသည်။ ယင်းသို့ လည်နေရင်းမှ နေကို ယင်း၏ နေသွားလမ်းကြောင်းမှ တစ်နာရီလျှင် ၆၆၆၀၀ မိုင်နှုန်းဖြင့် လည်ပတ်နေပြန်ပါသည်။

ယင်းသို့ ပတ်နေခြင်းမှာ တစ်နာရီလျှင် ၄၃၀၀၀ မိုင်နှုန်းဖြင့် ပြေးလွှားနေသော နေကို အပြေးလိုက်လျက် ပတ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် နေသည် ကမ္ဘာနှင့်တကွ ယင်း၏ မိသားစုဂြိုဟ်အားလုံးတို့နှင့် အတူ အနီးအနားမှ ကြယ်များပါ တစ်နာရီလျှင် ၇၂၀၀၀ မိုင်နှုန်းဖြင့် စကြဝဠာကြီး လည်ပတ်နေရာတွင်လည်း လိုက်ပါလည်ပတ်နေပါသေးသည်။

မဟာစကြဝဠာကြီးမှာလည်း ယင်းကို ယင်းအချိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ခြားရဟတ်လို လည်ပတ်နေရင်း အခြားသော စကြဝဠာတစ်ခု (သို့မဟုတ်) စကြဝဠာအများကို ဗဟိုပြုလျက် နေကို ကမ္ဘာက ပတ်နေဘက်သို့ လှည့်ပတ်နေပြန်ချေသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

မြတ်စွာဘုရားသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားထက်မြတ်ပါသလော

ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး)

မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်အောင် ၄ အသင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ၈ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ၁၆ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံးပါရမီတို့ကို ဖြည့်တော်မူခဲ့ရ၏။

ဘုရားဖြစ်တော်မူမည့်နောက်ဆုံးဘဝ၌ စကြာမင်းစည်းစိမ်ရမည်ကိုပင် လျစ်လျူရှု၍ များစွာသော သားမယားမောင်းမမိသံချွေရံသင်းပင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုစွန့်၍ တောထွက်ရ၏။ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရ၏။ ပြီးမှ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါအကျင့်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတော်မူရပေသည်။ ထိုသို့ မျက်မှောက်ပြုပြီးသည်နှင့် တစ်ဆက်တည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်အစရှိသော ဉာဏ်တော်များကိုရ၍ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူရလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ဇနကာ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည်လေ

ဗုဒ္ဓ၏ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် မိမိကိုယ်တိုင်၏ ဝီရိယဉာဏ်စွမ်းကြောင့် ရ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ဇနကာဖြစ်စေသူ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် လေဖြစ်စေအပ်သောအရာ ဟု ပရိယာယ်အားဖြင့် သုံးနှုန်းပြောဆိုခွင့်ရှိ၏။ တနည်းအားဖြင့်လည်း ဗုဒ္ဓ သည် ပဓာနပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် အပဓာနအပိုင်ပစ္စည်းဟု ဆိုနိုင်၏။

ဗုဒ္ဓသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ထက် မြတ်သည်

ထို့ကြောင့် ဇနကာ၊ ပဓာနပိုင်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ လေ၊ အပဓာနအပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ထက် မြတ်သည် ဟု ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုခွင့်ရှိပါသည်။

မဂ္ဂါန ဌာဝီကော သေဋ္ဌော၊ သစ္စာနံ စတုရောပဒါ။

ဝိရာဂေါသေဋ္ဌော ဓမ္မနံ၊ ဒွိပဒါနဉ္စ စက္ခမာ။ ။

(ဓမ္မပဒ၊ ပါ၊ ဂါထာ- ၂၇၃)

(၁) ပကတိလမ်းခရီး၊ ၆၂ ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အပါယ်သံသရာခရီးလမ်းတို့ထက် မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာလမ်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၂) ဝစီသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ အားလုံးတို့ထက် အရိယသစ္စာလေးပါးသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၃) သင်္ခတ အသင်္ခတ တရားအားလုံးတို့ထက် နိဗ္ဗာန်သည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။

(၄) တရားအားလုံးတို့ထက်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဟောတော်မူသော ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားထက် မြတ်သည်ဟုဆို၏ဟူ၍ ဓမ္မပဒ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် အဘိဓာန်ဋီကာ၊ ဗုဒ္ဓပရိယာအဖွင့်တို့၌ ဆိုတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ပူဇော်တော်မူ၏

မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို အမြဲမှီဝဲပွားများတော်မူသောကြောင့် ဘာဝနာသေဝန၏ အစွမ်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ပူဇော်၏။ တခါတရံ သုတ္တန်ပါဠိတော်များကိုပင် နာယူတော်မူ၏။ ဖလသမာပတ် နိရောဓသမာပတ်တို့ကို အမြင်စားတော်မူ၏။ ဤအရာ၌ တရားတော်ကို အလေးဂရုပြုခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း၊ မြတ်နိုးတော်မူခြင်းတို့ကိုပင် ပူဇော်ခြင်း ဟု ဆိုပေသည်။

ဝတ္ထုလိရဟန်းအား ဆုံးမတော်မူရာ၌ပင်-

“ယော ခေါ ဝတ္ထုလိ ဓမ္မံ ပဿတိ၊ သောမံပဿတိ” (စသည်)

တရားကိုမြင်သောသူသည် ငါဘုရားကိုမြင်၏။ ဖူး၏။ ပူဇော်၏။ အလေးအမြတ်ပြု၏ဟု ဟောတော်မူသည်။

ထို့ပြင် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်တွင် အရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ဟော တော်မူ၏။

“ယောဂေါအနန္ဒ၊ မယာဓမ္မောစ ဝိနယောစ

ဒေသိတော ပညတ္တော၊ သောဂေါမမစ္စယေနသတ္တာ”

“ချစ်သားအနန္ဒာ ငါဘုရားသည် သုတ်၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုလည်း ဟောကြားထားပြီးပြီ။ ဝိနည်းတရားကိုလည်း ပညတ်ထားပြီးပြီ။ ထိုသုတ်၊ အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတရားတော်သည် ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက် သင်တို့ ၏ ဆရာ (ဘုရား) ဖြစ်ရစ်လိမ့်မည်”

ဤ၌ ပရိယတ်တရားတော်များကို မိမိကိုယ်စားအဖြစ် မိန့်တော်မူပါသည်။

၎င်းပါဠိတော်စကားမြတ်တို့ကို ထောက်ရှုပါက ဘုရားရှင်သည် မဂ် ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားထက်မြတ်သည်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် ဘုရားရှင်ထက် မြတ်သည်ဟု မဆိုသာ။ ထပ်တူထပ်မျှထားရမည်ကဲ့သို့ ရှိလေသည်။

ဤသို့လျှင် ပြဆိုခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားထက် မြတ်သည်ဟုဆိုသင့်မည်ထင်ပါသည်။

စာကိုး ။ ဗုဒ္ဓါမြို့၊ အရှေ့လယ်တီကျောင်းတိုက် ပဓာန နယကဆရာတော် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဒန္တကုဏ္ဍလ၏ မဟာသုတဒီပနီ ကျမ်း။

ခင်မောင်မိုး (တောင်ကြီး)

အတုယူမှတ်သားထိုက်သော ပညာရှိသူတော်ကောင်းကြီးများ၏ ဆုတောင်းများ

သီတာဦး(မြန်မာစာ)

၁။ အဋ္ဌသာလိနီကျမ်းပြီး နိဂုံးမှ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ဆုတောင်း
(က) ယံ ပတ္တံ ကုသလံတဿ၊ အာနုဘာဝေန ပါဏိနော

သဗ္ဗေသဒ္ဓမ္မရာဇဿ၊ ဥက္ခာ ဓမ္မံ သုခါဝဟံ။ ။

ဤသို့ပြုရာ မြတ်ပညာကြောင့် ဗုဒ္ဓဟောကြား မြတ်တရား အများသိ
ပါစေ။

(ခ) ပါပုဏန္တ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သုခါယ ပဋိပတ္တိယာ
အာသောက မနုပါယာသံ၊ နိဗ္ဗာနသုခ မုတ္တမံ။ ။

သိပြီးသောအခါ တရားသာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ပါစေ။
ကျင့်သောအခါ လွယ်ကူကာလျှင်၊ လျင်စွာထက်သန်
ဉာဏ်စဉ်မှန်၊ နိဗ္ဗာန်အမှန်၊ ရောက်ပါစေ။

(ဂ) စိရိတိဌတု သဒ္ဓမော၊ ဓမ္မေဟောန္တ သဂါရဝါ
သဗ္ဗေပိ သတ္တာ ကာလေန၊ သမ္မာဒေဝေါ ပဝဿတု။ ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာလည်း၊ ရှည်ကြာမြင့်ခေါင်၊
နှစ်ငါးထောင်၊ ဆုံးအောင်တည်ပါစေ။
တရားတော်အား၊ ရိုသေငြား၊ အများညွတ်ပါစေ။
ရွာသင့်သောအခါ၊ သည်းတန်စွာလျှင်၊ ပြည်ရွာခပင်း၊
လယ်ယာတွင်း၊ မိုးမင်းရွာပါစေ။

(ဃ) ယထာရက္ခံ သု ပေါရာဏာ၊ သုရာဇာနောတထေဝိမံ
ရာဇာရက္ခတု ဓမ္မေန၊ အတ္တနောဝ ပဇံပဇံ။ ။

တရားမစောင်း၊ ရှေးမင်းကောင်းတို့၊ ထုံးဟောင်းစံညီ၊
တရားမှီလျက်၊ ပြည်ပိုင်သေဌ်နင်း၊ စိုးရမင်းတို့၊
ရင်တွင်းပေါက်ဖွား၊ မိမိသားသို့၊ သနားကြင်နာ၊
များသတ္တာ ကောင်းစွာစောင့်ပါစေ။

၂။ ဝုတ္တောဒယံ ဆန်းကျမ်းနိဂုံး၌၊ အရှင်သံဃရက္ခိတ၏ ဆုတောင်း
ပရတ္တ သမ္ပဒနေန၊ ပုညေနာမိဂတေန၊

ပရမတ္ထသမ္ပာဒနကော၊ ဘဝယျံ ဇာတိဇာတိယံ။ ။

ဝုတ္တောဒယ ဆန်းကျမ်းကို ရေးသားပြုစုရသော ပရဟိတ ဆောင်ရွက်
ရခြင်းကုသိုလ်ကြောင့်၊ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း၊ ပရဟိတကိုဘဲ ဆောင်ရွက်ရပါ
လို၏။

သူတစ်ပါးအကျိုးအတွက်ပြုသော ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ဘာမျှမတောင်းလိုပါ။ သူတစ်ပါးအကျိုးကိုသာ ပြုရပါလို၏ဟူလို။ (အလွန်
ထိမိခန့်ငြားသော ဆုတောင်းမျိုးပေတည်း။)

၃။ ပရမတ္ထသံခိပ်နိဂုံးမှ လယ်တီဆရတော်ကြီး၏ဆုတောင်း

(က) ကျမ်းပြုပါရ ဤပုညကြောင့်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ငြိမ်းစေခလို၊ ဆုပန်ဆို၊
ဗိုလ်လူသတ္တဝါ။

(ခ) အနာမျိုးကင်း၊ မိုးမင်းသည်းထန်၊ နိုင်ငံခပ်သိမ်း၊ တရားထိန်း၊ ငြိမ်း
စေအဖြာဖြာ။

(ဂ) ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ တရားရောင်လည်း၊
မိုက်မှောင်ပယ်ထွန်း ထိန်ထိန်ရွှန်း၊ ထွန်းစေသာသနာ။
ဤ၌ သာသနာတော်အကျိုး၊ ပရဟိတအကျိုးကိုသာ ဆုတောင်းသည်။
ဆရာတော်၏ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဘာမျှ ဆုမတောင်းချေ။

၄။ သမ္မောအဋ္ဌကထာ နိဿယနိဂုံးမှ နေရင်းဆရာတော်၏ ဆုတောင်း
(က) ပဌမကျန်းစာအုပ်ဆုတောင်း

တေန ပုညေန ကုဇ္ဈန္တ၊ သဗ္ဗသတ္တ မနောရထာ
ရာဇာနော၊ ပိစရက္ခန္တ၊ ဓမ္မေန သာသနံ ပဇံ။ ။

ကျမ်းပြုရသော ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ သတ္တဝါအားလုံးအလိုဆန္ဒပြည့်ဝ
ကြပါစေ။ ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည် တရားသဖြင့် သာသနာတော်ကိုလည်းကောင်း
တိုင်းသူပြည်သား လူအများကိုလည်းကောင်း၊ (ဘေးမဲ့ပေးထိုက်သော တိရစ္ဆာန်
အပေါင်းကိုလည်းကောင်း) စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။

ထိုကဲ့သို့လျှင် သာသနာတော်အတွက် သတ္တဝါများအတွက်သာ ရည်စူး
၍ တောင်းဆိုလေသည်။

(ခ) ဒုတိယအုပ်ကျမ်းပြီး နိဂုံးဆုတောင်း

ဣမိနာပုညကမ္မေနချီ၍ (၅)ဂါထာဖြင့် မိမိအတွက် ဆုတောင်း၏။
အကျွန်ုပ်သည် ဤကောင်းမှု၊ ထိုထိုကောင်းမှုကြောင့် ဒုတိယဘဝ၌ ဟိမဝန္တာ
ဂန္ဓမာဒနတောင်၊ မဇ္ဈသကနတ်ပန်းပင်ကြီး၌ ဘုမ္မစိုးနတ်ကြီးဖြစ်ရပါလို၏။
အရိမေတ္တယူဘုရားပွင့်သည့်တိုင်အောင် နတ်သက်ရှည်ရပါလို၏။ ထိုဘုရား
ပွင့်သောအခါ လူ့ဘဝရောက်၍ ထိုဘုရားသာသနာမှာ ရဟန်းပြု၍ မဟာ
သာဝကရဟန္တာကြီးဖြစ်ရပါလို၏။

ဘဝသံသရာကို တစ်ဘဝတည်းချိုး၍ ဆုတောင်းသည်။

၅။ မန္တလေးမြို့ မင်းတုန်း- သီပေါခေတ် ဆီးပန်းနီဆရာတော်၏ ဆုတောင်း
(က) ဝိနည်းမကြိုက်၊ လောကလိုက်၊ ဘုန်းကြီးမိုက်နှင့် လွဲစေသော်။

(ခ) တရားမကြိုက်၊ အများလိုက်၊ မိဘမိုက်နှင့် လွဲစေသော်။

(ဂ) ဘုရားမကြိုက်၊ အမှားလိုက်၊ ဆရာမိုက်နှင့် လွဲစေသော်။

၆။ ဘုရားအလောင်း၊ မဟာသုတသောမမင်း၏ သူ့အတွက် တစ်ဖက်
လှည့်ပြပြီး မိမိအတွက်ဆုတောင်း။

ပဿယျာတံ ဝဿ သတံ အရောဂံ။

သမ္မ-အဆွေပေါရိသာရ၊ တံ-သင့်ကို၊ ဝဿသတံ-အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး
အရောဂံ-အနာကင်း၍ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အဟံ- ငါ သုတသောမသည်
ပဿယျ(ပဿယျံ) မြင်လို၏။

ဤဆုတောင်း၌ ပေါရိသာရအသက်တစ်ရာရှည်သည်ကို မြင်လို၏ဆိုသ
ဖြင့် ငါသည်လည်း သင်၏ယဇ်ပူဇော်ရန် ငါ့ကိုသတ်ခြင်းမှ လွတ်၍ အသက်
တစ်ရာရှည်လိုသတည်းဟု ဆုတောင်းရာရောက်၏။

ဤဆုတောင်းမျိုးသည် သူ့အတွက် တစ်ဖက်လှည့်ပြ၍ မိမိအတွက်
ဆုတောင်းခြင်းဟုဆိုသည်။ ပေါရိသာရသည် ဤသုတသောမမင်းကြီးကား
ငါ့အပေါ် မေတ္တာကြီးလေစွဟု နှလုံးသွင်းကာ ဤဆုကိုငါပေး၏ဟုဆိုလေသည်
ထိုအခါ သုတသောမမင်းကြီးကို သေဘေးမှ ကျွန်ုပ်လွတ်၏ဟုဆိုရာရောက်
သွားလေသည်။

၇။ ကတုယန (ကစ္စာယန) ဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဝရရုစိမည်သော
ပညာရှိရသေ့ကြီး၏ အခွင့်အရေးမပါသော အခွင့်အရေးဆုတောင်း

ကတုယနဆရာကြီးကား ဝါတ္တိကမည်သော သက္ကတသဒ္ဒါကျမ်းကို ပြုစု
ရေးသားသော ပညာရှိရသေ့ကြီးဖြစ်လေသည်။

ထိုရသေ့ကြီးသည် တောကြီးတစ်တော၌ သီးသန့်နေထိုင်လျက် ကျမ်းပြု
နေလေသည်။ ၎င်း၏ ဇနီးနှင့် သားသမီးတို့ကား ပိုက်ဆံလျှော်ကို ကြိုးကျစ်၍

လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြသော ဟိန္ဒူသူတော်ကောင်းများဖြစ်ကြသည်။

ဖခင်ရသေ့ကြီးအား ထမင်းနှင့် ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်းချိန်မှအပ မည်သူမျှ ရသေ့ကြီးနှင့် တွေ့ခွင့်မရ။ ချဉ်းကပ်ခွင့်ပင်မရကြပေ။

တစ်ရံသောအခါ ဟိန္ဒူဘုရင်မင်းတစ်ပါးသည် ထိုဝါတ္တိကကျမ်းပြုဆရာရသေ့ကြီးအထံသို့ လာရောက်တွေ့ဆုံ၏။ ဆရာရသေ့ကြီးကိုလည်း အလွန်ကြည်ညိုသွား၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာရသေ့ကြီးကို လိုရာဆုတောင်းယူပါလော့ဟု ဆုပေးနိုင်ရန်ပန်ကြားသည်။ ဆရာရသေ့ကြီးက ‘မင်းကြီး အခုလို လာသည့်အတွက် အလွန်ကျဉ်းကြပ်စိတ်ပျက်လှ၏။ အလုပ်ပျက်သမာဓိပျက်၍လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်မင်းတရားကြီး အကျွန်ုပ်ထံသို့ နောက်ထပ်မလာခြင်းဆုကို ပေးသနားတော်မူပါလော့’ ဟု ထူးခြားသော ဆုကိုတောင်းလေသည်။

“အနာဂမနမိစ္ဆာမိ၊ ဝရံ၊ တုယံမဟိပတိ”

မဟိပတိ= ဘုရင်မင်းကြီးကြီး၊ တုယံ- သင်မင်းကြီး၏၊ အနာဂမန- အကျွန်ုပ်ထံသို့ နောက်ထပ်မလာခြင်းတည်းဟူသော၊ ဝရံ-ဆုတော်ကို ဣစ္ဆာမိ-အလိုရှိ ပါ၏။

ထိုဟိန္ဒူဘုရင်မင်းသည် ယင်းသို့သော ဆုကိုယူခြင်းကြောင့်၊ ထိုပညာရှိဆရာရသေ့ကြီးကို ဆထက်တိုး၍ ကြည်ညိုလှသဖြင့် များစွာသော ဆုတော်လာဘ်တော်များကို ချီးမြှင့်တော်မူ၏။

ဤဆုကို ဆရာကြီးဦးဆန်းထွန်းက ‘အခွင့်အရေးမပါသော’ အခွင့်အရေးဆုဟု ဆိုမိန့်ပါသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရာထူးဌာနန္တရ ဂုဏ်ထူးဟူသော အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမပါသော မိမိတစ်ဦးတည်းလွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်ရခြင်း ဧကစာရအခွင့်အရေးဟုဆိုပါသည်။

ဤဆုကို မဟာဘဿကျမ်းပြုဆရာကြီးက တောင်းသောဆုဟုလည်း ဆိုကြသေးသည်။

၈။ လူထွက်ချင်နေသော ရဟန်းစိတ်ပြောင်းသွားအောင် သတိပေးသော ဆုတောင်း

သက္ကရာဇ် ၂၀၃၄ ခုနှစ်၊ နန်းတက်သော (သာလွန်မင်း၏သားတော်) နရဝရမင်း ဘွဲ့တော်မဟာသီဟသူရဓမ္မရာဇာလက်ထက်၊ ပုဂံရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြောက်ဖက်စောင်းတန်းအနီး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်မှ ပရိယတ်စာပေပြည့်စုံပြီးသော ရဟန်းပျိုတစ်ပါးသည် လူထွက်လို၍ ရင်ရဲမြစ်ဆိပ်သို့ လာရာတွင် ဘုရားဖူးပြီးမှ လူထွက်မည်ဟုကြံစည်၍ ဘုရားစေတီလိုက်အတွင်းသို့ ဝင်ကာ ဘုရားဝတ်ပြုလေသည်။

ထိုစဉ်အခိုက်၊ အပြင်ဖက်မှ မိန်းမတစ်ဦးက ဘုရားဖူးပြီးနောက် အောက်ပါဆုကို တောင်းဆိုလေသည်။

“ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ အဆင်းရဲနှင့် ငရဲကင်းရပါလို၏၊ ဖြစ်လေတိုင်းဘဝ၌ ရဟန်းလူထွက်မယားမဖြစ်ရပါ၏”

ထိုအခါ လူထွက်ချင်သော ရဟန်းသည် လိုက်လူအပြင်သို့ထွက်၍ အဆိုပါဆုကိုတောင်းဆိုနေသော မိန်းမအား ဤသို့မေးလေသည်။

“ဒကာမကြီး ကျုပ်မသိလို့မေးပါရစေ၊ ရဟန်းလူထွက်မယားမဖြစ်ရပါလို၏ လို့ ဘာကြောင့် ဆုတောင်းရပါသလဲ”

ဆုတောင်းရှင် အမျိုးသမီးက ဤသို့ ရှင်းလင်းဖြေကြားလေသည်။

“အရှင်ဘုရား သာသနာတော်မှာ ရဟန်းဖြစ်ရတာ သိပ်ချမ်းသာပါတယ်။ စားဝတ်နေရေးကအစ မပူမပင်ရပါဘူး။ စာပေသင်မလား၊ တရားအားထုတ်မလား၊ သိပ်ကို အခွင့်သာတယ်၊ ဘာမှမလုပ်မကိုင်ဘဲ အိပ်ချင်သလောက် အိပ်ပြီး ငြိမ်းငြိမ်းနေအုံးမလား၊ နေနိုင်ကြတယ်။ သည်လောက်ချမ်းသာ၊ သည်လောက်အခွင့်သာတဲ့ဘဝက ထွက်တဲ့ရဟန်းလူထွက်ဟာ လူမိုက်တကား လူမိုက်ထဲမှာ အကြီးဆုံး လူမိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလူမိုက်ကြီးရဲ့ မယားဖြစ်ရင် တပည့်တော်မ ဒုက္ခကြီးစွာရောက်မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီဆုကိုတောင်းရပါတယ်

ဘုရား...”

လူထွက်ချင်နေသော ရဟန်းသည် ဤဆုတောင်းစကားကို ကြားရသဖြင့် စိတ်ပြောင်းသွားပြီးနောက် လူမထွက်တော့ဘဲ စစ်ကိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား၏။ ထိုရဟန်းပျိုသည် ပုညရှင်စေတီတော်တောင်ဖက်၌ စာပေပို့ချနေတော်မူသော စာချအကျော်ဖြစ်သည်။

အင်းဝမင်းသည် ထိုဆရာတော်စာချရာသို့ လာရောက်ဖူးမျှော်ရာတွင် ကျောင်းသင်္ခမ်းမပြည့်စုံသည်ကိုတွေ့၍ ဥမင်နှင့် တကွ ကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ တိလောကဂုရုဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေသည်။

သီတာဦး(မြန်မာစာ)

(စာမျက်နှာ ၁၁ မှ)

သည်လည်းကောင်း၊ ဗလပတ္တာ-ဗလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။

တေသံ- ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ-ဘုရားရှင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနုဉ္စ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနုဉ္စ-ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း၊ တေဇေန-ဗလဂုဏ်သိရိအရှိန်ဝေဖြိုး တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေသော-အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခံ- အနောက်အရပ်ဝယ် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၇။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ယသပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စယောယသော။

အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိ သဗ္ဗေသော။ ။

ယောယသော-အခြံအရံကျော်စောပြန့်ပြောလွှမ်းခြုံ၊ အကြင်ယသဂုဏ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ သောယသော- ထိုယသဂုဏ်သည်၊ သဗ္ဗေသု- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသုစ-ဘုရားရှင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသုစ- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေသုစ-ရဟန္တာတို့၌လည်းကောင်း၊ တိဌတိ-အမြဲတည်၏။

သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ-ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေစ-ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယသပတ္တာ-ယသဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။

တေသံ- ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ-ဘုရားရှင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနုဉ္စ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနုဉ္စ- ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း၊ တေဇေန-ယသဂုဏ်သိရိအရှိန်ဝေဖြိုး တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေသော- အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခံ-အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်ဝယ်၊ အကာအကွယ်အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

၈။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ သီရိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စယာသီရိ။

အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗေသော။

ယာသီရိ- ကျက်သရေလွှမ်းခြုံ၊ အကြင်သီရိဂုဏ်သည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ သာသီရိ-ထိုသီရိဂုဏ်သည်၊ သဗ္ဗေသု- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသုစ-ဘုရားရှင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသုစ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေသုစ-ရဟန္တာတို့၌လည်းကောင်း၊ တိဌတိ-အမြဲတည်၏။

သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေစ- ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သီရိပတ္တာ-သီရိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။

တေသံ- ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ- ဘုရားရှင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနုဉ္စ- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနုဉ္စ-ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း၊ တေဇေန- သီရိဂုဏ်သိရိအရှိန်ဝေဖြိုး၊ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေသော-အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခံ- မြောက်အရပ်ဝယ်၊ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့ပါ၏။

စက္ကဗန္ဓပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ငြိမ်းချမ်းဦး

■ ရွှေမျက်နှာဖုံးမှအဆက်

"Buddhism" can give the true and perfect guidance of liberating from all kinds of (or) (1500) kinds of defilements those have been keeping on giving great deal of physical sufferings and mental miseries for infinite numbers of lives to all of the human beings and creatures.

“ဗုဒ္ဓဝါဒ” သည် လူသားများနှင့် သက်ရှိ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ ပမာဏများစွာနှင့် စိတ်၏ဆင်းရဲပူပန်သောက များစွာတို့ခံစားလျက် မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသော အနန္တဘဝပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့၌ ကျင်လည်ကျက်စား ပြေးသွား နေကြရစေရန် ဒုက္ခပေးနေသည့် (၁၅၀၀) ကိလေသာရန်ဆိုးတို့၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ အပြီးတိုင်လွတ်မြောက်ချုပ်ငြိမ်းစေသည့် မှန်ကန်ပြီး ပြည့်ဝသော လမ်းညွှန်သင်ပြမှုများအား ပေးစွမ်းနိုင်သည့် “ဝါဒ” ဖြစ်ပါသည်။

All of the human beings including us have been tortured by various kinds of diseases at our various organs (or) parts of our bodies.

ကျွန်ုပ်တို့အပါအဝင် လူသားအားလုံးတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း အမျိုးမျိုးတို့၌ အထွေထွေအမျိုးမျိုးသော အနာရောဂါ ဝေဒနာပေါင်းစုံတို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့အား ခံစားနေကြ ရပါသည်။

Moreover, we have been also tortured by our own mind-conciousness at (6) doors of eyes, ears, nose, tongue, body and mind to suffer from mental miseries for infinite numbers of lives.

ထိုမျှသာမက မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တည်းဟူသော-ခန္ဓာကိုယ်၏ တံခါး (၆) ပေါက်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်နေကြသည့် မြင်သိစိတ်၊ ကြားသိစိတ်၊ နံသိစိတ်၊ ရသာသိစိတ်၊ ထိသိစိတ်၊ ကြံစည်သိစိတ် (၆)မျိုးတို့ကလည်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားသောဘဝများ၌ လှည့်လည်နေကြရစဉ် စိတ်၏ပူပန်သောကအမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစားနေ ကြရအောင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို အမြဲမပြတ်ပေးနေကြပါသည်။

On the purpose of understanding the effective methods (or) ways of stopping the worst suffering of going around the circle of rebirth again and again, we should learn (or) we have to learn (or) we must learn Abidhamma (or) Ultimate Doctrine.

သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာဘုံ (၄) ဘုံကို ချန်လှပ်၍ ကျန်သောဗြဟ္မာဘုံ (၁၆) ဘုံ၊ နတ်ဘုံ (၆) ဘုံ၊ လူဘုံ (၁) ဘုံ၊ အပါယ် (၄) ဘုံ စုစုပေါင်း (၂၇) ဘုံတို့၌၊ ဘဝပေါင်း အသင်္ချေ၊ အသင်္ချာ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် စုန်ချည် ဆန်ချည် ကျင်လည်လှည့်ပတ်ပြေးသွားကာ၊ ကိုယ်နှင့်စိတ်တို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဒဏ်တို့ကို မရပ်မနားလှည့်ပတ်ပြေးလွှား ခံစားနေကြရသည့် အဆိုးဝါးဆုံးဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ (တစ်နည်း) (မွေးဖွား ရ၊ အိုရ၊ နာရ၊ သေရခြင်းသံသရာစက်ဝန်းမှာ လည်နေကြရသည့် ဒုက္ခ) အား ရပ်တန့်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်သည့် အကျိုးသက်ရောက်မှု အရှိဆုံးသော နည်းစံနစ်ကောင်းများတို့ကို သိရှိနားလည် သဘောပေါက်ပြီး လက်တွေ့ ကျင့်သုံးနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတို့သည် “အဘိဓမ္မာ တရားဒေသနာတော်မြတ်” ကြီးအား သင်ယူသင့်ကြပါသည်။ (တစ်နည်း) သင်ယူကြရ မည့် တာဝန်ရှိကြပါသည်။ (တစ်နည်း) မဖြစ်မနေ၊ သင်ကို သင်ယူကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

In Buddhism, these are three different kinds of Canons (or) The Three Basket of Dhamma, namely Vinā (Vinaya Dhamma) (or) The Disciplinary Rules Sutta Dhamma and Abidhamma (or) The Ultimate Doctrine.

ဗုဒ္ဓဝါဒတွင် ပိဋကတ် (၃) ပုံဟူ၍ တရား တော် (၃) မျိုး (၃)

စားရှိပါသည်။ ပိနည်းစည်းမျဉ်းများတို့အား ဟောဖော်ညွှန်ကြား လမ်းညွှန်ပြသ ပေးခဲ့သည့် “ပိနည်းစည်းကမ်း ဒေသနာတော်များ” “သုတ္တန်ဒေသနာတော်များ” နှင့် “အဘိဓမ္မာ (လွန် ကဲထူးခြားစွာ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သော) တရား တော်များ” တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

There are totally 84,000 Dhamma aggregates (or) sets (or) series in those Three Canons.

ထို ပိဋကတ် (၃) ပုံ တရားဒေသနာ တော်မြတ်များထဲတွင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ (ခေါ်) တရားတော် အစုအပေါင်း၊ (တစ်နည်း) တရားတော်အစုံ၊ အစုံ၊ အစု အစုပေါင်း (၈၄၀၀၀) ရှစ်သောင်းလေးထောင် ပါရှိပါသည်။

Vinaya Dhamma (or) The Disciplinary Rules consists of 21,000 sets (or) series of Dhamma.

“ပိနည်းစည်းကမ်း၊ ဒေသနာတော်များ” ပိဋကတ်တရားတော်များ ထဲတွင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ (တရား အစု၊ အစုံပေါင်း) (၂၁၀၀၀) နှစ်သောင်းတစ်ထောင် ပါဝင်ပါသည်။

Sutta Dhamma, which describes all real events of thousands and thousands of people including Buddha, Arahats, Bikkhu (males and females), laymen, laywomen, kings, queens, princes, princesses, rich ones, poor ones, and various kinds of persons from various standards and everything about concerning with their Kamma and Phala (or) their good and bad activities (or) deeds as well as their gaining back good reflected effects and bad reflected resultants.

သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသည် “သုတ္တန်ဒေသနာတော်တွင်” ဘုရား၊ ရဟန္တာများ အပါအဝင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော မထေရ်များ၊ ထေရီများ၊ အမျိုးသားဘိက္ခုများ၊ အမျိုးသမီး ဘိက္ခုနီမများ၊ အမျိုးသားဒါယိကာများ၊ အမျိုးသမီးဒါယိကာမများ၊ ဘုရင်များ၊ မိဖုရားများ၊ မင်းညီမင်းသား၊ ဘုရင် သားတော်၊ သမီးတော်များ၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်များ၊ ဆင်းရဲသားများ၊ အလွှာပေါင်းစုံမှ- လူဆိုး၊ လူကောင်းများပြားစွာတို့၏ ယခင်ဘဝဟောင်း များတွင် တကယ်အစစ်အမှန် ဖြစ်ခဲ့ကြ ကြုံခဲ့ကြရသော၊ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ရပ်များ (ကမ္မများ)၊ မကောင်းမှုလုပ်ရပ်များတို့နှင့် ထိုသူတို့ ၏ ဘဝဟောင်းများက ကမ္မဟောင်းအနန္တတို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ထက်၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့ ပြန်လည်ရရှိစံစား၊ ခံစားနေကြ ရသော ကောင်းကျိုးဖလများ၊ ဆိုးကျိုးဖလများတို့ ကို သင်ခန်းစာပေးသော အဖြစ်အပျက်များ အနေဖြင့် ဟောကြားညွှန်ပြပေးတော်မူခဲ့ပါပေသည်။ အတုယူဖွယ်၊ သင်ခန်းစာယူဖွယ်၊ ရှောင်ရှားဖွယ် ဖြစ်ရပ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ပါဝင်ပါသည်။

This kind of Sutta Dhamma also consists of 21,000 sets (or) series of Dhamma.

ဤ“သုတ္တန်ဒေသနာတော်” ၌လည်း၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ တရားအစုပေါင်း ၂၁၀၀၀-ပါဝင်ပါသည်။

Abidhamma (or) Ultimate Doctrine consists of 42,000 sets (or) series of Dhamma.

“အဘိဓမ္မာ-ဒေသနာတော်”တွင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ တရားအစုပေါင်း ၄၂၀၀၀ ပါဝင်ပါသည်။

That Ultimate Doctrine was preached by Buddha, not in this Human beings Existence but in the Tusita Celestial beings Existence for (3) months during the period of Buddhistic lent, on the purpose of paying back the gratitude of his (Buddha's) mother Maetaw Maya Devī.

မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သူ၏မယ်တော် မာယာဒေဝီ၏ မွေးကျေးဇူးတော်မြတ်အား ဆပ်သည့်အနေဖြင့် ဝါတွင်း (၃)လ

အတွင်းတွင် တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ဤအဘိဓမ္မာ တရားတော်မြတ်ကြီးအား လူ့ပြည်မှာမဟော ကြားဘဲ မယ်တော်-နတ်သား စံမြန်းရာ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

All of the human beings can get the chance of listening to this Ultimate Doctrine and understanding all kinds of the most precious essences of Buddhism those are only mainly consisted in that Canon, Abhidhammā (or) Ultimate Doctrine, because of the great deal of loving kindness and sympathetic Volitional Benevolence of Shin Sariputtarā, who had got the chance of listening to all of those Doctrine daily at lunch time in Northern Island of this Universe during those three lenten month.

ဤစကြဝဠာကြီး၏ မြောက်ဘက်ကျွန်းတွင် ဝါတွင်း (၃)လ ကာလပတ်လုံး နေဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် ကြွလာချိန်၌ မြတ်စွာဗုဒ္ဓက ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရဟန္တာမြတ်ကြီးအား တုသိတာနတ်ပြည်၌ နေ့စဉ် ဟောကြားတော်မူ သည့်တရားတော်မြတ်တို့အား ပြန်လည်ဟောပြပေးခဲ့သမျှ တရားတော်အား လုံးတို့ကို ဉာဏ်တော်အရာ၌ စတုဒဂ်ဘွဲ့တော် ရရှိတော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ အလွန်ကြီးမားလှသော မဟာ ကရုဏာတော်ကြီးဖြင့် ပြန်လည်ဟောပြပေးတော်မူခဲ့သောကြောင့်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့လူသားအားလုံး တို့သည် ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်လောက်အောင် အဖိုးထိုက်တန်ဆုံးတရား အနှစ်သာရများ ပါဝင်နေသည့် ဤအဘိဓမ္မာတရား ဒေသနာတော်မြတ်ကြီးအား နာယူမှတ်သားခွင့်ရရှိနိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

Every word, every phrase, every clause, every stanza, every verse and every sentence of Buddhism those are included in all of those three Canons can be denoted and assumed as the most precious ones.

ထိုဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံထဲတွင် ပါဝင်ကြသည့် စာလုံးတိုင်း၊ ကြိယာမပါသည့် စကားစုတိုင်း၊ ကြိယာ ပါသည့်စကားစုတိုင်း၊ ဆောင်ပုဒ်တိုင်း၊ တရားစာပိုဒ် တိုင်းနှင့် စာကြောင်းတိုင်းတို့အား တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် အဖိုးထိုက်တန်ဆုံးသောအရာများဖြစ်ကြသည်ဟု ယူဆကာ၊ ကောက်နုတ် ချက်ချနိုင်ကြပါသည်။

Because, all of those precious truths were preached by our Enlightened Buddha Supreme.

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် အဖိုးထိုက်တန်ဆုံးသော ထိုအမှန်တရားများအား မြတ်သူတကာတို့ထက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားတော်တို့အား ဆရာမကူဘဲ မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သယမ္မဉာဏ်တော်ကြီးဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်တော် မူခဲ့ပါပေသောကြောင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်ကြီး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည့် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောကြားပေးတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

All of the words those were preached in Vinaya Dhamma and Sutta-Dhamma can give only the good (or) better ways of getting the chance of being reborn in the Celestial Existences (or) in the Human beings Existence after the death of this very present life.

ဝိနည်းဒေသနာတော်များနှင့် သုတ္တန် ဒေသနာတော်များတို့တွင်ပါဝင် နေကြသော တရားတော်အနက်မှ အများစုသည် နာယူမှတ်သား လိုက်နာကျင့် ဆောင်သူ လူသားအပေါင်းတို့အား ကောင်းသော (သို့မဟုတ်) ပို၍ပို၍ သာလွန်ကောင်း မွန်သော ကောင်းကျိုးများဖြစ်ကြသည်။ နတ်ပြည် (၆) ထပ်မှ၊ နတ်ဘုံများသို့ဖြစ်စေ၊ လူဘုံ၌ဖြစ်စေ၊ ဤဘဝမှသေလွန်ပြီးနောက် ပြန်လည် မွေးဖွားလာသည့်အချိန် ကောင်းကျိုးများကိုသာ ပေးနိုင်စွမ်းရှိကြပါသည်။

But, the words, sentences and facts those were preached

by Buddha in the Ultimate Doctrine can give the best (or) excellent (or) the most precious essence of going along the Eightfold Paths beneficially, truly and perfectly.

သို့သော်လည်း၊ “အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်မြတ်ကြီး” ထဲတွင် ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဟောဖော်ညွှန်ပြပေးတော်မူခဲ့သည့် စာလုံးများ၊ စာကြောင်းများနှင့် အချက်အလက်များအားလုံးတို့သည် အကောင်းတကု အကောင်းဆုံးဖြစ်သော တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် အဖိုး ထိုက်တန်ဆုံးဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းကြောင်းပေါ်၌ ကောင်းကျိုး သက်ရောက်မှုရှိစွာ၊ မှန်ကန်စွာ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ လျှောက်လှမ်းနည်း (နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း၊ တရား အားထုတ်နည်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အနှစ်သာရများ) ပါဝင် နေကြသောကြောင့် လူဘုံ၊ နတ်ဘုံတို့ထက်ပို၍ မြင့်မြတ်သော အောက်ပိုင်း ဗြဟ္မာ (၁၆) ဘုံတို့ထက်ပင် ပို၍မြင့်မြတ်သော သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ ၄ ဘုံ (အနာဂမ်အရိယာကြီးများ နေထိုင်ရာဘုံသို့ဖြစ်စေ) ဒုက္ခခပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ဖြစ်စေ ဆိုက်ရောက်နိုင်ခွင့်ရှိကြပါသည်။

Only after getting the chance of understanding the explanations included in the Ultimate Doctrine (Abhidhamma) thoroughly, clearly, truly and perfectly, we can find out the ways of trying meditation systematically and effectively.

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတို့သည် “အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်မြတ်ကြီး” ထဲတွင် ဗုဒ္ဓက ရှင်းလင်း ဟောဖော်ညွှန်ပြပေးတော်မူခဲ့သော ရှင်းလင်းချက် များတို့အား ကြေကြေညက်ညက်၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊ မှန်မှန်ကန်ကန်၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ၊ နားလည်သဘောပေါက် ကြမှသာလျှင် ဒုက္ခခပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ ပြည်မြတ်သို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။ ဝိပဿနာအားထုတ် နည်း အကျင့်ကောင်းများအား စနစ်ကျစွာ အကျိုး သက်ရောက်မှုရှိရှိ ထိရောက်စွာ အားထုတ်သည့် နည်းလမ်းကောင်းများကို သိရှိနားလည်သဘောပေါက် ပြီး လိုက်နာကျင့်ဆောင်လုပ်ကိုင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

Only after applying such kinds of perfect true and effective ways, we can attain the Noble stages of Stream Winner (Sotāpana), Once Returner (Sakadāgami), None Returner (Anāgami) and the Holy ones (Arahats), the highest Noble stage.

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည့်စုံသော၊ မှန်ကန်သော၊ ကောင်းကျိုး သက်ရောက်မှုရှိသော ထိုကဲ့သို့သော နည်းလမ်းများအား လက်တွေ့အသုံးပြုပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ကြမှသာလျှင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိနှင့် အဆင့်အမြင့်ဆုံး ဖြစ်သော အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ရဟန္တာအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အဖြစ်သို့ အဆင့်ဆင့်တက်လှမ်းပိုင်ဆိုင်ရောက်ရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

All of the meditators, who have already attained the highest stage of Arahats, are unnecessary to be reborn again in any (20) Brahma beings existences (or) in any (6) Celestial beings existences (or) in Human beings existence (or) in (4) lower beings existences after the death of their very present lives.

ယခုမျက်မှောက်ဘဝတွင် မဂ် ၄ တန်၊ ဖိုလ် ၄ တန်တို့အနက်မှ အမြင့်ဆုံးအဆင့်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် (ရဟန္တာ) ဉာဏ်စဉ် ကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင်ရရှိစံစားနေနိုင်ပြီးသား ဖြစ်ကြကုန်သော အရိယာ သူတော်စင်အစစ်ကြီးများတို့သည် ယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ သူတို့၏ သက်တမ်း ကုန်ဆုံးချိန်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ၌ ဗြဟ္မာဘုံ (၂၀) အနက်မှ တစ်ဘုံ၊ ဘုံ၌သော်လည်းကောင်း၊ နတ်ဘုံ (၆) ဒုအနက်မှ တစ်ဘုံ၊ ဘုံ၌ သော်လည်းကောင်း၊ လူဘုံ၌သော်လည်းကောင်း၊ အပါယ်ဘုံ၌သော် လည်းကောင်း မည်သည့်ဘုံတွင်မှ ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း လုံးဝမရှိတော့ပါ။

They have to reach to the goal (or) destination of Nibbanna where there is no rebirth, no old age, no decay, no

sufferings, no miseries and no death at all.

ထိုသို့အမြင့်မြတ်ဆုံး ရဟန္တာအဆင့်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြပြီးသော အရိယာသူတော်စင်ကြီးများ အားလုံးတို့သည် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း၊ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခများ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခများ လုံးဝမရှိ တော့သော နိဗ္ဗာန်ပန်းတိုင်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်သွားကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

On the other way, they are unnecessary to regain five aggregates (or) mind and body (or) they will have to abandone all kinds of defilements.

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးကြကုန်သော အရိယာ သူတော်စင်ကြီးများအားလုံးတို့သည် ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါး (တစ်နည်း) ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးတို့အား လုံးဝ ပြန်လည်မရရှိကြတော့ဘဲ ကိလေသာ အားလုံးတို့အား အပြီးအပိုင်ချုပ်ငြိမ်းစေပြီး လုံးဝစွန့်ခွဲဖယ်ရှားပစ်နိုင်စွမ်းရှိသွားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

The Noble ones, who had already become None Returners (or) Anā-gaṃ, have to be reborn in the (4) highest Sudda vāsa Brahmā beings Existences.

အနာဂါမ်အဆင့်သို့ဆိုက်ရောက်ပြီးသား ဖြစ်ခဲ့သော အမျိုးသား အမျိုးသမီးပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် ယခုမျက်မှောက်ဘဝမှ ကွယ်လွန် သေဆုံး ပြီးသည့်နောက်တွင် ဗြဟ္မာဘုံ (၂၀) အနက်မှ အမြင့်ဆုံး သုဒ္ဓါဝါသ ၄ ဘုံ (သန့်စင်ပြီးသော ဗြဟ္မာ၊ မြင့်မြတ်သောသူတော်စင်တို့၏ နေထိုင်ရာ နေရာ) ၌သာလျှင် ပြန်လည်မွေးဖွားကြရပါမည်။ (ဥပပတ္တိပဋိသန္ဓေနည်း အားဖြင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတို့ ဗြဟ္မာအသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဘွားကန် ဖြစ်တည်လာ ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။)

After living for limited numbers of years so peacefully with great deal of rapture in those Brahmā existences, they can also reach to the final goal of Nibbanna directly.

ထိုအနာဂါမ်အဆင့်သို့ဆိုက်ရောက်ပြီး သော သူတော်စင်ဗြဟ္မာကြီး များသည် ၎င်းတို့နေထိုင်ကြရာ ဗြဟ္မာဘုံအသီးအသီး၌ ကုန်သွယ်ထားသော နှစ်ကာလအတိုင်းအတာကြာမြင့်စွာ အချိန်အတွင်းတွင် ကိုယ်ရေစိတ်ပါ ငြိမ်းချမ်းအေးမြစွာ ကြီးမားလှစွာသော ဈာန် ဝိတိ အာဟာရဖြင့် မှီတင်း နေထိုင်ကြပြီးလျှင် သူတို့ ၏ သက်တမ်းကုန်ဆုံးချိန်တွင် ရဟန္တာများဖြစ်သွား ကြပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်သို့ တိုက်ရိုက်စံဝင်သွားကြပါသည်။

The once Returners (Sakadagami) and The Stream winners (Sotāpana) have to be reborn in Celestial beings Existences.

သကဒါဂါမ်အဆင့်နှင့် သောတာပန်အဆင့်သို့ တရားအသိဉာဏ် ပိုင်ဆိုင် ရရှိပြီးကုန်သော သူတော်စင်များတို့သည် ဤဘဝမှ သေလွန်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ နတ်ပြည် ၆ ထပ်ရှိ ဘုံတစ်ခုခုတွင် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း (ဥပပတ္တိ ပဋိသန္ဓေ) နေရခြင်းဖြစ်ကြရပါမည်။

They are unnecessary to be reborn in any of the Four Lower beings existences, namely, Hell beings, Animal beings, Ghost beings and Demon beings existences at all.

ထိုသကဒါဂါမ်နှင့် သောတာပန် အရိယာသူတော်စင်ကြီးသည် ဤဘဝမှ သေလွန်သည်၏အခြားမဲ့၌ အောက်အပါယ် (၄) ဘုံ ဖြစ်ကြသော ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသူရကာယ်ဘုံတို့၌ ဘယ်သောအခါမှ လုံးဝပြန်လည်မွေးဖွားရန် (ငရဲဘုံ၌ ဥပပတ္တိပဋိသန္ဓေ နေရရန်) မရှိတော့ပါ။

They have also gained the opportunity of reaching to the goal of Nibbanna by keeping on trying meditation in their respective Celestial existences step by step until to reach to the highest Noble stage of Arahats.

ထိုသကဒါဂါမ်နှင့် သောတာပန်အရိယာ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်လည်း သူတို့၏ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာအကျိုးများကြောင့် ရောက်ရှိနေကြရာ နတ်ဘုံအသီးသီးတွင် ဝိပဿနာ အားထုတ်ခြင်းလုပ်ငန်းကို အဆက်မပြတ်ကြိုးစား လေ့ကျင့်အားထုတ်နေကြခြင်းအားဖြင့် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ဆင့်မြင့်တက်ပိုင်ဆိုင်လာကြပြီးလျှင် အမြင့်မြတ် ဆုံးသော ရဟန္တာသူတော်စင်ကြီးများအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သည်တိုင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြပါမည်။

As a conclusion, we must try to understand that no-body can reach to Nibbanna without trying meditation.

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး၊ ခန္ဓာ ၅ ပါးတို့၏ အနိစ္စ (မတည်မြဲမှုသဘော)၊ ဒုက္ခ (ပင်ပန်း ဆင်းရဲခံရမှုသဘော) နှင့် အနတ္တ (မိမိ ဘာမျှမပိုင်၊ မဆိုင်၊ အစိုးမရနိုင်မှု သဘော) တို့အား ကြိမ်ဖန်များစွာ အမြဲမပြတ် ဝိပဿနာရှုမှတ်အားထုတ်ခြင်း မပြုလုပ်ပါဘဲနှင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မဆိုက်ရောက် နိုင်ကြဟူသော သဘောတရားအား သိရှိနားလည်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

And, we should also try to understand that the medita-tors, who had already learnt the guiding courses of Abidhammā, can attain the Magga and Phala (The fruition of the Noble Wis-dom) faster than the ordinary meditators.

ထို့ပြင် “အဘိဓမ္မာတရားဒေသနာတော်” များအား နားလည် သဘောပေါက်လာနိုင်ကြစေရန်အလို့ငှာ၊ သင်တန်းများကို ဖွင့်လှစ် သင်ကြားပြသညွှန်ပြပေးနေလျက်ရှိကြပါကုန်သော သင်တန်း ပေါင်းများစွာတို့၌ တက်ရောက်သင်ယူကြပြီးမှ ဝိပဿနာအားထုတ်ကြသော ယောဂီများတို့သည် သင်တန်းမတက်ဘဲရိပ်သာများသို့ လာရောက် အားထုတ်ကြသော သာမန် ယောဂီများထက် ပိုမိုလျင်မြန်စွာ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်အဆင့်ဆင့် (မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်)တို့အား ပိုင်ဆိုင်ရရှိနိုင်ကြ ကြောင်းကိုလည်း သိရှိနားလည် အောင်ကြိုးစားသင့်ကြပါသည်။

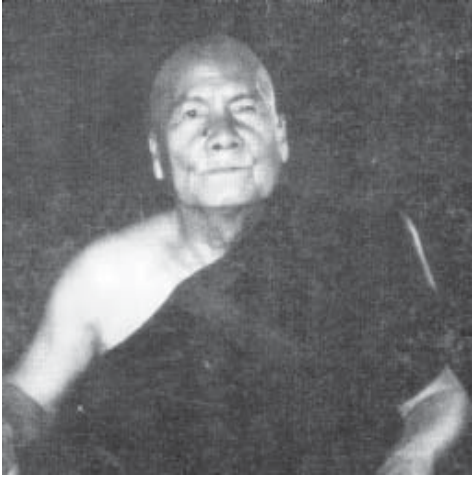
Therefore, all of the Buddhists, who had already at-tended to the precious guiding courses of Abidhamma (Ultimate Doctrine) have to take the responsibilities of handing over the gianed knowledge to another people not only to the Buddhists but also to another human beings to let them easily understand and gain the ways of trying meditation to attain the Wisdom of Magga (path) and Phala (Fruition) so easily and so quickly.

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် အဖိုးအထိုက်တန်ဆုံးဖြစ်သည့် “အဘိဓမ္မာတရားဒေသနာတော်” သင်တန်း များ၌ တက်ရောက်သင်ယူကြ ပြီးသားဖြစ်ကြကုန်သော ရဟန်းရှင်လူ အားလုံး တို့သည် အခြားအခြားသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုသာမက မိမိတို့နှင့် နီးစပ်ရာ လူသားအားလုံးတို့အား ဝိပဿနာ ကြိုးစား အားထုတ်နည်း (မဂ္ဂလမ်းကြောင်း) များနှင့် (ဖလ- အကျိုးအာနိသင်ဖြစ်သော အဆင့်မြင့်အသိ ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်) ကို လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပိုင်ဆိုင်ရရှိနိုင်စေသော နည်းလမ်း ကောင်းများကို နားလည်သိရှိ သဘောပေါက်လာနိုင်ကြစေရန် “အဘိဓမ္မာ တရားဒေသနာတော်” ဗဟုသုတများ ကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးကြရန် မလွဲမသွေ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်များရှိနေကြပါသည်။

All of the human beings, who haven't got the chance of learning and understanding Abidhammā and who don't try medi-tation, are so much pitiful.

“အဘိဓမ္မာတရားဒေသနာတော်မြတ်ကြီးအား သင်ယူလေ့လာနိုင်ခွင့်၊ နားလည်သဘောပေါက် နိုင်ခွင့်တို့နှင့် ဝိပဿနာတရားကျင့်ခြင်းအလုပ်တို့ကို လုပ်နိုင်ခွင့်မရရှိနိုင်ကြသော လူသားအားလုံးတို့သည် အလွန်မပင် သနား ကရုဏာသက်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

(စာမျက်နှာ ၁၈ သို့)

ပုဂ္ဂိုလ်သောတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍိကဘာသမဟာထေရ်
ဟောကြားတော်မူအပ်သော
ပါဠိပိဋကတ်တော်ဒီဃနိကာယ်မဟာဝဂ္ဂသုတ္တန်
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ဟော
အလွန်မွန်မြတ်လှပြီးနားလည်လွယ်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
လူတိုင်းလက်တွေ့ကျင့်နိုင်သော
ဓမ္မာနုပဿနာတရားတော်မြတ်

ဤ“ဓမ္မာနုပဿနာတရားတော်မြတ်သည် သာသနာအတွက် အလွန်အကျိုးရှိပြီး၊ သာသနာပြုရာလည်းရောက်သည်မည်၍၊ မြန်မာ
ဘာသာတစ်မျိုးတည်းဖြင့် အစအဆုံးဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

(ဓမ္မစီရင်ဂုဏ်)

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

(သတ္တဝါ) တွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာတုံးဆိုတော့ (သတ္တဝါ)တွေမှာ (ကံ)
ဆိုတာရှိတယ်။ ကံက (ကမ္မဇရုပ်)ကိုဖြစ်စေတယ်။ (ကမ္မဇရုပ်)နဲ့ (ဝိပါကံစိတ်)
ကို (ဥပတိ) လို့ ခေါ်တယ်။ စွဲလန်းတတ်တယ်။ (ဝိပါကံစိတ်)မှာ (အိပ်)တဲ့စိတ်နဲ့
မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိတွေ့၊ ကြံတွေးတဲ့ဒွါရ ၆ ပါးက (စိတ်)တွေလည်းပါတယ်။
(မှန်ပါ)။

(သတ္တဝါ)တွေမှာ (ကမ္မဇရုပ်+ ဇီဝိတ+ဟဒရရုပ်) စတဲ့ ရုပ်(၁၈)ခုက
ကံကြောင့်ဖြစ်တာ (ကမ္မဇရုပ်)ကလည်း ကံကြောင့်ဖြစ်ရတာ။ ဒီ(ကံ)က
ဘယ်ကလာတုံးဆိုတော့ (အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်)ကလာတယ်။ (အဝိဇ္ဇာ၊
တဏှာ၊ ဥပါဒါန်)ကြောင့် ကံဖြစ်တယ်။ ကံကြောင့် (ကမ္မဇရုပ်)တွေဖြစ်ရတာ။
အဲဒီ (ကမ္မဇရုပ်)ကို (ကမ္မဇရုပ်)လို့ မသိကြပြန်ဘူး။ ငါ၊ သူ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါလို့ သိကြပြန်တော့ (အဝိဇ္ဇာ) ဖြစ်ပြီပေါ့။ (အဝိဇ္ဇာ)နဲ့
ဒီလိုသိတော့ (ရာဂ)ဖြစ်ပြီပေါ့။ (အဝိဇ္ဇာ)ကြောင့် (သင်္ခါရ) ကြောင့် (တဏှာ)
ကြောင့်၊ (ဥပါဒါန်)ကြောင့် (ကံ)ဖြစ်တော့ (သတ္တဝါ) အယူဖြစ်ပြီပေါ့။ ဒီလိုနဲ့
(သံသရာ)လည်နေကြတာပဲ။ အဲဒါ (လူ၊ သတ္တဝါ) ဖြစ်စဉ်မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမသိ
ရဘူး။ (ခန္ဓာဖြစ်စဉ်) လို့ သိရမယ်။ အဲဒါကြောင့် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)တရားနဲ့
(မြတ်စွာဘုရား) ကတရားပြတာပေါ့... (မှန်ပါ)။

မျက်စိက သင်ပေးတာမှာ ကြည့်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ရှိရင် မျက်စိက
ပွင့်တယ်။ ဖွင့်ချင်တာ -(မနော)၊ ဖွင့်တာ-(ရုပ်)၊ မြင်တာ(စိတ်)။ ဒီလိုသိရင်
(ရုပ်)နဲ့ (နာမ်)ကိုသိပြီး၊ ဖွင့်တာက (စိတ္တဇရုပ်)မျက်စိဖွင့်ချင်တယ်။ ဖွင့်တယ်။
အဲဒါ(စက္ခုဝိညာဏ်)စိတ် (ဝိပါကံစိတ်) (ဝိပါကံစိတ်)နဲ့ (ကမ္မဇရုပ်)နဲ့ပေါင်း
တော့ (ဥပတိ)ခေါ်တယ်။ ကိုယ့်မျက်စိဖွင့်တဲ့အခါကြည့်ပါ။ ကြည့်တာက (စက္ခု
ဝိညာဏ်စိတ်)၊ မြင်တာက (ကမ္မဇရုပ်)၊ အဲဒါ (ရုပ်နာမ်)ပဲ။ (သတ္တဝါ)မဟုတ်ဘူး
အမှန်တရား(သမ္မာဒိဋ္ဌိ)က စိတ် ၆ ပါးဖြစ်တိုင်း (ရုပ်နာမ်)ပဲ။ ဒီလိုအမြင်မှန်ကို
သိရမယ်။ ဒီလို (ရုပ်နာမ်) ခွဲပြီး သိရမယ်။ ဒါဆိုရင် (ရုပ်နာမ်) ကွဲပြီပေါ့။
(မှန်ပါ)။

(သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ဒီအသိမျိုးတာရှည်သိရင် (ရာဂ၊ ဒေါသ၊
မောဟ) ကလွတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မြင်ရင်၊ ကြားရင် နံရင် စတဲ့ (စိတ် ၆
ပါး)ဖြစ်ရင် (သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် (သတိ)ပေးတဲ့အနေနဲ့
ရွတ်ရွတ်ပေးရတယ်။ ရွတ်ပေးရတာက ကိုယ့်အသိထဲမှာ အမှန်မြင်အသိကို
စွဲမြဲသွားစေတဲ့ သဘောပဲ။ စွဲမြဲသွားရင် မရွတ်ရတော့ပါဘူး။ ဒါမှ
(ဉာဏ်)ကောင်းလာမယ်၊ (ဉာဏ်) ထဲမှာ ပေါ်လာမယ် (မှန်ပါ)။

ဒကာကြီးရဲ့ သန္တာန်မှာ (သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူး (ရုပ်နာမ်)ဆိုတဲ့ အမြင်
ရောက်သွားရင် (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ)ကလွတ်သွားပြီ။ (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ)
ကလွတ်ရင် (နိဗ္ဗာန်)ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိပြီး၊ ဘယ်သူမှ မပြောရပါဘူး။ ခယ်၊
ဝိရာဂ၊ အမတ်၊ ပဏီတံ၊ ကိုယ်ကိုတိုင်ရတာပဲ။ ဒါကြောင့် (သတ္တဝါ)တွေ
မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ (အသိ)ကို စိတ်ဝင်စားစွာ လိုက်စားဖို့လိုတယ်။ (မှန်ပါ)။
ဒီ(အသိတလုံး)က အရေးအကြီးဆုံးပဲ (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်အမြင်မှာ(သတ္တဝါ) အယူယူ
နေရင် (အဝိဇ္ဇာ)၊ (အာသဝေါ)တွေရှိနေတယ်။ သိအောင်၊ ပြုပြင်နိုင်အောင်လုပ်၊
သိရင်ပယ်တယ်။ ဒါ (ဉာဏ်) စခန်းပဲ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ကြားတာလေးနဲ့ စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုရင် (ငါ)စိတ်ဖြစ်လို့ (ငါ)စိတ်ထင်လို့
(သတ္တဝါ)အသိရောက်သွားတယ်။ (ငါ)ကိုတာပြောတယ်။ ဆဲတယ်စသည့်
(ငါ)ကို (သူ)ကဆိုတဲ့ (သတ္တဝါ) အသိရောက်သွားတယ်။ (ပညာ)နဲ့သိတော့
ငါ၊ သူ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါမရောက်တော့ဘူး ဒါကြောင့်
“ပညာနဲ့ မြင်ပညာနဲ့ ရှုလေလျှင်၊ ကိလေစင်” တဲ့။ ဒါကြောင့်
(ပညာ)နဲ့မြင်ရမယ်။ မျက်စိဆိုတဲ့ (ပညာ)နဲ့မြင်ရဘူး၊ မျက်စိကမြင်တာက
မြင်တာပဲထား၊ ဒါပေမယ့် (ပညာ)အမြင်မဖြစ်ပါစေနဲ့ (မှန်ပါ)။ (ပရမတ်)
အမြင် (ပညာ) အမြင်နဲ့ (ရုပ်) ရောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဤဟာ (ရုပ်)ပေါ့။
ဒီလိုသိရင် (ပထမတန်း) စားဖြစ်ပြီ ဒကာကြီး (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဤဟာ(ရုပ်) ဤဟာ (ဝိညာဏ်)လို့ (သတိ) ထားရတယ်။ ဒီလို
အသိဟာ ဒီလိုသိတာဟာ (ဉာဏ်)ပေါ့။ (သတ္တဝါ) လို့ယူရင် (အာသဝေါ)
ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် (သတ္တဝါ) လို့ ဝမ်းထဲမှာ ယူထားနဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒါမှ
(အာသဝေါ)ကုန်မယ်။ (မှန်ပါ)ဘုရား၊ မြင်သေလမျှကြားသေမျှ စိတ် (၆)
ပါးနဲ့ (အာရုံ)ခံစားလေသမျှ စိတ်ထဲမှာ (သတ္တဝါ) ဆိုတာ မရောက်စေနဲ့
(သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အမြင်စိတ်ထဲမှာ စွဲမြဲမှု (အာသဝေါ) ပျောက်တယ်
(မှန်ပါ)။

“(သတ္တဝါ) ဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ အရိပ်စွဲတာတခဏ၊ သင်္ခါရဆိုတာ
နုကိုမရှိ၊ အပျိုရှိလို့ အရိပ်မြင်၊ စိတ်ထဲထင်လို့ ပါးစပ်ပြော” ဆိုတာ စိတ်
အမြင် (ဝိညာဏ်) အမြင်လို့ခေါ်တယ်။ (သမ္မာဒိဋ္ဌိ) နဲ့မြင်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ၊
သူ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဆိုတာ စိတ်အမြင် (ဉာဏ်)နဲ့ မြင်တာ
မဟုတ်ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရား “ယထာပညာယပဿတိ” (ပညာဉာဏ်) နဲ့ ရှုပါလို့
ဟောတာပါ (မှန်ပါ)။

နဲ့လုံးသွင်းရင် (သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူးလို့ အသိစွဲရင် (ပရမတ်)က

သူဟာသူပေါ်လာတယ်။ (သတ္တဝါ) ဆိုရင် ဟိုရောက် ဒီရောက်ဖြစ်ပြီး (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)အကြောင်းအကျိုးတန်းသွားပြီး (ခန္ဓာငါးပါး) ရပြီ (ဒုက္ခ)ဖြစ် တော့တယ်။ (မှန်ပါ) စိတ်ထဲမှာ (သတ္တဝါ)ဆိုတာ မရောက်စေနဲ့ (သတ္တဝါ) မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အသိစိတ်စွဲမြဲမှု (သတ္တဝါ) ပျောက်တယ်။ သတ္တဝါပျောက်ရင် (အာသဝေါ) ပျောက်တယ် ဒကာကြီး (မှန်ပါ)။

“(သတ္တဝါကုန်) အတ္တမြိုသည်သာ အရိယာ” ဆိုတော့ (နိဗ္ဗာန်) ရောက်တာပေါ့။ (မှန်ပါ)ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့မှာ (သတ္တဝါ) ဆိုတာ ဝမ်းထဲမှာ မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် (ရာဂ) မရှိကြတာပေါ့။ (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးနဲ့တိုက်လည်း မကြောက်ဘူး။ ဒေဝဒတ်က ကျောက်တုံးကြီးနဲ့ တွန်းချတာမြင်သားပဲ၊ မရှောင်ဘူး၊ မကြောက်ဘူး (မှန်ပါ) ကျားကိုက်ခံနေရ တာသိနေသားပဲ၊ (ငါ) ကို (ကျား)ကဆိုတဲ့ (သတ္တဝါ)အယူ (ပညတ်)မဖြစ်ဘူး၊ ခိုးသားငါးရာက ပိုင်းရိုက်နေတာခံနေရပေမယ့် (သတ္တဝါ) အယူမဖြစ်ဘူး မှန်ပါ။

(သတ္တဝါ) မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မပါ။ ဓမ္မသာ ဓမ္မစက္ခုဖြစ်သတည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်မပါလျှင် သူငါဝင် ဤတွင်ဒိဋ္ဌိဖြစ်သတည်း။

(ဒိဋ္ဌိ)ဖြစ်လျှင် ချစ်၊ မုန်းဝင် ဤတွင် (လောဘ) (ဒေါသ) ဖြစ်သတည်းလို့ ဘုန်းကြီးစပ်ထားတာကို သတိရပါ။ (မှန်ပါ)ဘုရား)

“စိတ်နဲ့ကြံတာ သတ္တဝါ (ပညတ်)တွေလည်း ပါရတာ၊ မကြံတာက (နိဗ္ဗာန်)နဲ့ (ပရမတ်) တရားတွေပဲ ကျန်နေတယ်” စိတ်က (သတ္တဝါ)ပဲ ကြံစည် နေတော့ တကယ်ကြံရမယ့် (ပရမတ်) ကို မကြံနိုင်ကြတော့ (နိဗ္ဗာန်) နဲ့ (ပရမတ်) က ကျန်နေတယ်လို့ ပြောတာ (ပရမတ်) ကို ကြံဖို့က (သမ္မာသင်္ကပ္ပ) ပညာ(ဉာဏ်) နဲ့ ကြံရမှာ (မှန်ပါ)။ ဒီစကားလေးကို သေသေချာချာ စဉ်းစား ကြည့် အမှန်သိလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်

စိတ်က ကြံစဉ်(ရုပ်) ရောက်လျှင်

(ဉာဏ်)တွင်လူမရှိ

(လူ) မရောက်လျှင် (ရုပ်နာမ်)ပင် ဤတွင် (ဖြစ်ပျက်) ဖြစ်သတည်း။

(လူ)မရောက်ပဲ (ရုပ်နာမ်)ရောက်အောင်၊ သိအောင်၊ ကြံတတ်ရင်၊ (ဖြစ်ပျက်)ကိုတွေ့တယ်၊ (ရုပ်နာမ်) ရောက်သွားရင်(ဖြစ်ပျက်) ဖြစ်သွားတယ် (မှန်ပါ)။

မြတ်စွာဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးဆဲဆဲ နောက်ဆုံးဟောကြားခဲ့တာ က “ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ အဗ္ဗမာဒေန သမ္မာဒေသ” လို့ ဟောခဲ့တာက (ရုပ်နာမ်) သင်္ခါရ(ဖြစ်ပျက်) ကို နှလုံးသွင်းခိုင်းတာ။ (မှန်ပါ)။

(ရုပ်)ရောက်အောင် (ရုပ်)တို့ (နာမ်) တို့ကိုမြင်အောင် ကြည့်တတ် လို့ (ရုပ်)ပဲလို့ သိလိုက်တဲ့ (နာမ်) ဝိညာဏ်ဖြစ်တာသိလိုက်တာက (ဖြစ်)တာ (ဥဒယ) ဉာဏ်၊ ဒီ(နာမ်) ဝိညာဏ်လေးပျက်သွားတာ သိလိုက်တာက (ပျက်) သွားတာ(ဝယ) ဉာဏ်ပေါ့၊ (မှန်ပါ)။

တရားဆိုတာ ကိုယ့်ပါရမီနဲ့ ကိုယ်ရှိတယ်၊ ကိုယ်နဲ့စပ်တဲ့ တရားရှိတယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာရှာပါ (ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်) မှာ ဘယ်ဟာနဲ့ စပ်ဟပ်တယ်ဆိုတာ ရှာပါ။ (မှန်ပါ)။

(အဘိဓမ္မာ)မှာ (သတ္တဝါ)ဆိုတာ မပါဘူး၊ မရှိဘူး (ပရမတ်)မဟုတ် လို့ မရှိတာပဲ။ ဒါကြောင့် “(သတ္တဝါ) မဟုတ် မဟာဘုတ် အဟုတ်အိမ်နှင့် တူသတည်း၊ အိမ်နှင့်တူရာ ဧည့်သည်လာ ကိစ္စတွေရာများသတည်း၊ သတ္တဝါ လို့ယူလို့ ကိစ္စတွေများလာပြီး ဒုက္ခတွေရတော့တာပေါ့” (မှန်ပါ)။

(စိတ်) သိရင် (ပညတ်) ပါတာပဲ၊ ဒီလိုပါရင်ပါတယ်သိ၊ (ပညတ်) မပါရင် မပါဘူးသိ၊ (နိဗ္ဗာန်)ကျတော့ (ပညတ်)လည်း မပါတော့ဘူး၊ (စိတ်)လည်း မပါတော့ဘူး၊ (ငြိမ်း)သွားပြီပေါ့၊ (မှန်ပါ)။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

(စာမျက်နှာ ၁၆ မှ)

They have to gain the great deal of loss even though they had been born in this Human beings existence where every body can try their best to abandone (1500) kinds of defilements and where everybody can try their best to reach to the goal of Nibbanna which is the extinction of existences and which has got the most precious skill of stopping the phenomenum of going around the circle of rebirth again and again in none stop style.

သူတို့သည် လူဘုံကြီးတွင် လူသားများအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့ကြရပါလျက်နှင့် လူဖြစ်ရကျိုးမနပ်ဘဲ အရှုံးကြီးရှုံးကြရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်း မူကား ဤလူဘုံကြီးတွင် လူသားအားလုံးတို့သည် “အဘိဓမ္မာတရား ဒေသနာတော်မြတ်ကြီး”အား သင်ယူလေ့လာခွင့်၊ နားလည်နိုင်ခွင့်၊ တရား အားထုတ်နိုင်ခွင့်ရရှိနိုင်ခဲ့ကြပါလျှင် ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း သောကများပြားစွာတို့အား အမြဲမပြတ်ဖြစ်နေကြသော (၁၅၀၀) ကိလေသာ တရားဆိုးများအား အပြီးအပိုင်ဖယ်ရှားနိုင်ကြပြီးလျှင် ဘုံဘဝများစွာတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းကုန်ဆုံး ရာလည်းဖြစ်သော (၃၁) ဘုံအတွင်း၌ လူဖြစ်လိုက်၊ နတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဗြဟ္မာဖြစ်လိုက်၊ အောက်အပါယ် ၄ ဘုံသား သတ္တဝါတွေ ဖြစ်လိုက်နှင့် မရပ်မနား၊ တရစပ်၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ကျက်စား ပြေးလွှား နေကြရသည့် သံသရာစက်ဝန်း ကြီးတွင် ဘဝပေါင်းအနန္တတို့၌ မွေးရ၊ အိုရ၊ နာရ၊ သေရ ဒုက္ခဆိုးကြီးများအကြား သံသရာလည်နေကြရသည့် အဆိုးဝါးဆုံးသော နိယာမဖြစ်စဉ် ကြီးကို ရပ်တန့်သွားစေရအောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းလည်းရှိသော တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် တန်ဖိုး မြင့်မားသည့် နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်မြတ်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ
ဘီအေ (အီးဒီ)၊ ဘီအီးဒီ။

ရာဇသစ်၏ စိန်ခေါ်မှုမျိုးစုံကို
ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်
ရဲရင့်တည်ကြည်သော
လောကအမြင်ဖြင့်
ဘဝကို ရင်ဆိုင်လျက်
အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့
ဓမ္မဝီရဂျာနယ်
ဖတ်ကြစို့။

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်ကုန်းတောရ မေဒီနီစာသင်တိုက်
သာသနဓဇ သိရီပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ၊ ဝိနယပါရဂူ၊ ဂဏဝါစက
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဆရာတော်အရှင်ကောဝိဒဓဇ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
(သဒ္ဓမ္မဒေသနာ မေဒီနီတရားပေါင်းချုပ်)
ကမ္ဘာ့ရန်သူကြီး သုံးမျိုးတရားတော်

မောဟကင်းစင် အမောဟတရား ယှဉ်နေလျှင် တိရစ္ဆာန်မျိုး တိရစ္ဆာန်ဘုံဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေသောအားဖြင့် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မဖြစ်ရဘူးတဲ့။ အကြောင်းကတော့ အမောဟတရားဆိုတာ မောဟတရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်ပါပဲတဲ့။ တိရစ္ဆာန်မျိုး တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ ပို့ဆောင်တတ်တာက မောဟတရား တွေဝေမိုက်မှားမှုပဲမဟုတ်ပါလား (ဒကာကြီး ဦးစိန်ရဲ့)။ ယခု မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ တွေဝေမှုကင်း ဆိုတဲ့ အမောဟတရား ဖြစ်ပွားနေတော့ အဘယ်မှာ တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ ရောက်နိုင်ပါတော့မလဲ။ ကဲ ကဲ ဒီနေရာကလေးမှာလဲ စွဲသွားအောင် ဒီလင်္ကာလေး တွေကိုပဲ မှတ်ထားကြရပေလိမ့်မယ်နော်။

(ဆောင်) ၁။ မောဟနှင့်သေ၊ တိရစ္ဆာန်ပြေ၊ ရောက်လေမှန်မလွဲ။
၂။ မောဟကင်းပါ၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊ မုချကင်းလွတ်ပြီ။
၃။ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊ လွတ်လိုက၊ မောဟကင်းအောင်ခဲ။
တွေဝေမှု မောဟတရားနှင့်သာ သေသွားကြလျှင်တော့ ကျွဲ၊ နွား၊ ကြက်၊ ဝက်စသော တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ ရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါဘူးတဲ့။ မောဟတရားကင်းကြမှသာလျှင် တိရစ္ဆာန်ဘဝကလဲ ကင်းလွတ်ကြရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝ ဖြစ်ရခြင်းမှ ကင်းလွတ်လိုကြလျှင် မောဟတရား ကင်းအောင် ကြိုးစားကြရလိမ့်မယ်လို့ဆိုလိုတယ်။ သေသောအခါ တွေဝေစွာ သေရခြင်းသည်လည်း မောဟတရား ဖုံးလွှမ်းထားလို့ပဲတဲ့။

အမောဟေန မရဏဒုက္ခံ န ဟောတိ။ သမ္မောဟမရဏာပိ ဒုက္ခံ။ န စေတံ အမုဇ္ဈဿ ဟောတိ။ (အဘိဓမ္မာ၊ ဌာ၊ ၁)။

အမောဟေန၊ အမောဟဖြင့်။ မရဏဒုက္ခံ၊ သေခြင်းဆင်းရဲသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သမ္မောဟမရဏံ၊ တွေဝေသဖြင့် သေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဧတံ၊ ဤတွေဝေသဖြင့် သေရခြင်း ဆင်းရဲသည်၊ အမုဇ္ဈဿ၊ တွေဝေမှုမရှိသောသူအား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ပေ။

နောက်ပြီးတော့လဲ အမောဟတရားဆိုတာ အသက်ရှည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်တယ်တဲ့။ အမောဟသည် အသက်ရှည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်တယ် ဆိုပြန်တော့လဲ မောဟတရားသည် အသက်တိုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်တယ်ဆိုတာလဲ မပြောဘဲနှင့် သိကြရမည့် အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းပဲတဲ့။

(ဆောင်) ၁။ မောဟကြီးက၊ သက်တိုရ၊ မုချဖြစ်လေသည်။
၂။ မောဟနည်းက၊ သက်ရှည်ရ၊ မုချဖြစ်လေသည်။

နောက်ပြီးတော့ မောဟတရား ဖုံးလွှမ်းထားလျှင် မိမိ၏ ပြည့်စုံမှုကို ချို့ယွင်းပျက်စီးစေတတ်တယ်။ တွေဝေမှု မောဟတရား နည်းပါးလျှင်တော့ မိမိ၏ ပြည့်စုံခြင်း၏ ကောင်းသောအကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြစ်တတ်ပေသည်။

အမောဟော အတ္တသမ္ပတ္တိယာ ပစ္စယော ဟောတိ။ အမုဇ္ဈော ဟိ အတ္တနော ဟိတမေဝ ကရောန္တော အတ္တာနံ သမ္မာဒေတိ။ (အဘိ၊ ဌာ၊ ၂)။

အမောဟော၊ တွေဝေမှုနည်းပါး အမောဟတရားသည်။

အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိ၏ ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းအထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ၊ အမှန်စင်စစ်ဖြစ်ပေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ အမှန်မူကား။ အမုဇ္ဈော၊ တွေဝေမောဟ ကင်းပသူသည် အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဟိတမေဝ၊ ကောင်းစွာကြီးပွား အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တော၊ လုံ့လကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်ပြုစုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သမ္မာဒေတိ၊ သမ္မာအနန္တ မှန်သမျှတို့ မုချပုံသေ ပြည့်စုံပေသတည်း။

အမောဟတရားကတော့ မိမိ၏ ပြည့်စုံခြင်းအကြောင်း ကောင်းစွာ ဖြစ်လေသတဲ့။ အကြောင်းမှာ တွေဝေမှု မောဟတရား မရှိသောသူသည် မိမိ၏ အကျိုးတရား စီးပွားချမ်းသာကိုသာလျှင် ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်တတ်သည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို လိုအင်အန္တမှန်သမျှတို့ မုချပုံသေ ပြီးပြည့်စုံတတ်ပေသည်။ အမောဟကို ပြဆိုသဖြင့် မောဟကိုတော့ ဆန့်ကျင်ဘက်အဓိပ္ပါယ်ပြန်ယူရပေမေပေါ့။ တွေဝေမှု လောဘ တရားသည် မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား ပျက်ပြားစေတတ်သည်။ တွေဝေသောသူသည် မိမိ၏ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ဆောင်ရွက်တတ်သည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ ပြည့်စုံမှုကို ပျက်စီးစေတတ်ပေသည်ဟု မှတ်သားရပေမည်တဲ့ (ဒကာကြီးဦးစိန်ရဲ့)။ မိမိ၏အကျိုး အမျိုးမျိုးကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေလိုသောသူသည် တွေဝေခြင်း မောဟတရားကို ပယ်ရှား၍ အမောဟတရား ဖြစ်ပွားအောင် ကြိုးစား၍ ရွက်ဆောင်အားထုတ်ကြပေလိမ့်မယ်နော်။ မောဟ၊ အမောဟသဘာဝကို စုံလင်စွာ ဟောပြရဦးမယ်။ ကဲကဲ နားထောင်ကြဦး။

အမောဟေန အနတ္တဒဿနံ ဟောတိ။ အမုဇ္ဈော ဟိ ယာထာဝဂဟဏ ကုသလော၊ အပရိဏာယကံ ခန္ဓာပဉ္စကံ အပရိဏာယကတော ဗုဒ္ဓတိ။ (အဘိ၊ ဌာ၊ ၂၊ ၁၇၃)။

အမောဟေန၊ တွေဝေမှုကင်းငြား အမောဟတရားဖြင့်။ အနတ္တဒဿနံ၊ အစိုးမရ သဘာဝကို မုချစေ့ငှ ရှုမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ မုချပုံသေ ဖြစ်ရလေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ထင်ရှားစကန် မှန်လှပေ၏။ မုဇ္ဈော၊ တွေဝေမှုမောဟ ကင်းပသောသူသည်၊ ယာထာဝဂဟဏကုသလော၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောကို ယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဏာယကံ၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသူမရှိသော။ ခန္ဓာပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ နာမ်ရုပ်တရားကို အပရိဏာယကတော၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသူမရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဝဲယာတိမ်းစောင်း မရှိကောင်းသဖြင့် အကြောင်းပိုင်ပိုင် သိမြင်နိုင်လေသတည်း။

အမောဟတရားဖြင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာပဉ္စကတို့၌ အစိုးမရသည် အဖြစ်ကို ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် ရှုမြင်နိုင်ပေသည်တဲ့။ အကြောင်းမှန်မူကား တွေဝေမှု မောဟတရား ပယ်ရှားပြီးသူသည် မဖောက်မပြန် ဟုတ်တိုင်းမှန်သော သဘောတရားကို ယူခြင်း၌ သိမြင်လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ အုပ်ထိန်းကြီးကဲ အစိုးရသူ မရှိသော ခန္ဓာငါးဝ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့ကို အကြီးအကဲ အစိုးရသူ မရှိသော အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာသိရှိနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ မောဟတရားကတော့ အနတ္တလက္ခဏာကိုမရှုမြင်နိုင်ဘူး။ အကြီးအကဲမရှိသော ခန္ဓာငါးပါး နာမ်ရုပ်တရားကိုလဲ အကြီးအကဲမရှိသော အဖြစ်ဖြင့်လဲ စင်စစ် မသိစာမျက်နှာ ၂၅ သို့

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

အစာအသက် ခုနစ်ရက်

အစာသစ်အိမ်မှာ ပါစကဓာတ်မီးအဆီထုတ်ပြီးသော ရသဓာတ်ရည် စသည် ဖဇ္ဈကဓာတ်လေကြောင့် ဆူဝေလျှောက်သွား၍ တစ်ကိုယ်လုံးအပြည့် ရှိနေသောအခါ ဥသ္မာဓာတ်မီးရှိန် စောင့်ရှောက်ချက်ကြောင့် ရုတ်တရက် အကုန်မပုတ်မရိ မကုန်မခန်းတဲမူ၍ တရွေ့တရွေ့သာ ရိကုန်ခန်းသဖြင့် တစ်ကြိမ်မျှသော အစာအသက်ခုနစ်ရက်ဖြစ်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် အစာသစ်အိမ်မှ အစာသစ်ကုန်ပြီးနောက် ထိုအစာသစ် မှဖြစ်သော ဓာတ်ဆီညွန့်၊ ဓာတ်မီးညွန့်ဟု ဆိုအပ်သော ရသဓာတ်ဆီတို့ စောင့်ထိန်းချက်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အတွင်းဓာတ်တို့သည် ခဏစဉ်အတိုင်း တဖြုတ်ဖြုတ်ချုပ်ကုန်ငြားသော်လည်း ရုတ်တရက်မကုန်တဲမူ၍ ခုနစ်ရက်တိုင် အောင် မြင့်၍သွားကုန်၏။ ခုနစ်ရက်တိုင်လျှင် အကြွင်းမရှိကုန် ကုန်၏။ သတ္တဝါကို သေပြီဆိုရ၏။

ကြာရုံကြီးဥပမာ

ဤအချက်ကို ကြာရုံကြီးဥပမာနှင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ အိုင်တွင်း၌ ရေရှိသောအခါ ကြာရုံရွှင်လန်း၏။ အိုင်တွင်း၌ ရေကုန်လျှင်ကုန်ချင်း ကြာရုံ မသေတဲသေး။ ရွှံ့စုပ်၍နေသော ရေအစောင့်အရှောက်နှင့် မသေဘဲ နေနိုင် သေးသည်။ ရွှံ့စုပ်သောရေကုန်၍ ရွှံ့ခြောက်မှသေသည်။

သေပုံ

သေပုံကား- ရွှံ့စုပ်သောရေသည် အားရှိကုန်အခါ ကြာမြစ်မှ လျှောက်၍ ကြာရွက်ဖျားတိုင်အောင် တက်သည်။ နေပူ၍တစ်နေ့တခြား ရေအားနည်းသောအခါ ကြာရွက်ဖျားမှစ၍ တရွေ့ရွေ့ ရေသက်ကုန်ခန်းသည်။ ရေသက်ကုန်ခန်းရာ ကုန်ခန်းရာမှ ခြောက်သွေ့သေဆုံး၍လိုက်၏။ ရွှံ့စုပ် သော ရေသက်အကုန်လုံးကုန်သောအခါ အပင်ရောအမြစ်ပါ သေဆုံးသည်။

ဝမ်း၌တည်သော အစာသစ်သည် ကြာအိုင်ရှိရေနှင့်တူသည်။ ဝမ်း၌ အစာသစ်ကုန်ပြီးနောက် ထိုအစာသစ်မှ တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့၍နေသော ရသ ဓာတ်ဆီသည် ရွှံ့စုပ်၍ထားသော ရွှံ့ထဲရှိရေနှင့်တူသည်။ ဝမ်း၌အစာကုန် သော် လည်း ထိုရသဓာတ်ဆီစောင့်ရှောက်ချက်ကြောင့် ခုနစ်ရက် အသက်ရှည်မှု သည် ရွှံ့ထဲရှိ ရေစောင့်ရှောက်ချက်ကြောင့် ကြာရုံမသေဘဲ နေသေးသည်နှင့် တူသည်။

ထိုကြာရုံသည် မသေသေးသော်လည်း အိုင်တွင်းရှိ ရေလျော့ပါး

(Continue from last week)

Seven days that nutriment sustains

Inside the stomach, the liquid nutriment, after its caloric essence has been extracted is diffused throughout the whole body, where under the care of the heat element, its dissipation does not happen all at once but happens gradually so that food that is swallowed sustains the body for a period of seven days.

Thus when newly ingested food in the stomach has been processed, due to the sustainability of the nutriment that are like liquid fuel and ignitive components, the fine material diffused throughout the whole body though being destroyed one-by-one every moment, are not consumed all at once but the process is sustained for seven days. After seven days, nothing remains at all and one is pronounced dead.

A raft of lotus as an example

A mass of lotus growing in a pond thrives when the pond is full of water. This clump of lotus does not die off suddenly when the pond dries up as it is still sustained by moisture in the mud and shrivels up and dies only when there is no more moisture in the mud.

The process of dying

While there is still moisture to be obtained from the mud, this moisture is sucked up from the roots of the lotus right up to the extremities of its leaves. As the heat of the sun evaporates this moisture, it retreats gradually from the extremities of the leaves downwards. As moisture retreats, that part of the plant is shrivelled and eventually the whole plant, roots and all, die.

Newly ingested food in the stomach is like water in the pond. When the stomach is exhausted of food, the nutriment that has been obtained from food after ingestion is now diffused all over the body in a manner like the moisture that has been absorbed by the mud. Then, when there is no more food in the stomach, the nutriment sustains the body for seven days just as the lotus is sustained for a time by the water absorbed in the mud.

Though the growth its power to thrive is lessened and when there is no more water in the pond of lotus does not die as

မုံရွာမြို့မဟာလယ်တိုက်၊ ကျမ်း

လယ်တီဆရာတော်

ရေးသားပြုစုတော်

လယ်တီနိဗ္ဗာန်တ

The Ledi Dhammā

by

MAHĀ THERA LEDI

(လယ်တီနိဗ္ဗာန်ကျမ်း) (I)

ကျမ်းပြုအကျော် ကမ္ဘာကျော်
ရာတော်ဘုရားကြီး
ဗုဒ္ဓဟောတော်မူသော
နိပါတ်တရားတော်များ
Dhammā on Nibbāna
by
A LEDI SAYADAW
(Ledi Nibbān)

လျှင် လျော့ပါးသည်။ အိုင်တွင်းရေကုန်လျှင် မသေရုံမျှ ကျန်ရှိသည်။ အိုင်တွင်း
ရေကုန်လျှင် ရွှံ့တွင်းရေလည်း တစ်နာရီတခြား၊ တစ်နေ့တခြား ခန်း၍သွား
သကဲ့သို့ ဝမ်း၌ရှိသောအစာကုန်လျှင် ကိုယ်တွင်း၌ရှိသော ရသဓာတ်ဆီတို့
လည်း တစ်နာရီတခြား၊ တစ်နေ့တခြား ကုန်ခန်းကုန်သည်။ ရွှံ့တွင်းရေ
တစ်နာရီတခြား ခန်း၍သွားလျှင် ကြာရုံမှာလည်း ကြာရွက်ဖျားမှစ၍
တစ်နာရီ တခြား အစေးကုန်ခန်း၍ လျော့ပါး၍သွားသကဲ့သို့ ကိုယ်တွင်းရှိ
ရသဓာတ်ဆီ ဓာတ်မီး ဓာတ်ကြီးဓာတ်ကြည်ကို ခြေဖျားလက်ဖျား
နားရွက်ဖျက်လုံး စသည်တို့ မှစ၍ ကုန်ခန်းကြကုန်သည်။ ရွှံ့တွင်းရှိရေ
အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်၍ ခြောက် သွေ့သောအခါ အမြစ်ပါကြာပင်
သေဆုံးသကဲ့သို့ အသည်းနှလုံးရှိ ရသဓာတ်ဆီ တိုင်အောင် အကြွင်းအကျန်မရှိ
ကုန်ခန်းသောအခါ အသည်းနှလုံးရှိဓာတ်နုတို့ အကုန်ချုပ်ဆုံး၍ သတ္တဝါ
သေပြီဆိုရသည်။ (ဥပမာ အမြင်လင်းအောင်ကြည့်။)

မျက်လုံးတွင်းရှိ ဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်မီး၊
ဓာတ်ကြီး၊ ဓာတ်ကြည်တို့ ချုပ်ယုတ်ကွယ်ပျောက်ပုံ

အထက်၌ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ဝမ်းတွင်းရှိ အစာကျေသော
အခါမှစ၍ မျက်လုံးတွင်းရှိ ဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်မီး၊ ဓာတ်ကြီး၊ ဓာတ်ကြည်တို့သည်
အားအင်လျော့ပါးကုန်၏။ ထင်းအားမီးအားကောင်း၍ ခွင်ပေါ်ရှိ အိုးတွင်း၌
ဆူဝေပြည့်လျှမ်း၍တက်သော ရေပွက်ရေမြုပ်တို့သည် ထင်းအားမီးအားနည်း
သောအခါ လျော့ပါး၍ကျကုန်သကဲ့သို့ ထင်းကုန်မီးကုန်သည့်အခါ ဖြုတ်ဖြုတ်
ဖြုတ်ဖြုတ် ကျေပျက်ချုပ်ဆုံးကြကုန်သကဲ့သို့ အစာသစ်အိမ်တွင် အစာကုန်
သောအခါမှစ၍ မျက်လုံးတွင်းရှိ ဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်မီး၊ ဓာတ်ကြီး၊ ဓာတ်ကြည်တို့
သည် တရွေ့တရွေ့ အားနည်းကုန်၍ ဖြုတ်ဖြုတ် ဖြုတ်ဖြုတ် ချုပ်ကြပျက်ကြ
ကွယ်ပျောက်ကြကုန်၏။ မျက်လုံးနှစ်ခုကို ကွက်ခြား၍ဆိုသည်မှာ ဉာဏ်အမြင်
လင်းတဲ့မည် နေရာဖြစ်၍ ကွက်ခြားသည်။ မျက်လုံးနှစ်ခု၌ အတပ်မြင်ပြီးမှ
တစ်ကိုယ်လုံး ဉာဏ်ဖြန့်ရမည်။

အသက်တူသော ဇီဝိတရုပ်သည် အပိုင်းအပိုင်းပြတ်ပုံ

ထိုသို့ချုပ်သောအခါ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း တရွေ့တရွေ့ နှမ်းပါး
ကြဲ၍ သွားတော့သည်။ ထိုဓာတ်နုတို့ ချုပ်ကုန်ရာသို့ ထိုသတ္တဝါ၏အားသည်
လည်း ရိတ်ရိတ် ရိတ်ရိတ် အပိုင်းပြတ်၍ ပါလေတော့သည်။ ထိုသတ္တဝါ၏
အသက်သည်လည်း အပိုင်းအပိုင်းပြတ်၍ ပါလေတော့သည်။

soon as water dwindles in the pond, its is just vegetating as
when the body of water in the pond is no more, water absorbed in
the mud is being lost hour by hour, day by day. Similarly, when
there is no more food left in the stomach, the nutriment diffused
all over the body is also steadily exhausted day by day. This
exhaustion of nutriment beings from the extremities like the tips
of fingers and toes, ears, eyes and so on to the core, liver and
heart, and when there is no more nutriment in this core, the fine
material of the liver and heart have ceased and the being is said
to have died. (Try to visualise the process in the light of the
examples given)

**How the caloric fuel, ignition component, gross material and sense
receptor in the orb of the eye are worn down and finally cease**

From the time that food is exhausted in the stomach, the
caloric fuel, ignition component, gross material and sense recep-
tor of the eye begin to lose their energy. A pot of rice that is being
cooked spews a mass of bubbling froth when the fire is blazing
strongly, but once the fire burns only feebly and dies, the stream
of bubbles issuing from the cooking pot become diminished and
die out. In the same way, the caloric fuel, ignition component,
gross material and sense receptor in the eye begin to lose their
energy and die off gradually. The reason that the eyes has been
put forward as an example is because the eyes tend to illuminate
the sense of sight. Only after this process can be visualized in
connexion with the eye that this perceptive analysis be applied
throughout the whole body.

**How the jivita rūpa that is the life force, gets to be chopped up
into pieces.**

On its cessation, the sentient being gets gradually
wasted. As its fine material decays, its energy is shaved away
and its life force chopped into pieces.

Energy is the element of power in other words, and life
is the assemblage of jivita material.

From the time that its life force is chopped off, it dies
little by little. However, as its assemblage of jivita material is still
of considerable amount, it is not said to have died yet. Mean-

အားဟူသည်ကား- ဗလဓာတ်ပေတည်း။

အသက်ဟူသည်ကား- ဇီဝိတရုပ်စုတည်း။

အသက်အပိုင်းအပိုင်း ကြွေ၍ကြွေ၍ပါလေသောအခါမှစ၍ ထိုသတ္တဝါနည်းနည်း နည်းနည်းသေပြီ။ သို့သော်လည်း ဇီဝိတရုပ် အကြွင်းအကျန် များသေး၍ အသေမခေါ်ကြသေး။ ထိုသို့ တစ်နာရီထက် တစ်နာရီ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အတွင်းဓာတ်နု၊ အားနု၊ အသက်တို့ ဖြုတ်ဖြုတ် ဖြုတ်ဖြုတ် မစဲချုပ်၍ အတွင်းချုပ်၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ လေးရက်၊ ငါးရက်၊ ခြောက်ရက် တိုင် သေ၍သွားသဖြင့် အရွက်ဖျားမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း သေ၍လာသော ကြာရုံကဲ့သို့ ထိုသတ္တဝါဝယ် ဦးခေါင်း၊ ခြေ၊ လက်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ စသော ကိုယ်အင်္ဂါအဖျား အနားမှစ၍ အသက်ကုန်၍ ကုန်၍သွား၏။

သတ္တဝါသေဆုံးပုံ

နောက်ဆုံး၌ နှလုံးအသည်းရှိ ဓာတ်ဆီနု၊ ဓာတ်မီးနု၊ ဓာတ်ကြီးနု၊ ဓာတ်ကြည်နုတို့ အကြွင်းအကျန်မရှိ ကုန်ဆုံးကွယ်ပျောက်သောအခါ အသက် လည်း အကြွင်းအကျန်မရှိ ကုန်ဆုံးလေတော့သည်။ ထိုအခါ ထိုသတ္တဝါ သေပြီ ဆိုကြသည်။

ဇီရဏဓာတ်မီး၏သတ္တိ

အစာသစ်အိမ်၌ အစာပြတ်သောအခါမှစ၍ တစ်ကိုယ်လုံးအပြည့် ရှိသော ဇီရဏဓာတ်မီးတို့လည်း အခွင့်ကြီးရကြ၍ မျက်လုံးတွင်းရှိ ဇီရဏ ဓာတ်မီးတို့သည် မျက်လုံးတွင်းရှိ ဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်မီး၊ ဓာတ်ကြီး၊ ဓာတ်ကြည်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းကုန်အောင် ခန်းအောင် အမျှင်းမျှင်းလောင်ကုန်၏။ ထိုဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်မီး၊ ဓာတ်ကြီး၊ ဓာတ်ကြည်တို့သည် အသက်ခဲစုနှင့်တကွ တဖြစ်ဖြစ် ကွယ်ပျောက်ကုန်ဆုံးကြကုန်၏။ ဤအတူ ဦးနှောက်ခဲကြီးတစ်ခုလုံးရှိ ဇီရဏ ဓာတ်မီးတို့သည် ထိုဦးနှောက်ခဲကြီးအပြည့်ရှိသော ဓာတ်ဆီအနု၊ ဓာတ်မီးအနု၊ ဓာတ်ကြီးအနု၊ ဓာတ်ကြည်အနုတို့ကို အသက်ခဲစုနှင့်တကွ တမျှင်းမျှင်း ကုန်ခန်း စေကုန်၏။

ထို့အတူ အသည်းတွင်းရှိ အဆုတ်တွင်းရှိ စသည်ဖြင့် “တစ်ကိုယ်လုံး ကုန်အောင် ဉာဏ်နိုင်ရုံ ကွက်၍ကွက်၍ ကြည့်လေ” ရေမြှုပ်ခဲကြီးရှိ ရေပွက် ငယ်တို့ ချုပ်ကြကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကြာရုံတွင်းရှိ အစေးတို့ချုပ်ကြကုန် သကဲ့သို့လည်းကောင်း ထပ်တူထပ်မျှ မြှုပ်အောင်ကြည့်။ တကယ်မြင်ပေလျှင် “ဖေဏပိဏ္ဍုပမံရူပံ” ဟု ဟောတော်မူသော ခန္ဓသံယုတ်ကို ဟုတ်လှပေသည် ဟု ဖြစ်လတ္တံ့။

ရူပံ=ရုပ်ကောင်ကြီးသည်၊ ဖေဏပိဏ္ဍုပမံ= အထက်က ထုတ်ပြခဲ့သော ရေမြှုပ်ခဲကြီးနှင့် တစ်ထပ်တည်းတူလှ၏။

တစ်ကိုယ်လုံးရှိ မာချက်၊ မာမှုဟူသော မြေဓာတ်ကြီး။

ဖွဲ့မှု၊ စေးမှုဟူသော ရေဓာတ်ကြီး။

နွေးမှု၊ အေးမှုဟူသော မီးဓာတ်ကြီး။

တောင့်မှု၊ တင်းမှုဟူသော လေဓာတ်ကြီး။

ဤဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ ရိပ်ရိပ် ရိပ်ရိပ် ရွှေ့ရွှေ့ ရွှေ့ရွှေ့ ချုပ် ယုတ် ကုန်ခမ်းချက်တို့ကို မြင်လတ္တံ့။

စိတ်စေတသိက်တို့နှင့်တကွသော ဓာတ်ကြည်မျိုးတို့သည်ကား မိုးတိမ် တိုက်ကြီး၏အပေါ်တွင် ဖြစ်ပေါ်ထင်မြင်ရသော သက်တန်နေတို့နှင့် တူကုန်၏။

မြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေဟူသော မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီးစုသည် မိုးတိမ်တိုက်နှင့်တူ၏။ မိုးတိမ်တိုက်ထူထပ်လျှင် ထိုသက်တန်နေတို့လည်း နတ်ဝတ်ပုဆိုးကို ဖြန့်တန်း၍ လှန်းထားသကဲ့သို့ ရှိကုန်၏။ မိုးတိမ်တိုက်ပါးလျားလျှင် ပါးလျားကုန်၏။ မိုးတိမ် တိုက် အပိုင်းအပိုင်းပြတ်၍သွားလျှင် အပိုင်းအပိုင်းပြတ်ကုန်၏။ မိုးတိမ်ကွယ်

(စာမျက်နှာ ၂၅ သို့)

while, the fine material, subtle energy and life force within its body is being gradually eaten away hour by hour and the process of their cessation continues for one, two, three, four, five or six days and like the death of a lotus in which its life force gradually retreats from the extremities of its leaves, the life force of a sentient being is spent little by little, from its extremities, head, feet, arms, eyes, ears, and so on dying by degrees slowly.

How a sentient being dies

Eventually, when the fine caloric fuel, ignition component, gross material and sensory matter in its heart and liver are totally exhausted, its life force is also spent totally and it is pronounced dead.

The detrimental force of jirana element

From the moment that food is exhausted in the stomach, the detrimental jirana elements diffused all over the body, pounces at this great opportunity, with the jirana elements in the eye burning away the caloric fuel, ignition component, gross material and sensory receptors into oblivion. These entities (ie. caloric fuel, ignition component, gross material and sensory receptors) pass away into nothingness together with the sputtering life force.

In the same way, the fine caloric fuel, ignition component, gross material and sensory receptors filling the cerebral mass together with its life force are gradually consumed by the smouldering fires of the deleterious jirana elements in the brain mass.

Likewise, in other parts of the body as in the liver, lungs or the heart, the same process is taking place and like individual bubbles bursting and ceasing in the mass of seething froth, or like the resinous nutriment in the clump of lotus retreating, this drama of life force being extinguished goes on. Therefore, try to get this picture by concentrating your attention on one organ and the next throughout the whole body. For, as the Lord Buddha had said, 'phenā pindupamam rūpam', meaning- *phenā pindupamam*= the corporeal phenomenon resembles exactly the aforementioned mass of seething foam.

The earth element or element of extension present throughout the body.

the water element or the element of cohesion,

the fire element or the element of heat or cold.

the wind element or element of tension or tautness,

images of these four primary elements in a fleeting, flurried schedule of wasting away and cessation will be visualized.

The sensory receptors, together with their mental concomitants on the other hand, however, resemble the rainbow of forming on cumulonimbus clouds. The four primary elements of earth, water, fire and air are like the rain cloud. When the mass of rain clouds is great, the rainbow is prominent as if the robes of a celestial god has been hung out to dry. When the rain clouds are thin, the rainbow appears wanly. When the rain clouds are scattered here and there all over the sky, the rainbow is sectioned into small arcs. When the rain clouds disappear, the rainbow also disappears. (Try to picture this scene vividly)

(To page 25)

● နောက်ကျောစုံမှ

<< Venerable Bhikkhu Sumedha: From a worldly life to following the footsteps of Lord Buddha.

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့် ဖဝါးခြေထပ်မကွာလိုက်ပါကျင့်ဆောင်တော်မူသော ရဟန်းတော် ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်အား ဖူးတွေ့ရစဉ်။

ကလေးမှ တစ်ဆင့်ဖြစ်သန်း၍ တောင်တက်လေကား ၁၀၈ ထစ်တို့ကို ၎င်းတို့အုပ်စုကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြရလေသည်။ ၎င်းနေရာဒေသမှာ လူသူအရောက်အပေါက် အလွန်နည်းပါးသည့် နေရာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့လူစုလူအုပ်ကလေးတစ်ခုဖြင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း တက်ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ ၎င်းတို့နှင့် အတူ ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်အား လျှာဒါနပူဇော်နိုင်ရန် နာဂဘာရီအုန်းသီးကလေးများကိုလည်း သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ ရဟန်းတော်ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ လိုဏ်ဂူသို့အရောက်တွင် လိုဏ်ဂူဝဌ် သူနာပြုဆရာမ နှစ်ယောက်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုဆရာမနှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်က ခပ်ဖွဖွကလေး ရှိက်သံထုတ်၍ ငိုနေလေသည်။

"He was very kind to simple people and helped the villagers, attending to their wounds," says Cora.

"ဘိက္ခုသုမေဓာရှင်ဟာ မရှိဆင်းရဲသား သာမန်ပြည်သူတွေ အပေါ်မှာ အလွန်ကို ကြင်နာတရားထားရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တာနဲ့အညီ တောလက်ကျေးရွာတွေက မရှိနွမ်းပါး ဆင်းရဲသား ပြည်သူတွေကို အမြဲတမ်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲနေတာတွေ အားလုံး အခုအခါမှာ တစ်စတစ်စနဲ့ လုံးဝရပ်စဲသွားပြီဖြစ်တယ်" ဟု ဆရာမ ကိုရာက မချီတင်ကပြောပြလေသည်။

The moment they entered, he started speaking. "He was expecting us," says Cora, explaining that he was sitting on his bed and in one corner of the cave there was a skeleton moving gingerly.

When she gestured carefully that she would like to tape what he was saying he gave a sign that it was okay.

ဆရာမကိုရာတို့ ရောက်ရှိလာကြပြီးသည့်နောက် အလွန်အင်မတန်မှ တိုတောင်းလှသော တဒင်္ဂခဏတာ ကာလလေးအတွင်းမှာ ရဟန်းတော်ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်သည် စတင်၍ စကားများပြောဆိုလာတော့သည်။ ထိုအဖြစ်ကို ကြည့်၍ ဆရာမကိုရာက "ဘိက္ခုအရှင်က ကျွန်မတို့ အပေါ်မှ အင်မတန်ကို ယုံကြည်မျှော်လင့်ထားပုံရပါတယ်" ဟုပြောလေသည်။

ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်သည် လိုဏ်ဂူအတွင်း ဒေါင့်ချိုးတစ်နေရာ၌ အသင့်ခင်းကျင်းထားသောသူ၏ အိပ်ယာပေါ်တွင် ထထိုင်လိုက်ပြီးသည့်နောက် စကားများ စတင်ပြောဆိုလာပါသည်။ ယင်းလိုဏ်ဂူဒေါင့်ချိုးနေရာအနီးတွင် ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ရှုမှတ်သော လူအရိုးစု ရုပ်ကောင်

တစ်ကောင်ကို ချိတ်ဆွဲထားရှိရာ ထိုအရိုးစု ရုပ်သည်လည်း မဝံ့မရဲ ခပ်ဖော့ဖော့ကလေး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားလျက်ရှိနေပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာမကိုရာအဖို့ ဘိက္ခုအရှင်ပြောဆိုနေသော စကားသံများကို ဖမ်းယူမှတ်တမ်းတင်နိုင်ရန် အခြေအနေပေးနေပြီဖြစ်၍ ဆရာမကိုရာက ဟန်ကျပြီးဖြစ်ကြောင်း လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် အမူအရာပြပြီး ရုပ်သံရိုက်ကူးဖမ်းယူမည့် ကင်မရာကို အသင့်ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည်။

The simple cave seemed like a message ... there was a bronce statue with the words cribbled on a piece of paper, 'DNR' indicating do not resuscitate.

ရိုးစင်းနေသော လိုဏ်ဂူကြီး၏မြင်ကွင်းပုံရိပ်များအားလုံးတို့ကလည်း ဆရာမကိုရာအား အချက်ပေးနေကြသလို ဖြစ်နေပေသည်။ မြန်မြန်သော့သော့ ရေးချထားသော လက်ရေးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည့် စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်တွင် တင်ထားသော ကြေးသွန်းရုပ်ပွားဆင်းတုငယ်တစ်ဆူမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ရှုမှတ်နေသူအား အရာရာကိုပြန်လည်၍ သတိမရအောင် လမ်းညွှန်ထိန်းကြောင်း နေဘိသည့် အလားဖြစ်နေလေသည်။

Art installation were scattered everywhere. Even a small toilet constructed by jagath Wijesiri who was by his side until the very end, had been turned into a work of art.

အနုပညာမြောက်အောင် ဖန်တီးမှုအရပ်ရပ်တို့သည် လူ၏ စိတ်အာရုံကို နေရာအနှံ့အပြားသို့ အလျင်အမြန် လှုပ်ရှားပြောင်းရွှေ့နေအောင် ပြုမူနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ အလွန်အင်မတန်မှ နာမည်ကျော်ကြားလှသော ဆောက်လုပ်ရေးပညာရှင်ကြီး ဂျာဂတ်ဝီရီဆီရီကိုယ်တိုင်လွန်စွာသေးငယ်လှသော သန့်စင်ခန်းကလေးတစ်ခု တည်ဆောက်ရာတွင် လုပ်ငန်းအပြီး သတိမရနိုင်သဖြင့် အနုပညာလုပ်ငန်းခွင်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်၍ လေ့လာဆည်းပူးရပေသေးသည်။

"He saw in advance his death", says Cora who felt as if she was part of the process of accepting her own father's death.

"ဘိက္ခုအရှင်ဟာ သူသေမယ့်အချိန်ကို သူကြိုပြင်ထားတယ်" ကိုရာက ပြောသည်။ ဆရာမကိုရာ အဖို့အရာ ယခုကြုံတွေ့နေရသောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ထဲ၌ ၎င်း၏ မွေးသဖခင် ကျေးဇူးရှင် ဖခင်အရင်းဆုံးပါးသွားသည့် အတိုင်း ရင်နင့်စွာခံစားလိုက်ရသလိုမျိုး နာနာကျည်းကျည်း ခံစားလိုက်ရလေသည်။

For 12 long hours he spoke, 'heavy matter- non-stop', while they filmed and wondered how this friar monk could hold

<< The Bhikkhu's altar installation with skeleton

ဘိက္ခု သုမေဓာ အမြဲတမ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ရာ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ အရိုးစု ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်။

THE TRUTH IS UNBELIEVABLE

၂၄

ဓမ္မဝိရုဏ် “သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ” အတွက် ဖြစ်သည်။

ဓမ္မဝိရုဏ်
Dhammavira Journal

forth like this.

"First part was more for us and the second a kind of message to the world," She says, lot of material, speaking in German, English, Sinhala, Pali et al.

တစ်နေ့လုံးလုံး ၁၂ နာရီကြာမျှ “ပြင်းပြင်းထန်ထန် တောက်လျှောက် မရပ်မနား” စကားများကို ဒလစပ် ပြောဆိုနေလေသည်။ အားအင်အင်မတန် ကုန်ခမ်းနေသော သေလုဆဲဆဲ မမာမကျန်း ရဟန်းတစ်ပါးအနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပြုမူပြောဆိုနိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်သည့် ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကြီး တစ်ရပ်ကို သူတို့က မှတ်တမ်းတင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

“ဒီမှတ်တမ်းတင် ရုပ်ရှင်ကားရဲ့ ပထမပိုင်းမှာတော့ဖြင့် ကျွန်မတို့ တပည့်ရင်းများအတွက် အများဆုံးပြောဆိုဆုံးမသည့် ဩဝါဒစကားများ ပါရှိ ပြီး၊ ဒုတိယအပိုင်းမှာတော့ ကမ္ဘာတဝန်းလုံးသို့ အသိပေးပြောကြားသည့် ဩဝါ ဒစကားများဖြစ်ပါတယ်” ဟု သူမက ပြောပြသည်။

ယခု ဘိက္ခုသုမေဓာဆိုမိန့်သွားသော စကားများမှာ အများအားဖြင့် ဂျာမန်ဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဆင်ဟာလာ(သီဟဠ)ဘာသာ၊ ပါဠိဘာသာ စကားများကို သုံးနှုန်းပြောဆိုသွားသည်ဟုဆိုသည်။

He spoke of modern things- paralalled worlds, the modern world with internet and the teaching of the Buddha.

He was full of energy- sometimes provocative, also providing his own answers because he had experienced it all, marriage, kids, love, hate, separation.

သူမိန့်ကြားသွားရာတွင် ခေတ်မီအသုံးအဆောင်အရာဝတ္ထု အကြောင်းအရာများနှင့် စစ်ပြိုင်ကမ္ဘာများ အကြောင်းအရာများအပြင်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်မြတ်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဒေသနာတော်ဓမ္မများကို ခေတ်ပေါ် ကမ္ဘာလောကကြီးမှ တီထွင်ထုတ်လုပ်လိုက်သော ခေတ်မီအင်တာနက်ဖြင့် မော်ကွန်းတင် နာယူလေ့လာနိုင်ကြပြီဖြစ်သည့် အခြေအနေများကို ဘိက္ခု အရှင်က မိန့်ဆိုရှင်းပြလေသည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်စဉ် ထုပ္ပတ်အကြောင်းရပ်များကို အစီအစဉ်တကျ ထုတ်ဖော်ဟောပြန်ရန် ဘိက္ခုအရှင်တွင် အားအင်များရှိနေသေး၍ ဖြစ်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ၏ အတွေ့အကြုံများအရ သိရှိနားလည်သော အသိဉာဏ်တရားများက နှိုးဆွပေးသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယခုကဲ့သို့ အကျယ် တဝင့်ပြောဆိုရှင်းပြနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါသော် ဘိက္ခုအရှင်သည် ဘဝအတွေ့အကြုံစုံ လာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုအရှင်သည် လူ့ဘဝ၌ အိမ်ထောင်ရက်သားကျခဲ့ဘူးသည်။ သားသမီး ကလေး သူငယ်များလည်း ရှိခဲ့ သည်။ အိမ်ထောင်သက်မွေး လောကဓာမ်လှိုင်းမှ ချစ်ချင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ကွဲကွာ ရခြင်း ဒဏ်များ၏ ရိုက်ပုတ်ခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ခံစားသိရှိ နားလည်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

As the evening shadows lengthened, they sensed he was tiring out and bade him goodbye, with the hope that they would see him again. But as they went down the steps, his voice rang out and still she hears the echoes in her mind.

"Remember, remember, everything is anichcha (impermanent).

It was his final goodbye.

ညနေဆည်းဆာနေဝင်ချိန် ရှည်လျားသော အရိပ်မည်းကြီးသည် လည်း အုပ်မိုး၍ ထိုးဆိုက်လာချေပြီ။ ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်မှာလည်း နောက်ဆုံး ထွက်သက်အတွက် ပင်ပန်းကြီးစွာ မောဟိုက်နေရှာတော်မူလေပြီ။ အိပ်ယာ ထက်မှ ပြန်လည်၍ မနိုးထနိုင်တော့မည့် နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့တစ်တွေ မျှော်လင့်နေကြသလို ဘိက္ခုအရှင်ပြန်လည်၍ နိုးထ နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်း ခြေလှမ်းများသည်လည်း

ယခုအခါ ရပ်တန့်ငြိမ်သက်ဆိတ်သုဉ်းကုန်ကြလေပြီဖြစ်သည်။

ဘိက္ခုအရှင်၏ မိန့်ကြားတော်မူနေဆဲ အသံတော်များကား မြည်ဟီး နေဆဲဖြစ်သည်ကို ဆရာမကိုရာ၏ စိတ်နားဝယ် ထင်ယောင်ကြားယောင်နေ လေသည်။

“သတိရတယ်မဟုတ်လား၊ မှတ်မိကြတယ်မဟုတ်လား၊ အရာခပ် သိမ်းမှန်သမျှ အမြဲမရှိ၊ အရှိမမြဲတဲ့၊ အနိစ္စဓမ္မကိုသာလျှင်ဖြစ်ကြတယ်”

ဤအသံတော်သည်ကား ရဟန်းတော်ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်၏ ဘဝ နောက်ဆုံး နှုတ်ခွန်းဆက်သံပင်ဖြစ်လေသည်။

Cora knows of a wish Bhikkhu Sumedha had. He wished to be known as that "Sri Lankan Monk" and not a German monk, truly reflecting his his love for this Land.

ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်ဖြစ်စေလိုသော ဆန္ဒမှာ မိမိပင်ကို ဇာတိဂျာမန် လူမျိုး ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးအဖြစ်မဟုတ်မူဘဲ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသား ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးအဖြစ်မျိုးကိုသာဖြစ်စေလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာမ ကိုရာအားပြောပြ၍ နားလည်သိရှိထားသည်။ ရဟန်းတော် ဘိက္ခုသုမေဓာ အရှင်၏ သစ္စာလွှမ်းသော မေတ္တာတရားသည် ဤသီရိလင်္ကာမြေပေါ်ဝယ် ထာဝရကိန်းအောင်း လွှမ်းခြုံ၍နေမည်သာဖြစ်လေတယ်။

'The Truth is Unbelievable' will be screened on May 11 at 5 p.m and 7.30 p.m at the BMICH as part of the Vesak Film Festival. It was shown at the Swan Sea Bay Film Festival in Wales in 2008 and will go to the international Film Festival in Phuket, Thailand and also to Cairo and South africa.

ဤရဟန်းတော်ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင်၏ ဘဝသရုပ်ဖော်မှတ်တမ်း တင် ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သော “ထူးထွေဆန်းပြား အံ့ဖွယ်ရာသစ္စာတရား” ကို ယခုမေလ (၁၁) ရက် နေ့ ညနေ ၅ နာရီ ည ၇ နာရီ ၃၀ အထိ ဗြိတိန်တွင် ကျင်းပသော ဗီဆက် (ဗုဒ္ဓနေ့) ရုပ်ရှင်ပွဲတော်တွင် တင်ဆက်ပြသခဲ့ပြီး ဗြိတိန် နိုင်ငံ ဝေလနယ် ဆွမ်းဆီးဘေး (ငန်းပင်လယ်အော်) ရုပ်ရှင်ပွဲတော်တွင် ၂၀၀၈ ခုနှစ်က တင်ဆက်ပြသခဲ့၍ ယခုနှစ် ထိုင်းနိုင်ငံ ဖူးခက်ကမ်းခြေတွင် ကျင်းပ မည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရုပ်ရှင်ပွဲတော်တွင်လည်းကောင်း၊ အီဂျစ်နိုင်ငံ ကိုင်ရိုရုပ်ရှင်ပွဲတော်နှင့် တောင်အာဖရိကရုပ်ရှင်ပွဲတော်များတွင် တင်ဆက်ပြ သသွားမည်ဟု သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ မေလ ၃ ရက်နေ့ထုတ်ဆန်းဒေးတိုင်းမ် သတင်းစာပါ သတင်းဆောင်းပါးကို အင်တာနက်ဗုဒ္ဓချန်နယ်သတင်းတွင် ဖော်ပြသည်။

ဓမ္မဝိရု-သန္တာ

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်

စာမျက်နှာ ၁၉ မှ

နိုင်ဘူးဆိုတာ အမှန်အားဖြင့် မှတ်သားကြရပေလိမ့်မယ်(ဒကာကြီး ဦးစိန်)။
ယခုပြောခဲ့တဲ့ စကားရပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ မှတ်သားနိုင်အောင်လဲ
ဒီလင်္ကာများကို မှတ်သားဆောင်ထားကြရပေလိမ့်မယ်။

(ဆောင်) ၁။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာငါးဝ ဟူသမျှ စိုးရမရှိပြီ။

၂။ အနတ္တ သဘာဝ ရှုမြင်က မောဟ ကင်းနိုင်သည်။

၃။ မောဟကင်းပြန် အသိဉာဏ် အမှန်ရတော့သည်။

၄။ သံသာဒုက္ခ ဟူသမျှ မုချကင်းလွတ်ပြီ။

ကဲ ဒကာကြီးဦးစိန်တို့ ဦးရိန်၊ ဦးချိန်၊ ဦးဟိန်တို့နှင့် အားလုံးသော
တရားနာပရိသတ်များပါ မောဟ၊ အမောဟ တရားနှစ်ပါးရဲ့ အကျိုးအပြစ်တို့
ကို တော်တော်ကလေး မှတ်သားမိလောက်ကြပေပြီနော်။ တွေဝေမှု မောဟ
တရားကို ပယ်ဖျောက်နိုင်မှ တွေဝေမှုကင်းခြင်း အမောဟဖြစ်တယ်ဆိုတာကို
လဲ မှတ်သားမိလောက်ကြပေပြီ။ မောဟ၊ အမောဟနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဟောလာ
ခဲ့တာ အချိန်တော်တော်ကြာသွားပြီဖြစ်၍ ယခုတရားပွဲ ပြီးခါနီးမှာ အကျဉ်း
ချုပ် မှတ်သားကြရန်ကတော့ တွေဝေမှု မောဟတရားကို ပယ်ရှားခြင်းအကျိုး
ငှာ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့အပေါ်၌ (ဝါ) ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတို့၌ အနှစ်
သာရ ဘာမျှမရှိခြင်း အနတ္တသဘောတရားကို၎င်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ဝိပဿနာ
ပညာနှင့်တကွ မဂ္ဂပညာတရားကို၎င်း ပွားများအားထုတ်ကြရပေမည်ဖြစ်ပေ
တယ်။

(စာမျက်နှာ ၂၂ မှ)

ပျောက်လျှင် ကွယ်ပျောက်ကုန်၏။ ဤဥပမာအတိုင်းပင်တည်း။ (အတပ်မြင်
အောင် ကြည့်လေ။)

ဤသို့သောအချက်သို့ဆိုက်မှ ဒွိဟိတ်၊ တိဟိတ် နှစ်ပါးကွဲသည်။
ဒွိဟိတ်မှန်လျှင် မြင်အောင်မကြည့်နိုင်၊ တိဟိတ်မှန်လျှင် အတပ်မြင်အောင်
ကြည့်နိုင်သည်။ ဤသို့လျှင် ရိပ်ရိပ် ရိပ်ရိပ် တိုးတက်ဖြစ်ပွားမှုဟူသော ဥဒယ
သဘော၊ ရိပ်ရိပ် ရိပ်ရိပ်ဆုတ်ယုတ် ကုန်ခန်းမှုဟူသော ဝယသဘောကို
တကယ်မြင်ပေမှုကား-

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊

အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။

ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊

သဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

ဟု ချီးမွမ်းချက်နှင့် ထိုက်သက်ပေတော့သည်။

ယောစ= အကြင်သူသည်လည်း၊ ဥဒယဗ္ဗယံ=ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ ဥဒယ
ဖြစ်ပုံ၊ ဝယဖြစ်ပုံကို၊ အပဿံ= အိမ်မက်တွင်မှ မမြင်ဖူးဘဲ၊ ဝဿသတံ= အနှစ်
တစ်ရာပတ်လုံး၊ ဇီဝေ= အသက်ရှည်၏။ တဿ= ထိုသူ၏၊ ဇီဝိတံ= အနှစ်
တစ်ရာ အသက်ရှည်မှုထက်၊ ဥဒယဗ္ဗယံ= ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ ဥဒယဖြစ်ပုံ၊ ဝယ
ဖြစ်ပုံကို၊ ပဿတော= မြင်သောသူ၏၊ ဧကာဟံ= တစ်ရက်မျှ၊ ဇီဝိတံ=
အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော= မြတ်သေး၏။

ရိပ်ရိပ် ရိပ်ရိပ် ပြုပျက်မှုကို အတပ်မြင်လျှင် အနိစ္စလက္ခဏာကိုလည်း
အတပ်မြင်လတ္တံ့။ အနိစ္စဖြစ်၍ ထိုတရားတို့ နှိမ်းပါးညှိုးချိုးမှု၊ သေဆုံးချုပ်ပျက်
မှုသည်ပင် ဒုက္ခဖြစ်လေရကား ဒုက္ခလက္ခဏာကိုလည်း အတပ်မြင်လတ္တံ့။
အနှစ်မရှိ၍ သိရသော အနတ္တလက္ခဏာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုရှိချက်သို့
မလိုက်၍ သိရသော အနတ္တလက္ခဏာ၊ ထိုတရားတို့ဖြစ်မှု၊ တည်မှု၊ ပွားမှု၊
ဆုတ်ယုတ်မှု၊ ချုပ်ဆုံးမှုတို့မှာ အာဏာပေး၍ အရေးမရသောကြောင့် အစိုးမရ
၍ သိရသော အနတ္တ လက္ခဏာ၊ ဤအရာကိုလည်း ကောင်းစွာထင်လင်းကုန်
လတ္တံ့။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

သင်္ခါရေသု စ သတ္တေသု၊ အနတ္တာ ပညာ စ ဘာဝိတာ။

မောဟဿ သမ္ပဟာနာယ၊ လောကေ တထာ ဟိတေသိနာ။

(ရစနာဂါထာ)။

သာဓဝေါ၊ သုံးလူရှင်တရားမှန်ကို နာခံကာ ကျင့်ကြံကြသည့် ဗုဒ္ဓ
သားတော် သမီးတော်အပေါင်း အိုသူတော်ကောင်းတို့။ လောကေ၊ ကောင်းဆိုး
အာရုံ တကယ်ဆုံသည့် စုပုံပေါ်လှ လောကကြီး၌။ ဟိတေသိနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ
ချမ်းသာ သံသရာမှာလဲ အကျိုးများ ကောင်းမြတ်သော အစီးအပွားကို
ရှာတတ်လေငြား အမျိုးကောင်းသားသမီးသည်၊ မောဟဿ တွေဝေဇိုက်မှား
မောဟတရားကို သမ္ပဟာနာယ၊ တရားသမ္ပစဉ် မြဲစွာယှဉ်လျက် အစဉ်မမှား
ကောင်းစွာ ပယ်ရှားနိုင်ခြင်းငှာ။ သင်္ခါရေသု စ၊ အသုံးအဆောင် များမြောက်
စွာလှ သင်္ခါရတို့၌၎င်း၊ အနတ္တာ စ၊ အနှစ်မဲ့ငြား သဘောသွားကို ပိုင်းခြား
ထင်စွာ အနတ္တလက္ခဏာကို၎င်း၊ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပညာ စ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်ပညာနှင့် တကွဖြစ်လာ မဂ်ဉာဏ်ကို၎င်း၊ ဘာဝိတာ၊ မိမိနောက်နှောင်း၊
အစဉ်ကောင်းအောင်၊ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင် ရှုမြင်ပွားများ အပ်လေတော့
သတည်း။

(ဆောင်) မောဟတရား ပယ်ရှားဘို့ရာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ များလှပေါ်မှာ။ အနှစ်
မဲ့ဟု ပွားရှုပညာ၊ ယောဂီမြတ် ရှုအပ်အစဉ်သာ။

(From page 25)

At this point, the dvihetuka person cannot visualise it, but the tihetuka person visualises it lucidly. When this fleetingly perceivable process of coming into being and then dissipating is actually witnessed, that person is eminently fit to be praised with the words-

Yoca vassasatam jive,
apassam udayabbayam
ekā.ham jivitaṃ seyyo,
passato udayabbayam.

Yoca- that person to whom, *udayabbayam*= the process of physical and mental phenomena going through the phase of *udaya* (appearing) and *vaya* (ageing, deterioration), *apassam*-has not even been seen in dream, *vassasatam*= for the whole of a century, *jive*= though he may live, *tassa*= that person's, *jivita*= life of a hundred years is surpassed by, *passato*= one who has witnessed *udayabbayam*= the scene of physical and mental phenomena appearing, ageing and deterioration, *jivita*=during his life span of, *ekā.ham*=for just a day is, *seyyo*=far better.

Should one be able to actually perceive the shadowy process of deterioration, it will amount to having actually witnessed the characteristic of impermanence (*anicca lakkhanā*). Seeing that the phenomena pass through the agony of wasting away and ultimately death and destruction, one would also have been able to witness the characteristic of suffering (*dukkha lakkhanā*). Seeing that it is devoid of meaning and that this process does not cater to the wishes of the individual, the characteristic of insubstantiality (*anatta lakkhanā*) is also determined. That the process of genesis, stasis, development, dissipation and cessation of these phenomena is beyond one's control is also another facet of this *anatta lakkhanā*.

(To be Continue)

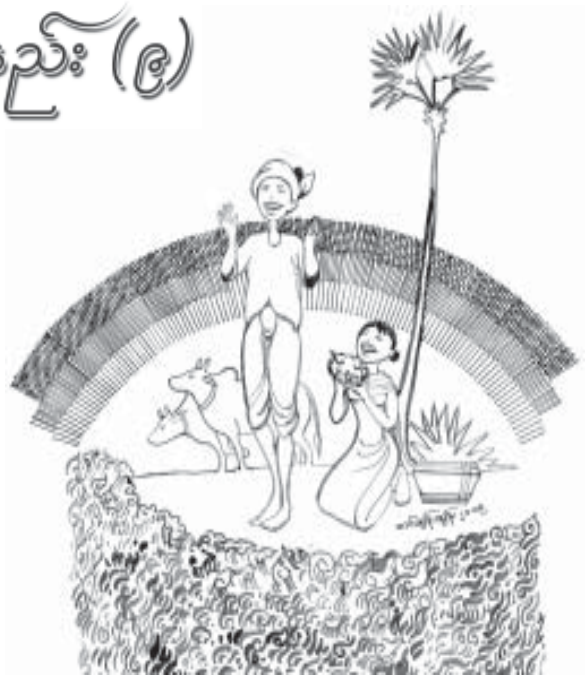
သုတေသနကောင်းတို့အလှပြပေးနည်း (၉)

အရှင်သီလာစာရ(ပဲခူး)
မြို့ဦးတောရစာသင်တိုက်(ဖားကန့်)

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

၄ အနုဂ္ဂဟိတဒါန

တဏှာလောဘဖြင့် ပြန်ရလိုသောစိတ်မရှိဘဲ (တွန့်တိုသော စိတ်ကင်းပြီး လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်း။) တစ်ချို့ကလှူပြီးမှ တွန့်တိုတတ်ပေသည်။ “လှူလိုက်တာ မှားသွားပြီ၊ မလှူဘဲ ငါတစ်ယောက်တည်းဆိုရင် အကြာကြီးစားသုံးလို့ရတယ်၊ သူများလှူမည့်အစား ငါ့သားသမီးတွေ ပိုကျွေးလိုက်ရင်တော်တော်ဟန်ကျမှာ” စသည်ဖြင့် လှူပြီးမှ တွန့်တိုတတ်သေးသည်။ အခြေ အနေအရ လှူလိုက်ရစေကာမူ လှူပြီးမှပြန်၍ တွန့်တို ခြင်းကား စေတနာ မပြတ်သားသည့် သဘောလက္ခဏာပင်တည်း။ မဖြစ်ထိုက်သော ကိစ္စပါပေ၊ တစ်နည်းပြောရလျှင် ကုန်ရကျိုး မနပ်သော ဒါနဖြစ်ပေသည်။

အနုဂ္ဂဟိတဒါန၏ အကျိုးရင်း

ဒါန၏သဘောမှာ (မည်သည့်နည်းနဲ့ပဲလှူလှူ) ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်းမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများခြင်း၊ အတွင်း အပြင်အသုံးအဆောင်များ ရရှိခြင်း၊ အစားအသောက် အနေအထိုင်အဆင်ပြေခြင်း၊ အထက်တန်းကျကျ၊ မျက်နှာလှလှနေထိုင်ရခြင်း၊ လူနတ်သတ္တဝါမည်သည့်အလွှာမျိုး၌ဖြစ်စေကာမူ အဆင့်အတန်းမရှိမဲ့ကျနိုင်ဘဲ အမြဲတမ်းဆိုသလို အထက်တန်းကပဲ နေထိုင်ရခြင်း စသောအကျိုးတရားများရရှိနိုင်ပေသည်။

ဇနီးမယားကလည်း အစောကြီးကွယ်လွန်သွားသဖြင့် တစ်ဦးတည်း အထီးကျန်ဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကျော်ကြွယ်ဝချမ်းသာ နေသော်လည်း ဘာပစ္စည်းမှ မသုံးရက်၊ မစားရက်နှမြောတွန့်တိုနေပေသည်။ ထိုသူဌေးကြီး၏ နေ့တိုင်းစားသောက်သည်ကား ဆန်ကွဲထမင်းနှင့် ပုန်းရည်ဟင်း၊ နေပူသောအခါ ဆောင်းသည့်ထီးကား သစ်ရွက်မိုးထီးကလေး၊ သွားလာရာ၌ အသုံးပြုသော ယာဉ်ကား တန်ဖိုးအားဖြင့် အဆင့်နိမ့်လှသော ရထားအိုလေးတစ်စီးသာရှိပေသည်။ နှမြောတွန့်တိုသော အရာ၌ ကပ်စေးနဲ ကော်တစ်ရာ တစ်ပြားနှစ်ပြားမှတ်၍ ခွာနေသော သူဌေးတစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။

အနုဂ္ဂဟိတဒါန၏ အကျိုးဆက်

စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းစဉ်က စေတနာ ပြတ်ပြတ်သားသား မဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများကြွယ်ဝသည့်တိုင်အောင် သူ့အတွက် အဓိပ္ပါယ်မရှိသလိုဖြစ်နေပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အထူးသဖြင့် ကောင်းမွန်သော အစားအစာ၊ အဝတ်အထည်၊ အဆောက်အအုံများကို လုံးဝသုံးဆောင်လိုသောစိတ်မရှိ၊ သုံးဆောင်ရမည်ကို နှမြော တွန့်တိုနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မိမိလည်း မသုံးဆောင်ရ၊ သူတစ်ပါးလည်း မသုံးဆောင်ရ၊ အလကားသက်သက် အဓိပ္ပာယ်မဲ့ဖြစ်နေပေတော့သည်။ လောဘကို သတိဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းပြီး မသုံးဆောင်ဘဲ ခြိုးခြံခြင်းကား အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။ ဤအနုဂ္ဂဟိတဒါန ချို့တဲ့ခဲ့သောကြောင့် မဟုတ်ပေ၊ အဓိပ္ပာယ်အယူအဆလွဲတတ်ပေသည်။

ပစ္စည်းရှိလျက်နှင့် မသုံးရက်သူ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ကောသလမင်းကြီး၏ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်းနိုင်ငံထဲတွင် ရှစ်ဆွဲခုနစ်ကုဋေကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးကြီးတစ်ဦးရှိခဲ့သည်။ ကျောထောက်နောက်ခံသားသမီးလည်းမရှိ၊

ရှေးအတိတ်အကုသိုလ်က

ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ များစွာရှိလျက်နှင့် ထိုသို့မသုံး ရက် မစားရက် ဖြစ်နေရသည်မှာ ရှေးအကုသိုလ်အတိတ်ကနှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေပေသည်။ ရှေးအခါက ထို သူဌေးသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သူမြတ်အား ဆွမ်းလောင်း လှူခဲ့ဖူးသည်။ သူဌေးဇနီးမောင်နှံ နေထိုင်ကြရာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ်က နေ့တိုင်းဆွမ်းရပ်သော်လည်း တစ်ခါမျှ ဆွမ်းမလောင်းဖူးပေ။ တစ်နေ့သောအခါ စိတ်ကြည်လင်စွာနှင့် ကိစ္စရှိ၍ မြို့ထဲသွားမည်အလုပ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ် ဆွမ်းရပ်သည်နှင့် ကြုံကြိုက်ရာတွင် “ဒီကိုယ်တော် ငါဆွမ်းမလောင်းဘဲနှင့် နေ့တိုင်းဆွမ်းရပ်နေတယ်၊ ဇွဲကောင်းလိုက်တာ၊ ဒီနေ့တော့ အိမ်ရှင်မကို ဆွမ်းလောင်းခိုင်းဦးမှပဲ” ဟု ကြံစည်ကာ “ရှင်မရေ ကိုယ်တော်ဆွမ်းရပ်နေတယ်၊ လောင်းလိုက်စမ်းပါ” ဟု စေခိုင်းလိုက်သည်။ အမှန်ကားနည်းနည်းပါးပါးလောက် တစ်ဖွန်း တစ်ယောက်မလောက်ကိုသာ လောင်းလှူခိုင်းခြင်းဖြစ် သည်။ သဒ္ဓါတရားရှိသော အိမ်ရှင်မက ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ နှင့် အိမ်ထဲပင်ပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ချက်ပြုတ်ပြီး သပိတ်ထဲအပြည့်လောင်းလှူလိုက်လေသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သူမြတ်အနေနဲ့ ဒီနေ့အဖို့ ဘယ်အိမ်မှ

ဆွမ်းခံစရာမလို လောက်အောင် လောင်းလှူလိုက်လေသည်။ သပိတ်ထဲ ဆွမ်းအပြည့်၊ ဟင်းအပြည့်အပြင်၊ သပိတ်အဖုံး ပေါ်မှာလည်း မုန့်ပဲ သရေစာတွေ၊ ပစ္စည်းတွေအပြည့် လောင်းလှူလိုက်လေသည်။ အိမ်ရှင်မကား အားရပါးရ လှူလိုက်ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်လျက် ပီတိစိတ် ကုသိုလ်တွေပွားနေပေတော့သည်။

အပရစေတနာချို့တဲ့ခဲ့

မြို့ထဲသွားစရာကိစ္စပြီးဆုံး၍ ပြန်လာသော သူဌေးနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ်တို့ အိမ်ပေါက်အထွက် တွေ့ကြသောအခါ “ဟင် ကိုယ်တော်အခုမှ ဒီမှာ ရှိသေးတာလား”၊ “ဟုတ်တယ်”၊ “ကိုယ်တော် အတွက် ဆွမ်းလောင်းခိုင်းတာ လောင်းရဲ့လား”၊ “လောင်းပါတယ်”၊ “ဘာတွေများလောင်းနေလို့ ဒီလောက်ကြာနေတာတုံး၊ ပြစမ်းပါဦး”၊ ဟောဒါတွေပဲ သင့်ဇနီးက လောင်းလိုက်တာ၊ သပိတ်ထဲရော၊ သပိတ်ဖုံး အပေါ်မှာရော ပြည့်နေတာပဲ”ဟု ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ်က ပြောလိုက် သောအခါ သူဌေးက “အမလေး ဒါတွေဆို နည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ကြည့်ကြ ပါဦး၊ ငါလောင်းခိုင်းတာက ဇွန်းလေးတစ်ဇွန်း၊ တစ်ယောက်မလောက် လောင်းခိုင်းတာ၊ အိမ်ရှင်မက သဒ္ဓါတရားကောင်း သလောက်လောင်း လိုက်တာ၊ ကြည့်ပါဦး၊ ဒီကိုယ်တော် တွေ ဒါတွေစားပြီး တစ်နေကုန် အိပ်တော့မှာပဲ၊ ငါ့အိမ်က အလုပ်သမားတွေ ကျွေးလိုက်ရတာမှ ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်ကြလိမ့်အံ့မယ်၊ ဒီကိုယ်တော်ကိုလောင်းလိုက်ရတာက ဘာတစ်ခုမှ ငါ့မှာအကျိုးရှိမှာမဟုတ်ဘူးဟု တွန့်တိုသောစိတ်တွေ၊ ပြန်လို့ချင်သောစိတ်တွေဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ်ကို လောင်းလှူသော စေတနာကြောင့် လယ်ယာမြေကောင်းထဲ စိုက်ပျိုး လိုက်ရသော မျိုးစေ့သဖွယ်ဖြစ်ရကား- ယခုဘဝတွင် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကျော် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးတစ်ဦးဖြစ်ရပေသည်။ သို့သော်လည်း- လှူလိုက်ရ တာမှားပြီ၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေတော့ကုန်ပြီဟူသော အပရ စေတနာ ချို့ယွင်းခဲ့သောကြောင့် ယခုဘဝတွင် ပစ္စည်းရှိပါလျက်နှင့် ကောင်းကောင်း မွန်မွန် မစားရက် မသောက်ရက်နဲ့မြောတွန့်တိုပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခခံနေရ ပေသည်။

လှူဒါန်းသူနစ်ဦးအကျိုးပေးခြင်းမတူ

အလှူဒါနပြုလုပ်သောအခါ စေတနာ ပြတ်ပြတ်သားသားနှင့် ငဲ့ ကွက်စိတ်မထားဘဲ ပြုလုပ် ကြရန် အလွန် အရေးကြီးပေသည်။ ပယတပါဏီ စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောအပ်ပြီးသောလက်ကဲ့သို့ စေတနာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ရန် လွန်စွာအရေးကြီးပေသည်။ မုတ္တစာဂီ လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ်စွာ လွတ်သောစိတ်၊ စေတနာပြတ်ပြတ်သားသား ပြုလုပ်ကြရန် အထူးလိုအပ်လှပေသည်။ သို့မှသာလျှင် အကျိုးပေးရာ၌ ကောင်းကောင်း မွန်မွန်အထက်တန်းကျကျအကျိုးပေးပြီး၊ အကျိုး ပေးသည့်အလျောက်လည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သုံးဆောင်ခံစားရတတ် ပေသည်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သုံးဆောင်ခံစားချင်စိတ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ စေတနာမပြတ်သားသောသူ (အနုဂ္ဂဟိတ သမား)ကား မကောင်းသော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များကိုလည်း ရတတ်သည်။ ကောင်းသောအသုံးအဆောင်များပင်ဖြစ်စေကာမူ (အပရစေတနာချို့တဲ့ခဲ့သောကြောင့်) သုံးဆောင်ခံစားလို စိတ်မရှိပေ။ စေတနာပြတ်သား ခဲ့သောသူ (အနုဂ္ဂဟိတသမား)ကား ကောင်းမွန်သော

အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကိုသာ ရတတ်ပြီး၊ သုံးဆောင် ခံစားလိုစိတ် လည်းရှိပေသည်။ တကယ်လည်း သုံးဆောင်ခံစားပေသည်။ ဤကား အထူးတည်း။

၅။ အနုပဟစ္စဒါန

အလှူဒါနပြုလုပ်ရာ၌ (မိမိအလှူကို အကြောင်းပြုပြီး) သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်စေဘဲ တစ်နည်း ဆိုရသော် သူတစ်ပါးကိုညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်မှုမပြုဘဲ လှူဒါန်းနိုင်ဖို့ လွန်စွာအရေးကြီးပေသည်။ မိမိ၏ အလှူဒါနကို အကြောင်းပြု၍ သူတစ်ပါးမျက်ရည် ကြီးငယ် မကျစေရပေ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ကြက် စသည်ကို သတ်၍လှူခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးစီးပွားတွေကို ပျက်စီးစေပြီးမှ အလှူဒါနပေးလှူခြင်းများကား ဥပဟစ္စဒါနဖြစ်ပေသည်။ ဘုရား အစရှိသော သူတော် ကောင်းများကား ထိုအလှူဒါနမျိုးကို ရှောင်ရှားတော်မူကြပေသည်။ ထိုအနုပဟစ္စဒါန မျိုးကား အကျိုးပေးရာ၌ အန္တရာယ်မကင်းတတ်ပေ။

အနုပဟစ္စဒါန အကျိုးရင်း

သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်စေပြီးမှ မပြုလုပ်သော၊ တစ်နည်း ဆိုရသော် သူတစ်ပါးကို လုံးဝမထိခိုက်သော “အနုပဟစ္စဒါန”ကို ပြုလုပ်ခဲ့ သူသည် ဒါနကုသိုလ် စေတနာတို့ကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း၊ အတွင်းအပြင် အသုံးအဆောင် ရတနာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော မိဘတို့ဝမ်းတွင် ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်း၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ဆွေမျိုးတို့အလယ်၌ လူဖြစ်ရခြင်း ဟူသော ကောင်းကျိုးသုခများ ရနိုင်ပေသည်။ ဒါနတော ဘောဂဝါ ဒါနစေတနာကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော အကျိုးတရားများ ရနိုင်သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပေတော့သည်။

အနုပဟစ္စဒါန၏ အကျိုးဆက်

သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်စေဘဲ ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် မည်သည့် ဘဝမျိုး၌မဆို မိမိရရှိလာသော ပစ္စည်း ဥစ္စာများတည်တံ့ခိုင်မြဲပေသည်။ မိမိအသုံးအဆောင် ပစ္စည်းဥစ္စာများ မီးလောင်ခြင်း၊ ရေမျောခြင်း၊ သူခိုးဓားပြအတိုက်ခံရခြင်း၊ အမွေခံဆိုး သားဆိုးသမီးဆိုးကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများ ကုန်ဆုံးသွားရခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာများက အာဏာတန်ခိုးနှင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ပြီး သိမ်းယူသွားခြင်း များ မဖြစ်နိုင်ပေ။ မလွဲမကင်းသာ၍ ထိုအန္တရာယ်များ နှင့် ကြုံတွေ့ရသဖြင့် ပျက်စီး သွားသည့်တိုင်အောင် တစ်နည်းနည်းဖြင့်(အရင်ထက်မက) ပြန်ရနိုင် ပေသည်။ မိမိရရှိလာသော ပစ္စည်းဥစ္စာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန် အားလုံး ကင်းရှင်းနိုင်ပေသည်။ ဤကား ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့ပြုလေ့ ပြုထရှိသော အလှူဒါနငါးမျိုးဖြစ်ပေသည်။ အလှူဒါန ပြုလုပ်သူတိုင်း ဤ(သပ္ပရိသဒါန)ငါးမျိုးကို အထူးသိသင့်ပေသည်။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှန်မှန်လည်း (မည်သည့် လုပ်ငန်းမျိုးမဆို) အကျိုးပေး ကောင်းမွန်နိုင်ပေသည်။ အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာသည့် သဘော တည်း။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန်)

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အလုပ်အကျွေး အရှင်အာနန္ဒာ

မြင့်သိန်း(မော်ကျွန်း)

(ယခင် အပတ်မှ အဆက်)

တစ်နေ့သည့် 'ဝိဇ္ဇကုဋ်' တောင် ရာဇဂြိုဟ် မြို့ကို ဝိုင်းရံနေသော တောင်ငါးလုံးအနက်မှ တစ်ခုဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤတောင်သို့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြွရောက်တော်မူပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် သုတ္တန်ဒေသနာတော်များစွာကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ဤတောင်နှင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တို့တိုင်းကြားတွင် 'ဇီဝက'၏ သရက်ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ဤတောင်ထိပ်သည် လင်းတတစ်ကောင်၏ နှုတ်သီးနှင့်တူ၍လည်းကောင်း၊ လင်းတများစွာ ကျက်စားရာနေရာ ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဤအမည်တွင်ခဲ့၏။ ထို့အပေါ်၌ ဒေဝဒတ်က အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ဘုရားရှင်ထံသို့ တွန်းလိုမိချပြီး ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကြံရန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

One day, on the mount Gijjhakuta (one of the five hills, encircling 'Rajagaha'. The Buddha visited it on several occasions and several well known Suttas were preached on this hill. Jivaka's mango grove lay between this hill and the walls of Rajagaha. It was so called because its peak was like a vulture's beak or because it was the resort of many vultures.) Devadatta, pushing down a huge rock towards the Buddha, tried to assassinate him.

သို့သော်ထိုကျောက်တုံးကြီးကို အခြားသောအလွန်ပင်ကြီးမားသည့် ကျောက်တုံးကြီးကြားမှ ဝင်ခံပြီး ဟန့်တားလိုက်ရာ ထိတ်လန့်ဖွယ် အသံကြီးတစ်ခုကိုဖြစ်ပေါ်စေပြီး ကျောက်တုံးချင်း ဆောင့်မိပါလေ၏။ ကျောက်ခဲအစအနများစွာတို့သည် အရပ်ရပ်အနှံ့အပြားသို့ လွင့်စင်ထွက်လာကြပါသည်။ ဘုရားရှင်သည် တောင်အပေါ်ဘက်တွင် ရှိသော ဒေဝဒတ်ကို 'အို အချည်းနီးသော ယောက်ျား၊ သင်သည် ဝန်လေးလှပြီး ယုတ်မာသော အမှုကို ဆည်းပူးမိလေပြီ' ဟု လှမ်း၍ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါ၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ခြေမတော်တွင် ကျောက်ခဲတစ်စုံဖြင့် ခိုက်မိ၍ သွေးခြေခွဲခဲ့ရပါပြီကော။ အရှင်အာနန္ဒာသည် အနာသက်သာစေရန် ပြုစုပေးတော်မူပြီး အခြားရဟန်းတော်များအကူအညီဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ပင့်ဆောင်သယ်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။

But the rock was suddenly

deterred by another huge rock which collided with it making a terrible sound. Many pieces of rock were flying off to all directions. The Buddha said to Devadatta who was up on the mountain. "O useless man! You with an intention to kill, had made Tathagata to form an extravasation of blood: you had acquired a heavy and sinful deed". On the Buddha's big toe, as it was stricken by a splinter of rock an extravasation of blood was formed. Ananda gave a soothing treatment, and with the help of others bhikkhus brought the Buddha to Jivaka's mango grove.

မြတ်ဗုဒ္ဓကို သတ်ရန်အတွက် အားထုတ်မှုမအောင်မြင်လေသော် ဒေဝဒတ်သည် နောက်ထပ် ကြိုးပန်းမှုတစ်ခုကို လုပ်ပြန်ပါလေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါ ရဟန်းများ စွာခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူခိုက်၊ ဒေဝဒတ်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြသော နန်းတွင်းဆင်ထိန်းတို့သည် ခွန်အား ကြီးမားသန်စွမ်းလှသော တောင်ကြီးတစ်မျှသော 'နာဠာဂီရိ' ဆင်ကြီးကို ဒေါသကြီးပြီး ကြမ်းကြုတ်အောင် အရက်တိုက်ပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို နင်းချေသတ်စေရန် မြတ်ဗုဒ္ဓကြွတော်မူသည့် လမ်းပေါ်သို့ လွှတ်ပေးလိုက်ကြပါတော့သည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မိမိတို့ထံသို့ တဟုန်ထိုးပြေးလာသည့် ဆင်ကြီးကိုမြင်လေသော် ရုတ်တရက် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်တွင် ရပ်နေပါတော့သည်။ ဤလောကတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေခွင့်မရှိပါချေ။

When his attempt to kill the Buddha was not successful Devadatta made another attempt. On one day when the Buddha, with a large number of retinue, went into Rajagaha for alms, round, the royal mahouts, acting under the instructions of Devadatta, let loose the strong, powerful and mountain-like elephant, 'Nalagiri', maddened with drinks on the Buddha's path, so that he might trample the Buddha to death. Ananda, seeing the elephant rushing towards them, immediately took his stand in front of the Buddha where no one had right to do so.

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုမြတ်နိုးမှုကြောင့် ဘုရားရှင်ကို ဘေးအန္တရာယ်မှ အသက်ပေး၍ ကာကွယ်လိုသော ဆန္ဒကြောင့် အလိုအလျောက်ပင် ဘုရားရှင်ကို ကာကွယ်ရန် မားမားမတ်မတ် ရပ်လျက်ရှိနေပါ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စဉ်းစားကြည့်ရန်ပင် မဝံ့သော လုပ်ရပ်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါလေပြီ။

ဘုရားရှင်က တားမြစ်တော်မူပါ၏။ လွန်စွာမှပင် ကျိုးနွံတတ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည် မဖယ်ပဲလျက် ငြင်းဆန်နေပါ၏။ သို့သော် ဘေးဖယ်ရန် ဘုရားရှင်က သုံးကြိမ်တိုင် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သော် အရှင်အာနန္ဒာမှာ အလိုအလျောက်ပင် ဖယ်ရှားခံရပြီးဖြစ်နေပါလေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာ သည် သူ့ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ကို မလိုလားအပ်သော အခြေအနေအမျိုးမျိုးတို့မှ ကာကွယ်ရန်အစဉ် အသင့် ရှိနေကြောင်း၊ အန္တရာယ်ကြီးမားသော အခြေအနေမှာပင်

သူ့ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်အတွက် အသက်စွန့်ရန်ပင် ဝန်မလေးကြောင်း ဤဖြစ်ရပ်တို့က သက်သေပြနေပါသည်။

He out of adoration and owing to wish to protect the Buddha from danger, giving his own life, instinctively, was standing frowningly in defence of the Buddha. He courageously had done what the ordinary persons did not dare to imagine. The Buddha forbade him to do so. But Ānandā, usually most obedient, refused to move. But after three times, the Buddha ordered him to move aside, he automatically had been already removed. These events proved that Ananda was always ready to defend his Master in different undesirable situations, even in a dangerous one he did not hesitate to risk his own life for his Master.

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်အား ယုံကြည်ကိုးစားမှုဖြင့် ကြင်နာခြင်း၊ လွန်မင်းစွာ ကြည်ညိုမြတ်နိုးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ခါ အမှားပြုမိရပါလေသည်။ မာဂဓတိုင်းအတွင်းဒေသ စာရိလှည့်လည်တော်မူပြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်ကြလေသော် ဘုရားရှင်သည် အစာအိမ်လေနာရောဂါကို ခံစားတော်မူပါလေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အတွက် ယာဂုကျိုတော်မူသည်။ ရှေးယခင်က ဤရောဂါဖြစ်တော်မူစဉ် ယာဂုဖြင့်ပင် သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ဖူးလေပြီ။ သို့သော် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့သည် မီးဖိုထဲ၌ စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ခြင်း မပြုအပ်ကြောင်း သတိပေးဆုံးမတော်မူပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ပြီးနောက် ရဟန်းတစ်ပါးသည် အစားအသောက်ကို ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်လျှင် 'ဒုက္ကတ (မှားပြုလုပ်မှု) အာပတ်' သင့်ရောက်စေဟု ထုတ်ပြန်ကြေငြာတော်မူပါသည်။

As he was affectionate and greatly revered the Buddha with confidence, he sometimes was erroneous. When they arrived of Rajagaha, after journeying around the Magadha Province, the Buddha suffered from the wind in his stomach. Ananda cooked rice gruel for him, which had been beneficial when he had earlier suffered from this ailment. But the Buddha admonished him that it was not proper for bhikkhus to prepare meals in the kitchen. After this incident it was decreed to be an offence of 'dukkata āpattiya' (wrong doing) for a monk to cook for himself.

‘ကုရုတိန္ဒ’ မဟာဇနပုဒ် တစ်ဆယ်ခြောက်ခု (ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က

တည်ရှိခဲ့သော တိုင်းပြည်များဖြစ်၏။ ‘ကာသိ’၊ ‘ကောသလ’၊ ‘အင်္ဂါ’၊ ‘မဂဓ’၊ ‘ဝဇ္ဇီ’၊ ‘မလ္လ’၊ ‘စေတီယ’၊ ‘ဝံသ’၊ ‘ကုရု’၊ ‘ပဇ္ဇာလ’၊ ‘မစ္ဆ’၊ ‘သုရသေန’၊ ‘အဿက’၊ ‘အဝန္တီ’၊ ‘ဂန္ဓာရ’ နှင့် ‘ကမ္မောဇ’ တို့ဖြစ်၏။ ပထမတိုင်းပြည် ၁၄ ခုမှာ ‘မဇ္ဈိမ ဒေသ’ အတွင်း၌ပါဝင်ပြီး၊ နောက်ဆုံးတိုင်းပြည်နှစ်ခုမှာ ‘ဥတ္တရာပထ’ မှာပါဝင်၏။ ထိုမှ တစ်ခုဖြစ်၏။ မြို့တော်မှာ ‘ကုန္ဒပတ္တ’ ဖြစ်၏။ ကုရုတိုင်းသားတို့မှာ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပြီး ဉာဏ်ပညာနက်နဲခြင်းကြောင့် နာမည်သတင်းကြီးကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားရှင်က အခက်ခဲဆုံးသော တရားဒေသနာတော်အချို့ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ဥပမာ ‘မဟာနိဒါန’ သုတ်နှင့် ‘မဟာသတိပဋ္ဌာန’ သုတ်တို့ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ‘မာဂဏ္ဍိယ’ သုတ်၊ ‘အနုဂ္ဂသဟယ’ သုတ်၊ ‘သမ္မောသ’ သုတ်နှင့် ‘အရိယာဝါသ’ သုတ်တို့ ကိုလည်း ‘ကမ္မာဿဓမ္မ’ နိဂုံး၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ သည်။ ဤကုရုတိုင်းနေရာကို ယခုအခါ ဒေလီမြို့ အနီးမှ ‘ဌာနေသရ’ ခရိုင်ဝန်းကျင်အဖြစ် ယေဘုယျ ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ထား၏။ အတွင်းရှိ ‘ကမ္မာဿဓမ္မ’ အမည်ရှိသော ရွာတစ်ရွာ၏ အနီးရှိ တောအုပ် တစ်ခုတွင် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါသည်။

While the Buddha was staying in a forest near a village called 'Kamassadhamma' in 'Kuru Province' (one of the 16 Mahajanapadas (countries) existed in the time of the Buddha, they are 'Kasi', 'kosala', 'Anga', 'Magadha', 'vajji', 'malla', 'cetiya', 'vamsa', 'kuru', 'pancala', 'maccha', 'surasena', 'assaka', 'avanti', 'gandhara' and 'kamboja'. The first 14 are included in the 'Majjhima Sutta' and the two last being in 'Uttarapatha'. Its capital was 'Indrapatta'. It's people had a reputation for deep wisdom and good health which was the reason for the Buddha having delivered some of his most profound discourses to them, e.g the 'Mahanidana' and 'Mahasatipatthana' Suttas. Also 'Magandiya', the 'Ananjasappaya', the 'Sammosa' and the 'Ariyavasa' Suttas were delivered in 'Kammassadhamma' nigama. It is generally identified as the distance around 'Thanasar', a near modern Delhi.) Ananda considered the Paticca Samuppada (Dependant Origination).

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်သည် နက်နဲခက်ခဲသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း မိမိအတွက်တွင်မူ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် နားလည်လွယ်ဟန်ရှိပါသည်ဟု အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား

တော်မူသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက သဘောတူတော်မမူဘဲ “ဤသို့ မဆိုလင့် အာနန္ဒာ၊ ဤသို့မဆိုလင့်၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်သည် နက်နဲခက်ခဲပါသည်။ အမှန်စင်စစ်ဤတရားတော်သည် ထိုးထွင်းသိနားလည်ရန် အလွန်ပင်ခက်ခဲပါသည်။ ဤတရားတော်၏ အခြေခံသဘောတရားကို နားမလည်ခြင်းနှင့် ထိုးထွင်း၍ မသိကြခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့မှာ အပါယ်ဘုံတဝှေ့ မလွတ်မြောက်နိုင်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

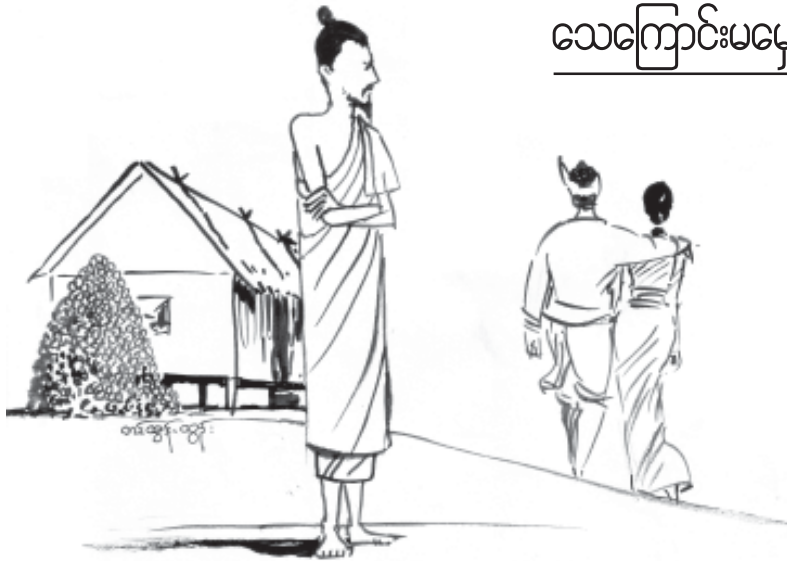
And he said to the Buddha that the Paticca Samuppada appeared profound, but to him it seemed to be light and fathomable. The Buddha disagreed; 'Say not so! Ananda say not so! This Paticca Samuppada is profound, it is truly very difficult to penetrate. Because of not understanding and penetrating this principle, beings are caught in the cycle of rebirths in woeful states and are unable to escape from them'.

ဤအဖြစ်အပျက်များက အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင် မကျန်းမာဖြစ်တော်မူနေရာမှ ပြန်လည်၍ ကျန်းမာလာစေရန် ပြုစုပေးနိုင်ရေးအတွက် စိုးရိမ်လွန်နေ၍ တစ်ခါတစ်ခါ အလွဲအမှားများပြုလုပ်မိကြောင်း ပြဆိုနေပါသည်။ သူသည် ဘုရားရှင်၏ အရိပ်တော်သဖွယ် အလွန်နီးကပ်စွာရှိ နေခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များကို နာကြားရန် အခွင့်အရေးများ ရှိနေပါသည်။ ထို့အပြင် အရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့သော မထေရ်ကြီးများက သူ့ကို တရားဟောပြောပေးခြင်းအပြင် တရားတော်၏ နားလည်ရန် မလွယ်သော အပိုင်းကို ရှင်းလင်းပြောကြားပေးတော်မူကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အချို့သော အခြေခံသဘောတရားတို့မှာ သူ့အဖို့ နားလည်လွယ်ဟန်ရှိနေပါသည်။

These happenings showed that he sometimes made some errors as he was over anxious to give a treatment to the Buddha recover from the ailment. And as he was so close to the Buddha just like his very shadow that he had opportunities to listen the Teachings of the Buddha. Then some elders such as Ven.Sariputta gave him sermons and explained the abstruse portion in the Teachings. Therefore some principles seemed to be fathomable to him.

(To be continue)

သေကြောင်းမမျှော် သေအောင်ပျော်သို့

ဦးချိုဦး (စိန်ကန့်လန့်)

“လောဘ မောဟ တွန်းချဆွဲဆောင် ညီး ညီးပြောင်သား အရောင်ဝင်းဝင်း မီးပုံတွင်းသို့ ဝင် ဆင်းပိုးမိုက်၊ ရေသာလိုက်၍ ရေနှိုက်မြူးတတ်၊ ရူးပွက်ပွက်ဖြင့်၊ မူးမက်သောင်းပြောင်း၊ အိုင်မြစ် ချောင်းဝယ်၊ တပေါင်းတယုစ၊ ငါးရှူးယစ်သို့၊ ကျိုးပြစ် မသိ၊ မယှိဆင်ခြင်၊ မမြင်မမြော်၊ သေအောင်ပျော် သို့...”

အာရုံတရားများစွာတို့အား နွယ်ငင်လျက် နှောင်ဖွဲ့ထားလိုခြင်း၊ သိမ်းထုပ်ထားလိုခြင်း စိတ်များ စွာတို့ဖြင့် ပြောဆိုဆက်ဆံလှုပ်ရှားနေကြသည့် လူသားများအတွက် အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ဖြင့် ဘဝကို နေညှိမသွားစေရန် မန်လည်ဆရာတော်က မဃဒေဝ လင်္ကာ အတ္တစိန္တာခဏ်းတွင် အသိသံဝေ ရစေရေး အတွက် သေအောင်ပျော်နေကြမှာလားဟု သွန်သင် ဆုံးမမှုပြုထားပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိ တို့၏ ဘဝအရေးအရာကို မရှုမျှော်မသုံးသပ် တော်မတော်မစဉ်းစား ဟီးဟီးဟားဟား၊ ယီးတီး ယားတားနေယောင်ပြုကာ အချင်းနှီးမဲ့ပုံစံတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်နေထိုင်သွားလိုကြသည်က များလှပါဘိ တောင်း၊ ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်ကြီးက လူတို့ရွာ တွင် သတ္တဝါအများ၊ သမီးသားက၊ မယားနှင့်လင် တရွှင်ရွှင်ဖြင့် မထင်သေဘေး၊ အရေးမပြု ပျော်မှု နှင့်သာ သူထက်ငါတိ တဏှာပျော်ပိုက် သာယာ လိုက်လျက် တသိုက်တအုံ ပျားနယ်ဆုံ၍ ကာပုံရာ ဂုံ၊ မောဟုံမိုက်မူး ပျော်မြူးထူးခဲ့... စသည်ဖြင့် လောကအရေးအရာကို အလေးသာပေးပြီး ဓမ္မ အရေးအရာနှင့် ဆက်စပ်၍ ခပ်မဆိတ်နေသူများ၊ ထုံပေပေနေသူများကို ကရုဏာစိတ်ဖြင့် ဆိုညွှန်းပြု ဆုံးမထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇရာဒုက္ခကို အထာလုပ် ပြချင်၏။ ငါသည် မသာအပုပ်ဘဝပါလားဟူသည် ကို မေ့ထား၏။ လောကအရေးကို ဦးစားပေးလွန်

လွန်း၏။ သဘာဝအမှန်တရားတို့နှင့် မဆိုလို၊ မယှဉ် ရဲ၊ ရင်ထဲမှာ စွဲနစ်ထားသည်က “မသေခင်လုပ်ရ တာ၊ လုပ်သာလုပ် သည်ဘဝသည်ကိုယ်၊ ဟိုဘဝ ဟိုကိုယ်” ဟူသတည်း။ ဤသို့ယူဆခြင်းသည် ဆင်းရဲ တွင်းနက်စေသည်သာဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်တော် ၏ အဆုံးအမစကားတို့ကို မျက်ကွယ်ပြုကာ ထင်မိ ထင်ရာ အတွေးအယူအဆတို့ဖြင့် တော်ရမ်းမှန်းဆ ဆိုပြုဆောင်ရွက်ကြခြင်းသည် ဗုဒ္ဓကို အလေးမထား ဓမ္မကို အတွေးမှားစေခြင်းကြောင့် ကြီးစွာသော အပြစ်ဘေးတို့နှင့် ဧကန်တွေ့ကြုံမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘာသာဝင်တိုင်း သတိချပ်သင့်ပါသည်။

“လောကပုံရိပ်ကိုလည်း အတင်းအားထည့် မတွယ်လေနဲ့၊ ဓမ္မပုံရိပ်ကိုလည်း အဖျင်းစကားနဲ့ မတွယ်စေနဲ့၊ လောကပုံရိပ်ကို အတင်းအားထည့် တွယ်လေက ငါစကားရောက် အတ္တကလို့ ဓမ္မနှင့် လွဲတတ်သည်။ ဓမ္မပုံရိပ်ကို အဖျင်းစကားနဲ့တွယ်စေ က အမှန်အသိနည်းလို့ သံသရာဘေးဆိုးမြဲတတ် သည်” ဟူသည့် အမှာစကားအစဉ်ကို သတိတရားဖြင့် ဆင်ခြင်တုံ ထားရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မသိ ခြင်း၊ တွေ့ဝေခြင်း၊ တော် မတော်မစဉ်းစားနိုင်ခြင်း စသည့်မောဟတရားကို အမှီသဟဲပြုနေသည့် ပုထု ဇဉ်ဘဝကား၊ အမြင်ခဏ အကြားခဏ တဒင်္ဂတို့၏ အပေါ်မှာ ညွှန်ယိမ်းမိန်းမူးလိုကြ၏။ ဖွဲ့တည်ယစ် သိုင်း လိုကြ၏။ သိမ်းထုပ်ပိုးစီးထားလိုကြ၏။ အရှည်တွက် ဆ၍ ဓမ္မသစ္စာတည်းဟူသော တရားအမှန်သဘောကို မျက်ကွယ်ပြုလို၏။ ကျော့ ကွင်းပိုက်ကွန်မိသည့် ငှက်၊ ယုန် စသည်ကဲ့သို့ဟု ပုံပြုရမည်သာ၊ မုဆိုး၏ကျော့ကွင်းပိုက်ကွန်တွင် မိသော ငှက်၊ ယုန် စသည့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် မိစဉ် ငြိစဉ် ထိုခဏသာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ကျော့ကွင်းမှလွတ်ခဲ့သော် မြူးထူးပျော်ပါးလျက်ဖြင့်ပင် ဆော့ကစားရင်း

ပြေးတုလွှားတုပြုရင်း ထိုအရပ်ဝန်းကျင်သို့ တဝဲ လည်လည်သာတည်း။ အကြောင်းမလျော်၍ သေဆုံးကြသော်လည်း သေမှပင်သေပါရော တတ် နိုင်ပါဘူးလေဟု ဆိုသည်သို့ပင်။ ထို့ကြောင့် (အန္တိ ဘူတော အယံလောကော) စသည်ဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန၊ ရာဂ ပြောကြွယ်ဝသည့် သတ္တဝါတို့၏ သဘောကို စောကြောသုံးသပ် သတိချပ်၍ သံဝေဂ အမှတ်သွင်း၊ နှလုံးအိမ်အတွင်း သို့သိပ်၊ အသိမှတ် ဉာဏ်စိတ်ဖြစ်နေသင့်ကြောင်း သတိမူသင့်ပါသည်။

ဓမ္မအသိအမြင်တို့ဖြင့် ဉာဏ်ယှဉ်သုံးသပ် မှု နည်းပါးချေသော် ပြုပြင်လိုခြင်းအလျဉ်းမရှိ၊ သတိလွတ်ကင်းခြင်းတို့ဖြင့် မိမိတို့၏ဘဝအမြင်ကို ပင် အဟုတ်ထင်၏။ တပ်မက်မြတ်နိုးနေလို၏။ ထိုသည်တို့နှင့်ပင် ဘဝနေကုန်ရေစုန်လိုက်လို၏။ အဋ္ဌကထာဆရာစောကြောဝေဖန် အဖြေမှန် ရှာ မတွေးသမျှ သောကအနန္တတို့ဖြင့် ဥပါဒါန် လက်စ တုံးရန် အကျင့်အသိတို့ဖြင့် ဝေးကွာလှတီတောင်း ဟု ဆိုရမည်ပင်။

အန္တပုထုဇဉ်တို့၏ သဘောလက္ခဏာ (၁၁) ရပ်မှာ-

၁။ အထူးထူးအပြားပြားသော ကိလေသာ တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ခြင်း။

၂။ အထူးထူးအပြားပြားသော ဘုရား အမည်ခံ၊ ကိုးကွယ်ရာဆရာများကိုရှာပြီး ကိုးကွယ် တတ်ခြင်း။

၃။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မပယ်သတ်နိုင်ခြင်း။

၄။ သေသည့်အခါ အပါယ်ဂတိ လားရာ ရှိခြင်း။

၅။ အထူးထူးအထွေထွေသော လောကီ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်တတ်ခြင်း။

၆။ ကာမောယ၊ ဘဝေါယ စသည့် ဩယ လေးအင်၊ ရေအလျဉ်မှာ မြက်မျော ပေါ်မျော၊ မျော တတ်ခြင်း။

၇။ ကိလေသာအပူမီးမျိုးစုံ၊ ပူဆာလောင် ကျမ်းနေခြင်း။

၈။ ကာမဂုဏ်ကို အလွန်အလိုရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏ်တို့ စွဲတပ်မက်ခြင်း အားကြီး၍လည်းကောင်း၊ လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့သော ကိလေသာတို့၌သာ ကပ်ငြိလျက်ရှိခြင်း။

၉။ နီဝရဏတရားတို့ဖြင့်လည်း ပိတ်ဆီး လျက်ရှိခြင်း။

၁၀။ အရိယာတို့၏တရားကို မျက်နှာလွှဲ စာမျက်နှာ ၃၂ သို့

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ဘဝစာဖြင့် ကံဆန်းကြယ်လို့ ဘဝဆန်းကြယ်

ဒေါက်တာ စန္ဒာရာဘိဝံသ

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

“ကြည့်လေ မင်းကုသနဲ့ ပပဝတီ (ပဘာဝတီ) အလောင်းက ကုသနဲ့မတွေ့ရအောင် ကုသိုလ်လုပ်တယ်။ ပပဝတီ အလောင်းက ကုသနဲ့မတွေ့ရအောင် ကုသိုလ်လုပ်တယ်။ ဘယ်လောက် ဆန်းကြယ်သလဲ”

“မှန်လှပါဘုရား”

“အကျယ်ချဲ့ ပြောပါမယ်။ ကာမုပါဒါနဲ့ ပတ်သက်ရင် တချို့က ကြည့်တဲ့အပေါ် အစွဲသန်တယ်။ ဥပမာ- ရုပ်ရှင်ကားအသစ်တင်ရင် မကြည့်ရ မနေနိုင်ဘူး။ တီဗွီကလွှင့်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ အချိန်ကျရင် ကြည့်ချင်တယ်။ မကြည့်ရရင် စိတ်အဆာမပြေဘူး”

“အရက်ဖြတ်မရတာတို့၊ ဆေးလိပ်ဖြတ်မရတာတို့ ကွမ်းဖြတ်မရတာတို့ ဆိုတာလဲ ကာမုပါဒါနဲ့သဘောပါပဲ။ ဘုန်းကြီးတို့မြို့မှာ ဒကာမကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဒကာမကြီးဆုံးသွားတာ ငါးနှစ်လောက်ရှိပြီ။ သားသမီးတွေက စီးပွားရေးကောင်းလို့ အိမ်ဟောင်းဖျက်ပြီး အိမ်သစ်ပြန်ဆောက်မယ်လုပ်တော့ ဒကာမကြီးက ဘာပြောတယ်မှတ်တုန်း၊ အိုကွယ်-ဒီအတိုင်းလဲ နေလို့ရသားပဲ ဆောက်မနေပါနဲ့တဲ့၊ အကြောင်းပြချက်က ဒကာမကြီးကိုယ်တိုင် ဆောက်သွားခဲ့တဲ့ အိမ်ဖြစ်လို့ပါတဲ့။ ဒါလဲ ကာမုပါဒါနဲ့ပဲ ပါတာပဲ”

“မှန်လှပါဘုရား”

“ဒိဋ္ဌပါဒါနီဆိုတဲ့ အယူဝါဒအပေါ် စွဲလန်းတဲ့ သဘောတွေ ယနေ့ကမ္ဘာကိုကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်”

“ဝါဒမတူသူတွေရဲ့ ဝါဒတိုက်ပွဲတွေဟာ နေရာအနှံ့အပြားမှာ ရှိနေတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဘုရားလက်ထက်က ဒိဋ္ဌိ (၆၂) ပါး ဆိုတာ သဘောတူရာ ပေါင်းထားတာ၊ အမှန်က ဒီထက်များပြားတယ်။ သစ္စကပရဗိုဇ်ဆိုရင် ဝါဒတစ်ထောင်တောင် လက်ခံ ယုံကြည်ထားတယ်”

“မှန်လှပါဘုရား”

“ဝါဒပြိုင်ပွဲတွေဆိုရင်လဲ ကြောက်မနန်းလိလိပ်၊ ရွာတစ်ရွာဝင်ရင် ရွာထိပ်ကမြင်သာထင်သာတဲ့တောင်ကုန်းလိုနေရာမှာ သပြေပန်းကလေးတွေစိုက်ထားခဲ့တယ်။ ဝါဒပြိုင်ဖို့ စိမ်ခေါ်တဲ့ သဘောပေါ့။ အမျိုးသမီးဝါဒရှင်တွေဆိုရင် ဝါဒပြိုင်ပွဲမှာ သူတို့ကို နိုင်တဲ့သူကို လင်ယောက်ျား

အဖြစ် ပေါင်းသင်းပြီး ပြုစုလုပ်ကျွေးသွားပါမယ်လို့ ခန္ဓာကိုယ်တောင် လောင်းကြေးထားတဲ့ အထိ ပြင်းထန်ခဲ့တာပါ”

“မှန်လှပါဘုရား”

“သီလဗ္ဗတုပါဒါနီရဲ့ သဘောကလဲ အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်။ ဘုရားလက်ထက်က ပုဏ္ဏတို့၊ သေနိယတို့ဆိုတဲ့ ဗြဟ္မဏလူငယ်တွေရှိတယ်။ တစ်ယောက်က ခွေးလိုနေတယ်၊ ခွေးလိုအိပ်၊ ခွေးလိုစား၊ ကျင်ငယ်စွန့်တာတောင် ခွေးလိုစွန့်တယ်။ တစ်ယောက်က နွားလိုကျင့်တယ်၊ နွားလိုအိပ်၊ နွားလိုစားတယ်။ သူတို့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သူတို့တော့ သူတို့အကျင့်ဟာ မှန်နေတယ်။ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ် မှန်တယ်လို့ ထင်နေမှတော့ ဒီအလုပ်အပေါ် ရှက်စရာလို့ ဘယ်ထင်ပါ့မလဲ၊ ထင်ပါ့မလား”

“မထင်ပါဘုရား”

“နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တတို့ မကွလိဂေါသာလတို့ ကျတော့ အဝတ်မပါဘူး။ သူတို့ကမှ ကိလေသာကုန်တဲ့ ရဟန္တာအစစ်လို့ ဒီလိုကိုထင်နေတာ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တရဲ့ အနွယ်တွေ အခုလဲပဲ အနွယ်မှာ ရှိနေတာပါပဲ။ အခုတော့ ဂျိန်းလို့ခေါ်တယ်။ သာဝတ္ထိတို့၊ ဗာရာဏသီတို့မှာ ရံဖန်ရံခါ တွေ့ရတတ်တယ်။ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တီးနဲ့ လျှောက်သွားနေကြတာပဲ။ ယောဂီတို့က မေးချင်မေးလိမ့်မယ်၊ အဝတ်မပါဘဲ လျှောက်သွားနေတာ မရှက်ဘူးလားလို့၊ အေး-သူတို့ကလဲ ပြန်ဖြေမှာပဲ။ ရှက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ခန္ဓာကို ခင်မင်တဲ့တဏှာကြောင့်ပါ။ တဏှာမရှိရင် ရှက်စရာမလိုပါဘူးလို့ ဒီလိုပြန်ပြောမှာပဲ မဟုတ်လား”

“မှန်လှပါဘုရား”

“အရူးတစ်ယောက် ပြောသလိုပေါ့။ အရူးတစ်ယောက်ကို လမ်းသွားလမ်းလာထဲက လူတစ်ယောက်ကကြည့်ပြီး ဒီကောင် စိတ်မနှံ့ဘူး၊ ရူးနေတာကွလို့ ပြောသတဲ့။ ဒါကို အရူးက ကြားသွားတော့ ဘာပြန်ပြောတယ်မှတ်လဲ၊ အင်း- အချင်းချင်းတွေဆိုတော့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် ဒီလိုပဲ ထင်နေကြတာပါပဲတဲ့။ အနည်းဆုံး သောတာပန်အဆင့်မှ မရောက်သေးရင် ကိုယ့်အစွဲလေးနဲ့ကိုယ်ကျေနပ်နေကြတာ လောကဓမ္မတာပဲ မဟုတ်လား”

“မှန်လှပါဘုရား”

“လိုရင်းချုပ်လိုက်တော့ ကိုယ်လုပ်နေကျ အလုပ်အပေါ် အမှန်လို့ စွဲထင်မိရင် ဇွတ်တရွတ် လုပ်တတ်တာဟာ သီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိရဲ့

သဘောပါပဲ”

“မှန်လှပါဘုရား”

“အတ္တဝါဒုပါဒါနီကတော့ ငါ့စွဲ၊ နေရာတကာ ငါသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်၊ ငါမြတ်တယ်ဆိုတဲ့ (all know) ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ လောကမှာ အများကြီးပဲ၊ အဲဒါတွေက ငါ့စွဲအပေါ် အခြေခံပြီး ဖြစ်လာရတာတွေပေါ့”

“အားလုံးခြုံကြည့်လိုက်တော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အစွဲအလန်းတွေ မတူကြဘူး၊ အစွဲမတူတာကို ဝါသနာစရိုက်မတူတာလို့ ပြောကြတယ်။ ဗီဇမတူတာလို့လဲပြောကြတယ်။ လူတွေကိုကြည့်ရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စရိုက်မတူတာတွေ့ရမယ်၊ စရိုက်မတူတော့လဲ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ဘယ်တူပါ့မလဲ၊ ရည်ရွယ်ချက် မတူဘူးဆိုမှတော့ ကိုယ်ကြိုက်သလို ကိုယ်လုပ်မှာ သေချာတယ်။ အလုပ်တွေကော တူနိုင်ပါ့မလား”

“မတူနိုင်ပါဘုရား”

“အလုပ်မတူရင် ကံမတူတာပဲ။ ကံမတူရင် အကျိုးပေးတဲ့ ဘဝတွေ ဘယ်တူနိုင်ပါ့မလဲ၊ ရှင်းရဲ့လား”

“ရှင်းပါတယ်ဘုရား”

King Kusa and Princess Pabhāvatī

To illustrate the working of kamma, we here digress a little with the story of King Kusa, the Bodhisatta, and Princess Pabhāvatī (Papawati), who was in a later life to be Princess Yasodharā.

In a previous lifetime, the Bodhisatta was the younger of two brothers, and lived with his elder brother. One day, he returned home late to find a cake meant for him had just been put into the bowl of a Paccaka-Buddha (silent Buddha) by his sister-in-law. He therefore spoke angrily to her, and snatched back his cake from the monk's bowl. Thereupon, his sister-in-law filled the monk's bowl with fresh butter, and made this wish: "As a result of this gift, may I be reborn beautiful, and not ever again have to live in the same household as this rude person (her brother-in-law)." Not to be outdone, the younger brother put back the cake in the monk's bowl and wished: "And however far away she may

be reborn, may I have with the power to make her my bride." The sister-in-law was reborn as Princess Pabhāvatī, the eldest the most beautiful daughter of a king. The younger brother was reborn as King Kusa. For first angrily snatching back the cake from the monk's bowl, he was born ugly, but as result of giving back his cake, his wishes bore fruit, for he was exceedingly wise. Princess Pabhāvatī was betrothed to King Kusa by her parents, but upon discovering later how ugly he was, she ran away back to her parents' palace. King Kusa followed, and for many months undertook all kinds of menial work to be near Princess pabhāvatī, unrecognized by all except Princess Pabhāvatī. She however spurned his love, saying: "As well to catch the wind within a net, as woo unwilling maid."

Eventually, her father angered at her refusal to accept King Kusa, and her father's palace surrounded by enemies, she had no choice but to turn to King Kusa for help. King Kusa thereupon overcame all their enemies, and won the Princess' heart through his magnanimity, courage and skills.

Types of Clinging

We might ask ourselves why kamma is so extraordinarily complex, and why it has such a wide range. Why do people engage in wholesome or unwholesome activities? The answer is given in the paticcasamuppāda: **upādānapaccayā bhavo**, or "through Clinging is conditioned the process of kamma (volitional activities)." It is because our individual clingings are so extraordinarily complex and wide-ranging, that our kamma- bhava or existence- forming volitional activities are so complex and wide-ranging.

Individuals vary greatly, Some are soft-spoken, some are coarse and abrupt, some are kind and gentle, some are callous and cruel. Some are selfish, others are altruistic or civic-minded. All these differing characteristics have been developed and nurtured through many lives Clinging is a strengthened form of desire. It is desire become obsessive. Buddhist scriptures recognize four main types:

Type of clinging:

kāmapādāna : clinging to sensuous pleasures

ditthupādāna : clinging to views and opinions

silabbatupādāna : clinging to rules, ritu-

als, habits

attavādupādāna : clinging to self or ego.

Kāmapādāna, clinging to sensuous pleasures, is easy enough to understand, and it is the cause of a great many of our deeds. We speak, we do, we imagine and fantasize because of our sensual clingings, or our intense liking for someone, somethings, or some activity. The basis for our clinging is of course our nāma- rupa (mind and matter), salāyatana (six sense bases) as a result of which we get phassa (impressions) and vedanā (feeling).

There are as many types of clinging as there are individuals. Some of us cannot do without watching certain television programmes, some of us are compulsive smokers, or betel-nut chewers, Some cannot stop drinking, even though it is leading them to social and financial ruin. Others spend huge amounts of money buying beautiful objects to satisfy their clinging to beauty in form. Of course, such craving and clinging can never be satisfied.

Ditthupādāna is clinging to erroneous views and opinions such as "alms and offerings are useless,... there is no fruit and result for good and bad deeds,...".

Silabbatupādāna is clinging to mere rules and rituals in the firm belief that one may thereby reach purification. There were, and there still exist, many strange and interesting rules and rituals. In the time of the Buddha, there were many weird ascetics. Some lived like dogs, ate like dogs, slept like dogs, cruled up on the ground, and even urinated like dogs with one leg raised. Some lived like cows, ate grass, and slept like cows with hands and legs tucked underneath their bodies.

Nigantha Nātaputta and Makkhali Gosāla were leaders of sects who believed themselves purified of all defilements. They went around naked. Even to this day, followers of Nigantha Nātaputta, known as Jains, are to be found in India, wandering the streets naked. People may wonder how they could be so shameless. Their answer is that the human body is neither desirable nor attractive. Just as there was no need for adornment, there was no need for concealment. The human body should neither attract nor repel. There was surely no need for clothes! What can others give in reply.

Attavādupādāna is clinging to self or ego as an enduring, independent

entity. Attavādupādāna results in persons with inflated egos, "know-all" who know everything, can do everything, and want to be involved in everything, and who are inordinately self-important.

We all have a wide range of things to which we cling, to greater or lesser extents, giving rise to a great variety of personality types or characteristics. Consequently, we have differing outlooks on life, differing purposes or objectives, differing reactions to people and events that we encounter. Since we think, speak and act in differing ways, we are all constantly creating vastly differing types of kamma. The fruits of differing kamma are differing conditions for rebirth and differing lives. It is any wonder that among the billions of individuals on this planet earth, no two lives can be identical; all lives are different when looked at closely.

စာမျက်နှာ ၃၀ မှ

လျက် ယုတ်ညံ့သည့် ကိုယ်အကျင့်ရှိသူတို့၏အကျင့်ကို နှစ်သက်စွာလိုက်စားခြင်း။

၁၁။ သီလဖြူစင်သည့် ကိုယ်အကျင့်ရှိသော အရိယာတို့နှင့် တသီးတခြားနေတတ်ခြင်း။ (ရွှေတင်္ဂသီလဝါရတိုက် အမတ်ဂါမိနီတရားတော်၊ ဘုံစဉ်စုံ၊ ဆန်းလွင်မှ)

ဤသို့သော သဘောတရားတို့ လွှမ်းခြုံနေသည့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝ၏ မှား/မှန်ကို မသုံးသပ်ဘဲ လောက၏အပျော်ကြားစိတ်တို့ဖြင့် သေကြောင်းမမြင်ဘဲ သေအောင်ပျော်နေကြတော့မှာမဟုတ်။

ကလျာဏကာရီကလျာဏံ၊

ပါပကာရီပ ပါပကံ။

ယာဒိသံဝပတေဗီဇံ၊

တာဒိသံဟရတေ ဖလံ

ယာဒိသံ- အကြင်သို့သဘောရှိသောဗီဇံ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပတေ-စိုက်ပျိုးအံ့၊ တာဒိသံ- ထိုမျိုးစေ့နှင့် အလားတူသော၊ ဖလံ- အကျိုးကို၊ ဟရတေ- ဆောင်တတ်၏။ ကလျာဏကာရီ-ကောင်းသော အမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ကလျာဏ-ကောင်းသောအကျိုးကို၊ လာဘတေ-ရ၏။ ပါပကာရီပ- မကောင်းမှုပြုတဲ့သူသည်ကား၊ ပါပကံ- ယုတ်မာသော မကောင်းကျိုးကို၊ လာဘတေ-ရပေ၏။

အခါးမျိုးကိုစိုက်ရင် အခါးပင်ပေါက်ပြီးတော့ အခါးသီးပဲ စားသုံးရတယ်၊ အချိုမျိုးစေ့စိုက်ရင် အချိုပင်ပေါက်၍ အချိုမြိန်သော အရသာကို စားသုံးရတယ်။

(ရေဝတီဝိမာနဝတ္ထု တိဝိမူတဓရဟောစဉ် စ-တွဲ၊ မင်းကွန်းဆရာတော်)

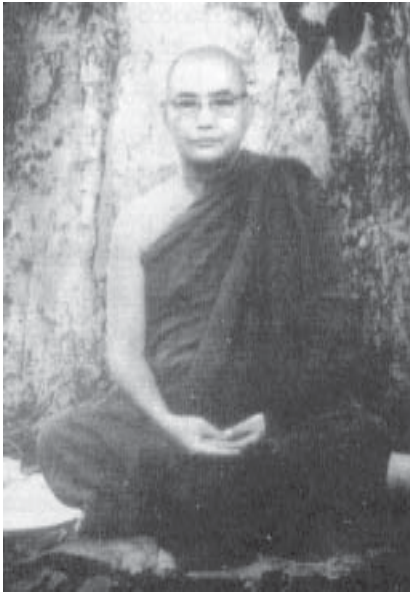
ဦးချိုဦး (စိန်ကန့်လန့်)

၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း(Y.M.B.A)အသင်းကြီးမှ ကြီးမှူးကျင်းပသော

ဗုဒ္ဓဘာသာသင်ခန်းစာဖွင့်ပွဲကြီးအတွက် မြို့မ အမျိုးသမီးကျောင်းတွင်

ဆရာတော် “အရှင်ဇနကာဂိဝံသ”

ဟောကြား ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသော တရားတော်

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

ကံစီမံရာ တစ်ခုတည်းသာဆိုတာ ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်မဟုတ်

ဒါကြောင့် “လုံ့လမထူ၊ ဉာဏ်မကူဘဲ၊ အယူတစ်ချောင်း ကံတစ်ကြောင်းမျှ၊ မကောင်းလည်းကံ၊ ကောင်းလည်းကံဟု၊ ကံကိုချည်းသာ၊ မကိုးရာဘူး၊ ပညာဉာဏ်ဖြင့် သင့်မသင့်ကို အခွင့်ရ၍ အပြုလုံ့လ၊ ရှိအပ်စွာတည်း။ ကံငါလက်တွင်း ရောက်လင့်တုံငြား၊ သုံးကောင်ငါးကို မှတ်သားဝမ်းထ၊ နည်းယူစွဲလော့၊ ကံမဲ့ဉာဏ်နဲ့ မလုံ့မလ၊ နတ်မ၊ မဘူး” တဲ့။ ဘုန်းကြီးက သဘောကျလို့ ဘုန်းကြီးတို့ လူတွေကလေ အရေးရှိကံ၊ အရေးရှိကံ၊ လုံ့လဝီရိယများ စိုက်မယ်ဖြင့် မကြဘူး။ သူတို့က ကံဘဲ ကံဖြစ်သလိုပေါ့။ ကံပေးသမျှပေါ့။ အံ့မယ် အဲဒီလိုနေကြတာ။ ဘုရားအလိုတော်လည်း မကျဘဲနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုပြီး ဘုရားအလိုတော်ကျ နေလို့ဆိုရင်လည်း ဘုန်းကြီးက မပြောသာဘူး။ ကိုယ်က အလိုတော်လည်း မကျပါဘဲနဲ့။

မြတ်စွာဘုရားက ပယောဂ သမ္ပတ္တိရှိမှ အကျိုးပေးပါတယ်လို့ ဟောတော်မူပါလျက်ကယ်နဲ့ ခုတော့ လုံ့လဝီရိယ ပယောဂတော့မစိုက်ဘဲနဲ့ ဘုရားအလိုတော်လိုလို ဘာလိုလို တို့က ကံကိုယုံကြည်တဲ့ လူမျိုးလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ သိပ်ညံ့တဲ့ လူမျိုး

ဖြစ်နေရပါတယ်။ “အလသမျိုး အကျိုးယွင်းယို၊ အလိုရောရည်း၊ မကျော့ကျည်းနဲ့ ကိုယ်လည်းလုံ့လ၊ နတ်လည်းမ၍၊ တောင့်တကြံရာ၊ မြန်မကြာလျှင်၊ လွယ်ကာကိစ္စ၊ ပြီးနိုင်ကြ၏” တဲ့။ လုံ့လဝီရိယရှိမှ မိမိလိုအပ်တဲ့ ကိစ္စပြီးနိုင်ပါတယ်။

မိမိအတွက် ကုသိုလ်မလို၊ သတ္တဝါတွေ အတွက်မို့ ဉာဏ်သာလိုချင်သည့် စိတ်ဓာတ်ကောင်း

ဘုန်းကြီးတို့ မြတ်စွာဘုရားကလေ လုံ့လဝီရိယ၊ ဝီရိယ ပါရမီလို့ ပါရမီတစ်မျိုးကို သီးခြားယူပြီး ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ထီးနဲ့ နန်းနဲ့နေတုန်းက တောထွက်လာပြီးတော့ (၆) နှစ်ပတ်လုံး သေသေကြေကြေ ကျင့်တော်မူခဲ့တယ်။ ကျင့်တော်မူတုန်းကလေ။ ဘယ်လောက်များ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ ဒီအသားအရေကို ဆုတ်ယုတ်သွားတုန်း။ မာရ်နတ်ကလာတယ်။ အသင်သိဒ္ဓတ္ထ၊ သေဖို့ရန်ဘက်ကို အပုံတစ်ထောင်ပုံလို့ရှိရင်ဖြင့် တစ်ပုံသာ ကျန်တော့တယ်။ (၉၉၉) ပုံက သေမယ့်ဘက်မှာ ရောက်နေပြီ၊ ပြန်ပါတော့။ လူ့ဘောင်ပြန်လူ့ဘောင်မှာနေပြီးတော့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုပါတော့။ ရှေ့မတိုးပါနဲ့တော့လို့လာပြီးပြောတယ်။

“မာရ်နတ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေနဲ့ ဘာနဲ့ ငါက ကုသိုလ်လိုချင်တဲ့ လူစားမဟုတ်ဘူး။ ငါက ဉာဏ်လိုချင်တာ။ ကုသိုလ်လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သင်က ကုသိုလ်လိုချင်တဲ့ သူတွေသာ သွားပြော။ ငါ့ကို လာမပြောပါနဲ့” သဘောကျလိုက်တာလေ။

တယ်... အခုလူတွေကလေ၊ ကုသိုလ်လည်း လိုချင်တယ်။ ပကာသနလည်း လိုချင်တယ်တဲ့။ နာမည်လည်း ကြီးချင်တယ်တဲ့။ နောက်ဘဝလည်း စံစားချင်သေးတယ်တဲ့။ အမလေးလေး သူတို့ကုသိုလ် ကလေ၊ သူတို့ကုသိုလ်ကလေ၊ နောက်ဘဝလည်း ခံစားချင်တယ်။ ဒီဘဝလည်း အလှူရှင်ကြီး ဂုဏ်ရှိတယ်။ ကုသိုလ်ရှင်ကြီး လို့လည်း နံမည်ကြီးချင်တယ်။ ဘေးကဝိုင်းပြီးတော့လည်း အမွှမ်းတင် ခံချင်တယ်တဲ့။ ပေးပါလိမ့်မယ် ပေးပါလိမ့်မယ်။ အကျိုးကြီးကလေ ဒီ အလသမျိုး၊ အကျိုးယွင်းယို၊ အလိုရောရည်း၊ မကျော့ကျည်းနဲ့ ကိုယ်တည်းလုံ့လ နတ်လည်းမ၍ တောင့်တကြံရာ

မြန်မကြာလျှင် လွယ်ကာကိစ္စပြီးနိုင်ကြ၏။ အန္ဓဗာလ လူဆိုမျှတို့ ကမ္မဝီရိယမယုံကြ ဘူးတဲ့။ လူပိုက်တို့၏ အားကိုးရာကား မိမိမဟုတ်

အန္ဓဗာလ ဆိုတာ အင်မတန်ပိုက်တဲ့ အင်မတန် ဉာဏ်မျက်စိကန်းနေတဲ့သူတွေက ကံရယ် ဉာဏ်ရယ် ဝီရိယရယ် မယုံကြဘူးတဲ့။ ကံလည်းမယုံဘူး ဉာဏ်ဝီရိယလည်း မယုံကြဘူး။ “အန္ဓဗာလ၊ လူထိုမျှတို့ ကမ္မဝီရိယ၊ မယုံကြဘူး။ သီဝမဟေ၊ ပရမေသွာ၊ ဗြဟ္မာဗိဿနိ၊ ကမ္ဘာစိုးနှင့်၊ တန်ခိုးကြီးမား၊ နတ်ဘုရားတို့၊ ပေးစားဖန်ဆင်း၊ ဖြစ်တုံလျှင်းဟု၊ ကံမယုံဘူး။”

သူတို့က ဘာယုံနေလဲ။ သီဝနတ်မင်းကြီးက၊ ဒါက နတ်ဆိုးသွမ်း၊ သူက နတ်မင်းကြီး ဖန်ဆင်းပေးထားတာ။ ငါတို့တစ်တွေ၊ ဒီဘဝမှာ ချမ်းသာဆင်းရဲဆိုတာလည်း သီဝနတ်မင်းကြီး (သို့) ပရမေသွာဆိုတဲ့ ပရမေသွာနတ်မင်းကြီးက (သို့) ဗြဟ္မာနတ်မင်းကြီး ကမ္ဘာကို အစိုးရတဲ့ ထာဝရဘုရားက သင့်ကို ဖန်ဆင်းပေးထားတာ။ ချမ်းသာဖို့ရန်လည်း နတ်မင်းကြီးများနဲ့ ဗြဟ္မာမင်းကြီးများရဲ့ အလိုကျ ချမ်းသာတာ၊ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ ဗြဟ္မာမင်းကြီးများရဲ့ အလိုအတိုင်း ဆင်းရဲရတယ်။ ကံတစ်ဖက်ယုံတဲ့သူ ထက်တောင် ဆိုးသွားတယ်။

သီဝမဟေ ပရမေသွာ ဗြဟ္မာဗိဿနိ ကမ္ဘာစိုးနှင့် တန်ခိုးကြီးမားသော နတ်ဘုရားတို့ ပေးစားဖန်ဆင်း၊ ဖြစ်တုံလျှင်းဟု ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ အကြောင်းပါတယ်ဆိုတာကို ဘာတဲ့။ သတ္တဘာဂနတ်က ဖန်ဆင်းပေးတာတဲ့။ ဒုက္ခပါပဲ။ နမောမဲ့ နမာမဲ့နဲ့ ဖြစ်တဲ့ဥစ္စာ၊ သတ္တဘာဂ နတ်က ဒီလိုပဲ ဖန်ဆင်းပေးလိုက်သလို ဘယ်သူမှဖန်ဆင်းမပေးနိုင်ဘူး။ အခုန နတ်ရဲဘော် တစ်ထောင်ရဲ့ လုံ့ချက်နဲ့ သေတဲ့ဥစ္စာ၊ ဘယ်သူက ဘာဖန်ဆင်းပေးဦးမှာလဲ။ အစတုန်းကတော့ ဟန်ကြီးပန်ကြီးနဲ့သူက၊ ဟိုဘက်နတ်ကတော့ သူကနိုင်တာနဲ့မိုလို့ သူ့ဘက်က အနိုင်ယူနိုင်တာနဲ့မိုလို့ အောင်ပန်းရတဲ့ အနေမျိုးနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာအနေမျိုးနဲ့ တက်လာတယ်။ သူရဲ့ ရဲဘော်တစ်ထောင်က လုပ်ချလိုက်တာ အဲဒီနတ်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် နတ်ဖန်ဆင်းပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သတ္တဘာဂနတ်မင်း ဖန်ဆင်းပေးထားတာမဟုတ်ဘူး။

ကိုယ်ရဲ့အလိမ္မာ၊ ကိုယ်ရဲ့အပြု

အပြင်၊ ကိုယ်ရဲ့ ဉာဏ်ဝီရိယ။ ဒီအမျိုးသား လေးဟာ ပညာလဲရှိလို့မ္မာတယ်။ အလုပ် အကိုင်လည်းနားလည်တယ်ဆိုရင် သတ္တဘာဂ နတ်မင်း သွားအားကိုးမနေနဲ့။ ဒီအမျိုးသမီး ဟာ ပညာလည်းတတ်တယ်။ အဆင်းအင်္ဂါ လည်း ပြည့်စုံတယ်။ အဆင်းကလည်း ပြည့်စုံတယ်။ ကျန်းလည်းကျန်းမာတယ်။ သတ္တဘာဂ နတ်မင်းသွားဆုတောင်းမနေနဲ့။ အလကားဘဲ။ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ သတ္တဘာဂ နတ်မင်းဆိုတဲ့ဥစ္စာကိုက ဘုန်းကြီးတို့စာထဲ ရှိတောင်မရှိဘူး။ “သီဝမဟေ၊ ပရမေသွာ၊ ဗြဟ္မာဗိဿနံ၊ ကမ္ဘာစိုးနှင့်၊ တန်ခိုးကြီးမား၊ နတ်ဘုရားတို့ ပေးစားဖန်ဆင်း၊ ဖြစ်တုံလျှင် ဟု၊ ချွတ်ယွင်းသမျှ၊ အမှားရှုသည်၊ တောင်သူ ယူလေ့ ယူလာတည်း။”

ဒါ. . . တောင်သူတောင်သားတွေရဲ့ အယူဘဲ။ ကံတစ်ခုသာ ဆိုတာလည်းဘဲ အယူမှန် မဟုတ်ဘူး။ အခုနက ဘာဘုရား၊ ညာဘုရား၊ ဗြဟ္မာမင်းတွေ ဘာတွေ ဖန်ဆင်းပေးတယ်ဆိုတာ လည်း အမှန်မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန်မှ တရားနဲ့ ဝေး ပြီးတော့နေတဲ့ တောသူတောင်သားတွေရဲ့ အယူ သာဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်က ဒါကို ဘယ်လောက်နားလည်ပြီလဲ။

ကံသတ္တိထက်သန်ပြီး အကျိုးပေးဖို့ရန်

ဘုန်းကြီးနက်ဖြန်ခါကြတော့ ကံနဲ့စပ်ပြီး ထပ်ပြောမယ်။ နက်ဖြန်ခါပြီးရင်လည်း ဘုန်းကြီး ဟိုဘက်ကိုပြန်မယ်။ ကံနဲ့စပ်ပြီးဘာထပ်ပြောစရာ အကြောင်းရှိလဲ။ အတူတူချင်း ဘာလိုကွာသွားလဲ။ ယောက်ျား မိန်းမ ဘာလို့ကွာသွားလဲ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက် စိတ်နေစိတ်ထား ဘာကစပြီး ဘယ်လို ကွာသွားလဲ။ အဲဒါကို နက်ဖြန်ခါ ထပ်ပြီးပြောမယ်။

ကနေတော့ဟာ ဆရာတော်ရဲ့ လင်္ကာကို အရင်းခံပြီးတော့ ကံဟာဘာလဲ။ ဘယ်လိုဟာကို ကံ ခေါ်သလဲ။ အဲဒီကံဟာ အခုအလုပ်ကို ကံလို့ ခေါ်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ စုံသလား။ မစုံပါဘူး။ ဉာဏ် ဝီရိယရှိမှ ဒီကံဟာ အကျိုးပေးနိုင်ပါတယ်။ အင်မတန်ထက်သန်တဲ့ တစ်ချို့ကံတွေကတော့ ဉာဏ်ဝီရိယ သိပ်မရှိဘဲနဲ့ ပေးပါတယ်။ ဒါ အင်မတန် ထက်သန်မှ ဆိုပါတော့။ ချက်ခြင်းစောစောက “ပုည” တို့လို ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးကို ပေးသွားတယ်ဆိုတာ သိပ်ပြီးတော့ ဉာဏ် ဝီရိယ မကြီးစားရဘဲ ကံတစ်ခု တည်း။ အရှင်သာရိပုတ္တရာလှူတဲ့ ကံတစ်ခု။ ဒါတောင်မှ မယား အလိမ္မာလိုလေးတယ်။ မယားရဲ့ အလိမ္မာမပါလို့ ရှိရင်ဖြင့် “ပုည” ဟာ ဒေါသတွေ ကြီးပြီးတစ်ခါတည်း အခုနကကံဟာ အကျိုးပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို အလိမ္မာတို့ ဉာဏ်ဝီရိယတို့ များများမစိုက်ရဘဲနဲ့ ပေးတဲ့ကံတော့ အင်မတန် ထက်သန်တဲ့ ကံမှ ပေးတယ်။

ပြီးတော့ တစ်ခါ မကောင်းကျိုးနေရာမှာ

လည်းဘဲ အခုနက ‘ကလာပု’ မင်းတို့က “ခန္တီဝါဒီ” ရသေ့ကို ပြစ်မှားတဲ့ အကုသိုလ်ကံမျိုးကြတော့ အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ ကံမိုလို့ အခုနက ဉာဏ် ကောင်း ဝီရိယကောင်းနဲ့ တားမြစ်လို့မရဘူး။ ဒီတော့ဟာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အကုသိုလ်ကံတွေလည်း ထပ်ပြီး ထောက်ပံ့နေဖို့ မလိုဘူး။ အကျိုးပေးတော့ တာပဲ။ အဲဒီလို အနည်းမှ တစ်ပါးမျှားပြားသော ကုသိုလ်ကံတွေကတော့ ကောင်းသောဉာဏ် ဝီရိယ အထောက်အပံ့လည်း ရရပါတယ်။ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေ ကြပြန်တော့လည်း မကောင်းတဲ့ ဘုန်းကြီးအခုတစ်ခု ထပ်ပြောမယ်။

လူကိုဖျက် အရက်

ရှေးတုန်းက ဗာရာဏသီပြည်မှာ သူဌေး သားတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ကုဋေများစွာ ကြွယ်ဝ တယ်။ သူဌေးသားကို မိဘများက သားတစ်ယောက် ပဲရှိတယ်။ ကုဋေများစွာ ကြွယ်ဝတယ်ဆိုလို့ ပညာ တောင် အသင်မခိုင်းဘူး။ ဒါက အပေါင်းအသင်း ပထမ စမှားတာ။ ပညာတောင် အသင်မခိုင်းဘူး။ အက အပြော အဆို အတီး အမှုတ် အက အခုန် ဒါပဲ သင်ပေးတယ်။ နောက်အရွယ်ရောက်လာတော့ လည်း သမီးတစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့ သူဌေးသမီးနဲ့ ပေးစားတယ်။ အဲဒါလည်း ပစ္စည်းပေါတယ်။ သမီး တစ်ယောက်တည်း။ အဲဒီနတ်ဖက် ဆိုတော့ ဘယ်လောက် ကံကောင်းသလဲ၊ ကံက သိပ်ကောင်း တာဘဲ။ နှစ်ဖက်စလုံး ဒီတော့ ကုဋေများစွာ စည်းစိမ်တွေဟာ သူတို့ (၂) ဦးတည်း ရစေတယ်။

နောက်တော့ ရှင်ဘုရင်ခစားရာက အပြန် အရက်သမား အသောက်စားသမားတွေက သူဌေးသား ခပ်ငယ်ငယ်လေး သူတို့ဘက်ပါရင် ဘယ်လောက်အားကိုးရမလဲ ကိုးကွယ်ရာရမလဲ၊ ဆိုပြီးတော့ သူတို့က အရက်အိုးလေး ထန်းရည်အိုး လေးနဲ့ အမြီးလေး ဘာလေးများနဲ့ပေါ့လေ။ စားစရာ သောက်စရာတွေနဲ့ သူဌေးသားက နောက်လိုက် တစ်ယောက်နဲ့ ပြန်လာတော့ “အရှင်သူဌေးသား အောင်မြင်ပါစေ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေနဲ့ သူတို့က မင်္ဂလာစကားပြောကြတာပေါ့။

အဲဒီတော့ “ဟိုဟာတွေက ဘာတုန်း” သူတို့ သောက်စားနေကြတဲ့သူတွေ ပါပဲ” “ဘယ် အရည်ကို သောက်နေတာတုန်း၊ ကောင်းသတဲ့လား” “သောက်တဲ့ နေရာမှာ သောက်စရာနေရာမှာ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ အရသာမရှိဘူး” လက်သိပ်ထိုး လားတော့ မသိဘူး။ “အေး. . . ငါ့ကို နည်းနည်းယူ ပေးစမ်းပါ” ယူပေးတော့ သူက သောက်တယ်။ ဘယ်နှယ့်နေသလဲဆိုတော့ သောက်ဖူးတဲ့သူတွေ သိမယ်။ သောက်တယ်၊ ပြီးတော့ သဘောကျတယ်၊ နက်ဖြန်ခါလည်းသောက်။ နောက်တော့ ဟိုလူ တွေနဲ့ပေါင်း သောက်လိုက်စားလိုက် နောက်တော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ အတီးမှုတ်တွေနဲ့၊ ကတတ်တဲ့ မင်းသမီးတွေကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ကခိုင်းတယ်။

တီးမှုတ်ခိုင်းတယ်။ သူတို့နဲ့ ပျော်ပါးနေလိုက်တာ ရှင်ဘုရင်ဆီလည်း အခစားမရောက်။ ဘာမရောက် နဲ့ နေလိုက်တာ။ နောက်တော့ သူ့ဘက်ကပါတဲ့ အမွေတွေ ကုန်ရော၊ မလျှော့ပါဘူး၊ အသောက် သမား လျှော့တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ နည်းပါတယ်။ ကုဋေ (၈၀) သူဌေးသားမှသည် သူတောင်းစား ဘဝသို့

ဒါပေမယ့် ဆက်ပြီးတော့ သောက်နေ တယ်။ သောက်ရင်းကြာလို့ တော်တော်ပေါ့လေ။ လူအိုတွေအဖြစ် အရွယ်ရောက်တော့။ သူ့မိန်းမ ဘက်က ပါတဲ့ အမွေတွေလည်း ကုန်ရော၊ ကုန်တဲ့ အပြင် သူတို့နေတဲ့အိမ်ပါ ရောင်းပြီးတော့ မြေပါ ရောင်းပြီးတော့ သူတို့မှာ တစ်နေရာမှာ တဲကလေးနဲ့ နေပြီး တောင်းစားနေကြတယ်။

ကံကောင်းတိုင်း အထက်တန်းရောက်သလား။

တောင်းစားနေရာက တစ်ခါတော့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေရဲ့ အကြွင်းအကျန်ကို လာတောင်းတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားရှင်နဲ့ တွေ့တော်မူ ရာ ဘုရားရှင်က. . . “အာနန္ဒာ ကြည့်စမ်း၊ ဒီသူဌေး သားဟာ ပထမအရွယ်တုန်းက သူဌေးသားနဲ့ သူဌေးသမီးက ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ကြ လို့ရှိရင် ဒီမြို့မှာ ပထမတန်းစား သူဌေးဖြစ်တယ်။ ပထမတန်း သူဌေးဖြစ်နိုင်လောက်တယ်။ ဟာလောက် ကို မုန်းပါတယ်ဆိုပြီး ဇနီးခင်ပွန်း (၂) ယောက်စလုံး တစ်ယောက် ဘိက္ခု တစ်ယောက်က ဘိက္ခုနီလုပ် ကြလို့ရှိရင် ယောက်ျားက ရဟန္တာ၊ မိန်းမက အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ အထက်တန်းတွေချည်းပဲ (၂) ယောက်စလုံး၊ ကံဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။

အကယ်၍ ဒုတိယအရွယ်ကြမှ သတိရ လို့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ကြလို့ရှိရင် သောက်စားပြီးတော့ ရှိခဲ့ဦး ဒုတိယအရွယ်မှာ သတိရ လိမ္မာလို့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ကြလို့ ရှိရင် ဒုတိယတန်းစားသူဌေးဖြစ်သေး တယ်။ လောကမှာ မနေပါဘူးလို့ ဇနီးခင်ပွန်း တောထွက် လာလို့ရှိရင် ယောက်ျားက အနာဂါမ်၊ မိန်းမက သကဒါဂါမ် ဖြစ်သေးတယ်။

ဒီလိုမှမဟုတ်ဘူး။ တတိယအရွယ်ကြမှ ပထမ၊ ဒုတိယ သောက်စားယစ်မွှေးလာဦး၊ တတိယ အရွယ်ကြမှ သတိရပြီး ရှိတဲ့ပစ္စည်းရင်းနှီးပြီး ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်လိုက်လို့ရှိရင် တတိယ တန်းစား သူဌေးကလေးတော့ လာဖြစ်သေးတယ်။ ဒါမှမဟုတ်တောထွက်ပါ့မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာမ မိန်းမက သောတာပန်၊ သူဌေးသားက သကဒါဂါမ် ဖြစ်နိုင်တယ်။

အခုတော့ လောကမှာလည်း ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေး စီးပွားကိုမရွာ၊ သာသနာနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သကာလ၊ သံသရာက လွတ်ရာလွတ် ကြောင်း တရားကိုလည်း မရွာ၊ အဲဒီလိုမရွာလို့ ဘဝ မှာ မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲနဲ့ ခွက်လက်ဆွဲပြီး

တောင်းစားရတဲ့ ဘဝမျိုးရောက်နေတယ်လို့ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူတယ်။ အဲဒီတော့ ကံဘယ်လောက်ကောင်းထားတုန်း ကြည့်စမ်း။ ကံအင်မတန် ကောင်းပေမယ့် မိဘတွေ အပေါင်းဖော် မှားတာကစလို့ ပညာမသင်ခဲ့ကြဘူး။ ပညာမသင်တဲ့ အပြင် နောက်ထပ် အရက်သမားတွေနဲ့ ပေါင်းလိုက်လို့ အပေါင်းအဖော်တွေက ထပ်မှားတော့ တစ်ခါတည်း ရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းပြီးတော့၊ လောကဘက်မှာလည်း အသုံးမကျ၊ တရားဘက်ကလည်း အသုံးမကျတဲ့ ဘဝမျိုးရောက်သွားကြတယ်။

ဘဝနှင့် နိုင်ငံထူထောင်ရန် ပညာအဓိက

ဒီတော့ ကံဟာလေ သူချည်း အားမကိုးလောက်ပါဘူး။ ကံ ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်းပေမယ့်လို့ ကံကိုချည်းတော့ မယုံကြပါနဲ့။ အခုကတည်းက ငယ်ရွယ်တဲ့ကလေးတွေကို ပညာတတ်အောင် သင်ပေးလို့ ပညာတတ်ရုံတင်မကဘူး။ လိမ္မာအောင် ထားလို့၊ လိမ္မာတဲ့ကျောင်းတွေမှာ သွားထားလို့၊ လိမ္မာတဲ့လူချင်းပေါင်းလို့၊ အဲဒီလို ကြိုးစားကြလို့ ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ အချိန်ရှိပါသေး တယ်။ ပထမအရွယ်က ကြိုးစားရင် ပထမတန်းစားသူငှားဖြစ်တယ် ဆိုတာလို ဘုန်းကြီးတို့ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစက ကြိုးစားကြလို့ရှိရင်၊ ဘုန်းကြီးကလေ... မျှော်တာမှ... ဘုန်းကြီးဘဝကနေပြီးတော့ တို့နိုင်ငံလွတ်လပ်တော့မှာပဲ။ လွတ်လပ်လို့ရှိရင်... တို့ကလေ သာသနာဘက်က ပြင်လိုက်မယ်။ ကြိုမြင်လို့ရေးထားခဲ့တဲ့ အနာဂတ်သာသနာရေးကျမ်းစာအုပ်။

တို့ဒကာကို အကြောင်းပြုပြီး သကာလ။ ဒကာတွေကလည်း သာသနာကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်၊ သိပ်သိပ်သည်းသည်း မြင်ချင်မှာပဲ။ တို့ကလည်း သာသနာကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် သိပ်သိပ်သည်းသည်း မြင်ချင်တာပဲလို့ ဆိုပြီးတော့၊ အနာဂတ်သာသနာရေးကို လွတ်လပ်တော့မယ်၊ အသံကြားကတည်းကရေးတယ်။ အသံကြားတည်းက ရေးပေမဲ့လို့ လွတ်လပ်ရေးသာ ရသွားတယ်။ ပထမအရွယ်ကုန်သွားရော။ ဘုန်းကြီးတို့တစ်တွေမှာ တစ်ခါ ဒုတိယအရွယ်မှာ သတိရလို့ ဘုန်းကြီးက မလျော့ပါဘူး။ ဒါပဲ ထပ်ပြောတယ်။ ထပ်ပြောလည်း ဒုတိယအရွယ်လည်း လွန်လာလို့ ဒုတိယတန်းလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ တတိယအရွယ်ရောက်လာပြီ။ ဘုန်းကြီးက မလျော့သေးဘူး။ မလျော့သေးဘူး။ သာသနာအဆုံးအဖြင့် မြန်မာကို ထိပ်ရောက်စေချင်တာ ဘုန်းကြီးရဲ့ ဆန္ဒ။

ဒီဟာတွေကိုမြင်လို့ တို့နိုင်ငံလေ၊ တို့နိုင်ငံဟာ လူဦးရေနဲ့ ပြိုင်လို့လည်း မရပါဘူး။ လူဦးရေနဲ့ ပြိုင်လို့ရှိရင်လည်း၊ ဟိုက လူဦးရေတွေပြည့်လာတာနှင့် နင်းပြားဖြစ်ရမယ်။ ဓနုဥစ္စာနှင့် ပြိုင်လို့ရှိရင်

ကော... ? တို့မှာ ဥစ္စာက လယ်ကလေးနည်းနည်းပါးပါး ယာကလေး နည်းနည်းပါးပါးလေး ရှိကြတာပါ။ ဒီတော့ ဥစ္စာချင်းလည်း ပြိုင်လို့မရပါဘူး။ ပညာချင်းပြိုင်ရမှာလည်း ပညာတွေ ပညာတော်သင်တွေ ထပ်ပြီး တလွတ်တည်း လွတ်နေရတာထောက်ပြီး ပညာချင်းလည်း မပြိုင်နိုင်ပါဘူး။ ဥစ္စာချင်းလည်း မပြိုင်နိုင်ပါဘူး။ ပညာချင်းလည်း မပြိုင်နိုင်ဘူး။ စစ်တပ်ချင်းလည်း မပြိုင်နိုင်ဘူး။

ဘာတော့ပြီ နိုင်ငံတုန်းဆိုတော့ ယဉ်ကျေးမှုတော့ တို့နိုင်ငံက သာတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရဲ့ ထိပ်တန်းရောက်နိုင်တယ်။ ဘုန်းကြီးက စိတ်ကူးယဉ်တာ၊ စိတ်ကူးယဉ်တာ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရဲ့ ထိပ်တန်းရောက်နိုင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ဗမာပြည်ကလေးကို လူဦးရေ သန်းပေါင်း (၂၀) သာရှိတယ်တယ်ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးစိတ်ကူးယဉ်တာ ဘာဖြစ်လို့ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ရှိလာလိမ့်မတုန်း။ သူတို့က တွေးတယ်။ သူတို့ဗုဒ္ဓဘာသာက တော်တော်ယဉ်ကျေးမှုပေးဟန်တူတယ်။ နောက်စုံစမ်းရမယ်ကီး။ စုံစမ်းတဲ့သူတွေက လာစုံစမ်းတော့ ဟုတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကြောင့် သူတို့ယဉ်ကျေးတာ။ ဒါဖြင့် တို့ဘာသာတွေကို နည်းနည်းပါးပါးပြုပြင်ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာလေး ဘာလေးရောပြီးတော့ နည်းနည်းပါးပါး အတုခိုးရအောင်လေး ဘာလေးနဲ့ လာမလားလို့ပေါ့နော်။

ဘုန်းကြီးက၊ တို့ကဖြစ်နိုင်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံလာလို့ ရှိရင် လူတွေဘာတွေကလည်းပဲ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့၊ ဘာသာရေးနဲ့ ဆုံးမထားလို့ သိမ်မွေ့တဲ့အပြင် စောစောက ဥစ္စာဘောဂ ဇီဝိတနှင့်ဆိုလို့ ကျန်းမာရေးများလည်း အင်မတန်ကောင်းတယ်။ သင်ကြားပေးကြတဲ့ ဆရာတွေကလည်း တယ်တော်ကြတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးတွေကလည်း တယ်သိက္ခာရှိရှိပေါ့လေ။ မြင်းပွဲလည်း မတွေ့ရဘူး၊ ဘောလုံးပွဲလည်း မပါဘူး။ လှေပွဲလည်း မကြည့်ဘူး။ ဘုန်းတော်ကြီးတွေကျောင်းရောက်တော့လည်း ဘုန်းတော်ကြီးတွေက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နဲ့ ပညာတွေ ကလေးတွေ သင်ပေးနေကြတာ။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက လိုချင်တာ... လိုချင်တာ။ စိတ်ကူးယဉ်တာ... ပထမ အရွယ်လွန်လာပြီ။ ဒုတိယအရွယ်လွန်လာပြီ။ ကြိုးစားရင်တော့ ဖြစ်သေးတယ်။ ဒါကြောင့် ကံကိုချည်းအားကိုးလို့ သူတစ်ယောက်လည်း မဖြစ်ပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ ပယောဂကံကို ချည်းအားကိုးလို့ တစ်နိုင်ငံလည်း မဖြစ်ပါဘူး။ ဉာဏ်ရော ဝီရိယရော ဉာဏ်တွေထက် သန်အောင် ပညာတွေကို ကြိုးစားပြီးတော့။ တောရော၊ မြို့ရော၊ ပြုပြင်ရပါမယ်။ ပညာတွေ ကြိုးစားသင်ပေးပြီး တော့ လုံလပ်ရိယ စိုက်ရပါမယ်။

အားလုံးရဟန်းသံဃာတော်တွေကလည်း လက်ရှိဘာလေး ညာလေး ဂုဏ်ပကာသနလေး “အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ” ဘာလေးညာလေးဆိုတဲ့ ဥစ္စာတွေကို ဖယ်ပစ်လိုက်ပြီးတော့ စိတ်တစ်မျိုး ပြောင်းပြီးတော့ များပြင်ပေးနိုင်လို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့နိုင်ငံဟာ အချိန်မလွန်သေးပါဘူး။ ကောင်းစရာမျှော်လင့်ချက် အများကြီးရှိပါ သေးတယ်။

ဒါကြောင့် ကံဉာဏ် ဝီရိယကို အရေးပေးပြီးတော့ ဟောတော်မူတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ သာသနာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယကိုဖယ်ထားပြီး ကံတစ်မျိုးတည်းသာ ကြိုးစားနေကြလို့ရှိရင် သာသနာရော ဘာသာရော တိုင်းပြည်ရော အောက်တန်းကျ သထက်ကျမှာဘဲ။ ဒါကြောင့် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယအသုံးချ၍ တိုင်းပြည်ရော လူမျိုးရော ဘာသာရော သာသနာရော တိုးတက်အောင် အားလုံးကိုယ်စီကိုယ်၎် စွမ်းနိုင်တဲ့ဘက်က ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု... သာဓု... သာဓု

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

**ကြောင်းကျိုးဆက်သွယ်
ဘဝနယ်ပယ်**

ဧဒင်-ဝင်းလွင်

*သရက်မျိုးစေ့ စဉ်လေ့ကြောင့်
မြေသွေ့ပျိုးထောင်၊ ဘဝနှောင်ကြီး
ပင်အောင်ပျိုးစ၊ ရွက်နှစ်ခွနှင့်
သေးလှပင်စည်၊ အစချီလို့
မြေမှီခ၍ ပေါက်ခဲ့ပြီ။ ။

*ပေါက်ပြီးလတ်သော်၊ နှစ်၊ လကျော်က
ပင်ပေါ်လုံးထွား၊ အပွင့်များနှင့်
သီးကားတဖုံ၊ အလုံးစုံဖြင့်
ဝင့်ကြားသည့်နှယ်၊ အလှကြွယ်ခဲ့။ ။

*ထိုမှတဖန်၊ သီးရပြန်လည်း
သီးမှန်အစေ့၊ မျိုးစေ့သစ်ပင်
ထိုဖြစ်အင်ကြောင့်၊ မြမြန်သတိ
သင်ဉာဏ်ရှိမှ၊ ကြောင်းကျိုးဆက်နှယ်
ဘဝနယ်၌၊ ဖြစ်ပျက်အတိ တကယ်ရှိ၏။ ။

ဧဒင်-ဝင်းလွင်

ဆရာတော်ဦးပုဂံ၏ မယ်တော်မြဲတဘက်ကလေး ဆုံးရှုံးရသလိုနယ်

ခင်သူဇာမြင့်

စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းနားရှိ ကမ်းနား ဘန်လောင်ရွာ ပဝါရဏာဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သော နိုင်ငံ ကျော်ဓမ္မကထိက ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး က မိမိ၏ ၇၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့ပွဲတွင် သက်ကြီး ဝါကြီးပညာရှင်ကြီးများကို ပူဇော်လို၍ မိမိနှင့် ရင်းနှီးသော ငွေကြေးချမ်းသာပြည့်စုံသော ဒကာတစ်ဦးကို တာဝန်ပေးလိုက်သဖြင့် ထိုဒကာက ရပ်ရွာမြို့ရွာပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထင်ရှားကျော်ကြား သော သက်ကြီးဆရာကြီးများကို စုစည်းပင့်ဖိတ်၍ ဆရာတော်ကြီး၏ မွေးနေ့ပွဲသို့ တက်ရောက်စေခဲ့ သည်။

ပညာသားကြီးပြီး ဥစ္စာပစ္စည်းကုံလုံ ပြည့်ဝခြင်း မရှိသော ဆရာကြီးများကလည်း ဆရာတော်က နိုင်ငံကျော်ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ မိမိတို့ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပူဇော်မှာပဲဆိုသည့် ထင်တစ်လုံးနှင့် တက်ရောက်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ဆရာကြီးတစ်ဦးကို ၅၀၀ စီသတ်မှတ်ပြီး ပူဇော်ရန် မိမိအကျိုးဆောင် ဒကာကို စီမံပေးထားသည်။ စေတနာသဒ္ဓါ ကောင်းသော အကျိုးဆောင်က ဒီဆရာကြီးများ ပညာကြီးသလို ဥစ္စာလဲကြီးရလေအောင် ဒါနပြုခိုင်း မှပဲ ဟုစဉ်းစားပြီး ဆရာကြီးတို့ကို ဆရာတော်က ၅၀၀ လှူပါသည်။ သို့သော်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ၇၅ နှစ်မြောက်ပူဇော်ပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလှူလဲ ပါသွားရလေအောင် သံသရာအဆက် ဆက်လဲ ဒါနအကျိုးခံစားရလေအောင် ဒီငွေနှင့် တကွ မိမိတို့က ၅၀၀ ကျပ်စီထပ်ဆောင်ပြီး (၁၀၀၀) စီ ကုသိုလ်ပါဝင်ကြပါစို့ဟု လှူဆောင်ပြောကြားရာ ဆရာကြီးများမှာ အလှူကြံစွာဖြစ်၍ စကားထပ်တွန့် ပြောစရာမရှိ ဆင်ခြေပေးစရာမရှိကြ၍ မိမိတို့ပါ လာသော ငွေ ၅၀၀ ထပ်ထည့်ပြီး အလှူငွေ

(၁၀၀၀)ကျပ်အမည်တပ်ကာ လှူလိုက်ကြလေ သည်။

ထိုဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးမွေးနေ့ အလှူပွဲပြီး၍ ပြန်လာသော အပူဇော် ဖိတ်ခံရသော ပညာရှိဆရာကြီးတစ်ဦးကို ဝဲကြီးရွာ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်က ခေါ်ယူတွေ့ဆုံသတင်းမေးပြီး ဆရာ ကြီးတို့ ပညာရှိဆရာကြီးများကို ဆရာတော်က မည်မျှ ပူဇော်ကန်တော့လိုက်ပါသလဲ’ ဟုမေးရာ ပညာရှိ ဆရာကြီးက မိမိတို့ဘဝ ဖွတ်မရ ဒါးမဆုံး ဖြစ်ရပုံအကြောင်းစုံကို လျှောက်ထားပြလေသည်။ ထိုအခါ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်က ‘အင်း ဒကာ တော်ပညာရှိဘဝက ဆရာတော်ဦးပုဂံမယ်တော် မြဲတဘက်ကလေး ဆုံးရှုံးသလိုပါပဲ’ ဆိုတာမျိုးပါ လားကွဲ့ ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

အကျယ်ကလေး သိပါရစေဘုရား ‘အေး တို့များ ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘကြီး တော်မင်းလက်ထက် ဘကြီးတော်နှင့် ထိပ်ခေါင် တင်မိဖုရားကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ ဗုဒ္ဓအစ ဗုဒ္ဓအလယ် ဗုဒ္ဓအဆုံးလို့ အမည်ကျော်ကြားတဲ့ ပညာကြီးဝိနည်းသိက္ခာ၊ အလွန်လေးစားကာ ဘုရား အဆုံးအမ တစ်မျက်နှာသာကြည့်တတ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးဦးပုဂံဆိုတာ ရှိသကဲ့’

တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်ဖခင်ကြီး ကွယ် လွန်တော့ ဆင်းရဲတဲ့ မိခင်ကြီးက သားက မင်းဆရာ တော်ဖြစ်နေလို့ အားကိုးတကြီးနှင့် ညောင်ကန်က နေ နေပြည်တော်အင်းဝရှိ သားတော်ဦးပုဂံထံ ရောက်လာသတဲ့။ အဲဒီတော့ ဆရာတော်ဦးပုဂံက သူကျောင်းထဲမှာ မိန်းမတွေ မအိပ်ကောင်းဘူး၊ ရဟန်းများဟာ တစ်မိုးတစ်ယံထဲမှာ မာတုဂါမနှင့် ညဉ့်အိပ်မအိပ်ကောင်းဘူးဆိုတဲ့ သိက္ခာပုဒ်က ရှိနေတော့ မိခင်ကြီးကို ကျောင်းအပြင်ဘက်က

သစ်ခက်တဲကလေးမှာ နေစေသတဲ့။

တစ်နေ့ ထိုသစ်ခက်တဲကလေး မီးလောင်သတဲ့ ဘေးက တပည့်ရဟန်းတွေက အရှင်ဘုရားမိခင်နေတဲ့ သစ်ခက်တဲကလေး မီးလောင်သွားလို့ မိခင်ကြီး ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေပါပြီ ဘုရားလို့ လျှောက်ထားကြသတဲ့။

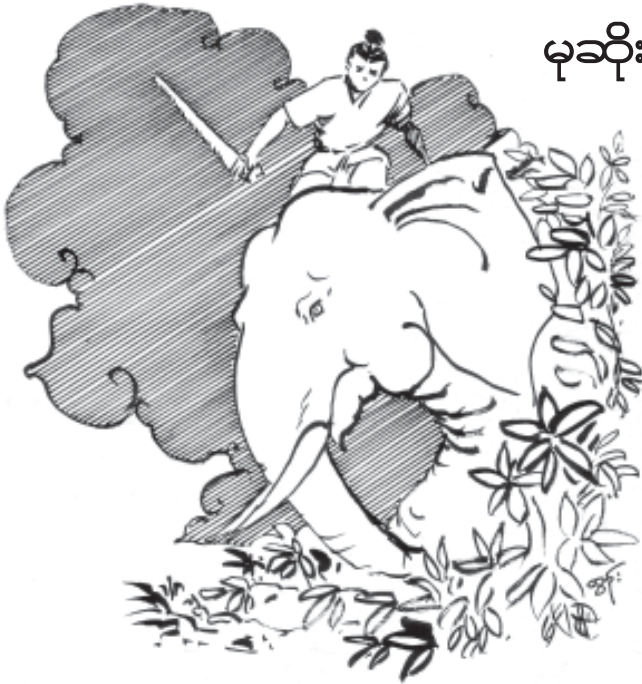
အဲဒီအခါမှာ ဆရာတော်က မယ်တော် ကြီးကိုသွားခေါ်ချည်လို့ စေခိုင်းသတဲ့။ မယ်တော်ကြီး ကို ရဟန်းတော်များက လာခေါ် တော့ အော်ငါ့ရဲ့ သားတော်ကြီးက ငါ့ကို ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက် မယ်ထင်တယ်၊ ဆိုပြီး မိမိတစ်ဘက်ကလေး ပန်းပေါ် တင်ကာလိုက်လာသတဲ့။

ကျောင်းပေါ်မယ်တော်ကြီးရောက် တော့ စာကြည့်နေတဲ့ ဆရာတော်ဦးပုဂံက မိမိကြည့်နေ သော ပေစာထုပ်ကိုချထားပြီး မယ်တော်ကြီးထံ ထလာပြီး

“အင်း အတိတ်ကဒါနနည်းလို့ ဆင်းရဲ၊ ယခုလဲ ဒါနကနည်းပြန်တော့ နေတဲ့အိမ် မီးလောင်ခံရပြန်ပေါ့၊ အဲဒီတော့ မယ်တော်ကြီး ပန်းပေါ်က တဘက်ကလေး ပေးဆိုပြီး တစ်ဘက် ကလေးကို အစိပ်စိပ်အမွှာအမွှာ ကြိုးသဖွယ်ဆုပ် ဖြုပြီး သံဃာတော်များကို ဆင့်ခေါ်ကာ ငါ့မယ် တော်ကြီး ဒါနနည်းလို့ ဆင်းရဲသကွယ်၊ ငါ့မယ် တော်ကြီးကို ချီးမြှင့်သောအားဖြင့် ပေစာ ထုပ်ချည် ရန်ကြိုးကို အလှူခံကြပါကွယ်လို့ မိန့်ကြားပြီး သံဃာတစ်ပါးစီကို တစ်ဘက်ကြိုးတစ်ချောင်းစီ အလှူပေးလိုက်သတဲ့။

မယ်တော်ကြီးခမျာ သားရဟန်းရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းကို မခံရဘဲ ပါလာတဲ့ ပန်းပေါ်က တစ်ဘက်ကလေးတောင် အဆစ်ဆုံးရှုံးသွားရသတဲ့။ ယခုလဲဘဲ ပညာရှိကြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ပူဇော် ကန်တော့ကြေး ၅၀၀ကျပ် မရဘဲ ဆရာတော်ဦးပုဂံ မယ်တော်ကြီးပန်းပေါ်က တဘက်ကလေး ထပ်ပါ သလို အိတ်ထဲက ငွေ ၅၀၀ကျပ်ထပ်ပါသွား သကဲ့ကဲ့’ ဟု မိန့်ကြားတော်မူရာ ပညာရှိ ဒကာ ကြီးနှင့် ကိုရင်ကျောင်းသားတို့မှာ တသောသော ရယ်မောကြလေတော့သည်။

ခင်သူဇာမြင့်

မုဆိုးလူကြမ်း ကျေးဇူးကန်း

ဇော်နောင်

- * ရှေးသရောအခါ ပြည်ဗာရာ။
ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုခါ။
ဗုဒ္ဓလောင်းလျာထိုစဉ်က
ဆင်မျိုး၌ဖြစ်ရ။
- * အမိဝမ်းမှ ဖွားသည့်ခါ။
တစ်ကိုယ်လုံးပင် ဖြူဆွတ်ကာ။
မျက်စိမှာလျှင် လွန်ထူးခြား
တူတိပတ္တမြား။
- * မျက်နှာတော်ကား နှစ်မျိုးပါ။
နီသောကမ္မလာ။
နှာမောင်းတော်မှာ ပမာနှိုင်း
တူတိဌေပန်းဆိုင်း။
- * ထွားကြိုင်းသန်မာ ဆင်ကြီးမှာ။
ခြေထောက်လေးချောင်းဟာ။
မြင်ရသည်မှာ အထင်အရှား။
ချပ်ရည်ဆိုးထားသည့်အလား။
- * ပါရမီဆယ်ပါး တန်ဆာဆင်၊
တင့်တယ်ရှုပ်ဆင်း သူ့သွင်ပြင်။
ဟိမဝန္တာ ဆင်ရှစ်သောင်း၊
ရောက်လာခဝပ်ညောင်း။
- * အပေါင်းအဖော်ကို မခုံမင်၊
အပေါင်းအဖော်၌ အပြစ်မြင်။
- * စွန့်ကြဉ်ထားခဲ့ ဆင်အားလုံး၊
ဧကစာကျင့်သုံး။
- * နာမည်တစ်လုံးနဲ့ ဆင်မင်းမှာ၊
ကျော်ကြားလေပေါ့ သီလအရာ။
သို့ဖြစ်ပါ၍ မည်တွင်ရ၊
“သီလဝ နာဂရာဇ”။
- * တစ်နေ့ကျတော့ ဖြစ်ပုံမှာ၊
တောလည်လာတဲ့ မုဆိုးဟာ။
အရပ်မျက်နှာ သူမသိ၊
မျက်စိလည်၍ နေလေ၏။
- * သေမည့်ဘေးကို တွေးမိသော်၊
ကြောက်လန့်ငိုကြွေး သူဟစ်အော်။
ဆင်မင်းကြားသော် ခုချက်ချင်း၊
မုဆိုးထံကို ချဉ်း။
- * ဆင်မင်းမေးမြန်း မုဆိုးကျော်၊
သင်ဘာဖြစ်၍ ငိုကြွေးအော်။
ထိုသို့မေးသော် အဖြေကား၊
မျက်စိလည်လမ်းမှား။
- * ကြင်နာသနား ဆင်ကြီးမှာ၊
သူ့နေရာကို ခေါ်သွားကာ။
ကောင်းစွာပြုရ ကျွေးမွေးပြီး၊
အနားယူလော့ မုဆိုးကြီး။
- * အနားယူပြီး အပန်းပြေလျှင်၊
သူ့ကျောပေါ်ကို မုဆိုးတင်။
ဗာရာဗြူလျှင် ရောက်စေဖို့၊
အနီးဆုံးသော နေရာသို့၊
ဆင်မင်းလိုက်လံပို့။
- * ထိုနေရာသို့ ရောက်လေရာ။
ခွဲခွာကြရ ခါနီးပါ။
ဆင်မင်းလေးနက် ထပ်ထပ်မှာ။
သူ့နေထိုင်ရာ အရပ်ဒေသ၊
ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရ။
- * ဗာရာဌာန ရောက်သောအခါ၊
ဆင်စွယ်ပွတ်သမားတို့ကိုရှု။
မုဆိုးယုတ်မာ မေးဖို့သွား၊
သက်ရှိဆင်စွယ်ယူမလား။
- * ရှာမှရှားတဲ့ သည်အရာ
တို့ဝယ်မှာပေါ့၊ ယူခဲ့ပါ။
ထိုအခါ လမ်းသိပြီး၊
ထွက်လာခဲ့ပေါ့၊ မုဆိုးကြီး။
- * ခရီးမဖင့် မကြာမီ၊
ရောက်ခဲ့ပါပေါ့၊ ဆင်မင်းဆီ၊
မုဆိုးလိမ်လည် တင်လျှောက်ကြား၊
ရက်စက်ပါပေါ့၊ သူ့စကား။
- * ဆင်းရဲသားမို့ ကူညီရာ၊
သင့်အစွယ်ကို လိုချင်ပါ။
အနည်းငယ်သာ ပေးသနား၊
ကျွန်ုပ်ဆင်စွယ် ရောင်းလို့စား၊
အရင်းအနှီးလုပ်ဖို့တကား။
- * သနားတတ်တဲ့ ဆင်မင်းလျှင်၊
ဒေါသအမျက်သူမဝင်။
ယူချင်လျှင် ယူပေတော့၊
မင်းဆန္ဒအတိုင်းပေါ့။
- * ယူလော့ ယူလော့နှုတ်ကချေ။
ခြေအစုံကိုငွေ။

- * တူလိုက်ပေ ငွေတောင်ထွတ်
ဦးကင်းကိုလျှင် ညွတ်။
- * ငွေတောင်ထွင်ပေါ် တက်ပြီးကာ၊
မုဆိုးလူမိုက် သနားမညာ။
လွှဲဖြင့်တိုက်ကာ ဖြတ်ယူသွား၊
ဆင်မင်းအစွယ်ဖျား။
- * ရောင်းစားပြီးတော့ ရတဲ့ငွေ၊
သုန်းဖြုန်းပစ်၍ ကုန်ပါလေ။
သွားပြန်ချေ နောက်တစ်ခေါက်
ဆင်မင်းထံကိုရောက်။
- * သုလျှောက်ထားပေါ့ ဆင်မင်းကို၊
လိပ်ညှာပြီးတော့ မုသားဆို။
ကြွေးမြီတွေကို ဆပ်ရကား၊
သူငွေတွေ ကုန်သွား။
- * ရင်းနှီးစားဖို့ ငွေမကျန်၊
နောက်ထပ်ဆင်စွယ် အလှူခံ။
ကျန်နေသေးတဲ့ ဆင်စွယ်အား၊
ကျွန်တို့နည်းနည်း ပေးပါလား။
- * သနားတတ်တဲ့ ဆင်မင်းမှာ၊
ရှေ့နည်းအတိုင်း ခွင့်ပြုပါ။
လူယုတ်မာ မုဆိုးမိုက်၊
ရှေ့နည်းအတိုင်း လွန်တိုက်။
- * လူမိုက်နဲ့ငွေအတူမနေ၊
သွားပြန်ပါပေါ့ မုဆိုးငါတေ၊
ရလေလိုလေ အိုတစ္ဆေ။
လျှောက်တင်ပြန်ချေ ဆင်မင်းအား၊
ကျန်တဲ့အစွယ်ပေးသနား။
- * ဘုရားအလောင်း ဆင်မင်းလျှင်၊
ခွင့်ပြုရှေ့နည်းအတိုင်းပင်။
နှာမောင်းကိုလျှင် ဖိနင်းလျက်
မုဆိုးအရိုင်း ဖုတ်သဘက်၊
ဆင်ဦးကင်းပေါ်တက်။
- * ဆင်ရဲ့နှစ်ဖက်နှုတ်စွန်းရယ်၊
ဖနောင့်နဲ့တွန်း မုဆိုးဖယ်။
ဆင်စွယ်ကို အနီးကပ်၊
အရင်းကသူဖြတ်။
- * ကျေးဇူးမဆပ် ကန်းလှစွာ၊
မုဆိုးလူယုတ်မာ။
သူ့ကံဟာ မြန်စွာမနေ၊
သူ့ကိုပြန်၍ အကျိုးပေး။

* မြည်ကြွေးတုန်ဟည်း မြေကြီးသည်၊
ဟက်တက်နှစ်ခြမ်းကွဲလေပြီ။
အဝီစိမ့် မီးလျှံများ၊
သူ့ကိုရစ်ပတ် သယ်ဆောင်သွား၊
မြေမျိုပါပေါ့ ငမိုက်သား။

* ဖြစ်ပျက်အားလုံး ကုန်အစင်၊
ရုက္ခစိုးနတ် သူသိမြင်။
သည်မုဆိုးလျှင် အလိုရမ္မာ၊
တက်ပြီးရင်းလျှင်တက်။

* စင်္ကြံဝတေးအဖြစ်ကို၊
မုဆိုးရလည်း စိတ်ထားညို၊
အလိုမပြည့် လိုချင်တုန်း၊
လောဘအဆိပ်ဖုံး။

* သည်တောအလုံး မြည်ဟိန်းညံ၊
ရုက္ခစိုးနတ်ဟစ်ကြွေးသံ။
ဖောက်ပြန်မုဆိုး လူဗာလ၊
ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ သူရွတ်ချ၊
နာလော့ကြားလော့ အိုလောက...
တရားဟောကာ ဆိုဆုံးမ။ ။

ဇော်နောင်
အတိတ်၏ပုံရိပ်
အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်
ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ယခု ဤ ‘သီလဝ
နာဂရာဇ’ဇာတ်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သ၌ တရားသဘင်ဝယ် ရဟန်း
တို့သည် ဒေဝဒတ်ကျေးဇူးမသိတတ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏
ကျေးဇူးတော်ကိုပင် မသိဟု ပြောဆို၍နေကြလေ
သည်။ ထိုစဉ် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြွလာပြီး
မည်သည့်အကြောင်းရပ်ကို ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြ
သနည်းဟုမေးသော် ရဟန်းတို့က ဒေဝဒတ်၏
ကျေးဇူးတရားမသိတတ်ကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လည်၍လျှောက်တင်ကြ
သည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဒေဝဒတ်ကျေးဇူး
ကန်းခဲ့ဖူးလေပြီဟုဆို၍ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို
ပြန်ပြောင်းပြောပြဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြု
စဉ် ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဆင်မျိုး၌ဖြစ်၏။
ဖွားစဉ်က တစ်ခြားဆင်မျိုးနှင့်မတူ၊ တစ်မူထူးခြား
၍နေလေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူဆွတ်၍နေ၏။
ငွေစုနှင့်တူ၏။ မျက်စိအစုံမှာလည်း ပတ္တမြားနှင့်တူ
၏။ မျက်နှာတော်မှာကား နီသောကမ္ပလာနှင့်တူ၏။
နှာမောင်းတော်မှာမူ ငွေပန်းဆိုင်နှင့်တူ၏။ ခြေလေး
ဘက်တို့သည်လည်း ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးထားဘိသကဲ့

သို့ပင်။ ပါရမီဆယ်ပါးဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားရကား
အလွန်တင့်တယ်သော အဆင်းရှိပေသည်။
ထို့ကြောင့် ဟိမဝန္တာရှိ ရှစ်သောင်းသော ဆင်
အပေါင်းတို့သည် အလောင်းတော်ဆင်မင်းထံ
ရောက်လာခဲ့ဝင်ခစားကြလေသည်။ သို့သော်
ဘုရားလောင်းဆင်မင်းသည် အပေါင်းအဖော်၌
အပြစ်ကိုမြင်၏။ တစ်ကိုယ်တည်းနေ၍ အေးချမ်းမှု
ကို အလိုရှိသဖြင့် ဆင်အပေါင်းတို့ကို ထားရစ်ခဲ့
ကာ ဟိမဝန္တာတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေလေ
သည်။ ဆင်မင်းသည် အထူးအားဖြင့် သီလဆောက်
တည်သူဖြစ်၍ ‘သီလဝ နာဂရာဇ’ ဟု အမည်တွင်
သည်။

တစ်နေ့သော် ဗာရာဏသီပြည်မှ မုဆိုး
တစ်ဦးသည် ဟိမဝန္တာအရပ်သို့လာကာ တောလည်
စဉ်၊ မျက်စိလည်လမ်းမှား၍ ဒုက္ခရောက်ပြီးနေလေ
သည်။ မုဆိုးမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့၍အော်ဟစ်
ငိုကြွေး၏။ ထိုအသံကို ဘုရားအလောင်း ဆင်မင်း
ကြားသော် အသံရှိရာသို့သွား၍ ကြည့်ရှုလျှင် မုဆိုး
ကိုမြင်၏။ အကျိုးအကြောင်းကိုမေးကြည့်ရာ
မျက်စိလည်လမ်းမှား၍ ဒုက္ခရောက်နေကြောင်းကို
ဆင်မင်းအားပြောပြသည်။ ဆင်မင်းသည် မုဆိုးအား
၎င်း၏ နေရာသို့ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် သစ်သီး
မျိုးစုံတို့ကို ကျွေးမွေး၏။ ထို့နောက် မုဆိုးအား
၎င်း၏ ကျောက်ကုန်းထက်တင်ကာ ဗာရာဏသီ
မြို့သို့သွားရာ အနီးဆုံးသောလမ်းဆုံရောက်အောင်
လိုက်လံပို့ဆောင်သည်။ မုဆိုးမှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ
သောအကြံဖြင့် လမ်းခရီးတစ်လျှောက် တွေ့ရမြင်
ရသည့် ထင်ရှားသောအရာမှန်သမျှကို မှတ်သား
၍ သွားလေသည်။ ဆင်မင်းသည် ခရီးဆုံးသို့
ရောက်လျှင် မုဆိုးကို အထပ်ထပ်မှာကြားပြောဆို
သည်။ ‘ငါ၏ နေရာအရပ်ကို တစ်ခြားသူများအား
မေးသည်ဖြစ်စေ၊ မမေးသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သူ့ကိုမျှ
မပြောပါနှင့်’။

မုဆိုးသည် ဗာရာဏသီမြို့သို့ရောက်
လျှင် ဆင်စွယ်ပွတ်သမားတို့ကို သွားရောက်ရှာဖွေ
ပြီး တွေ့သော် အသက်ရှင်သော ဆင်၏ အစွယ်
ကို ယူမည်လောဟုမေး၏။ ဆင်စွယ်ပွတ်သမားတို့
က အသက်ရှင်သော ဆင်၏ အစွယ်သည်
အလွန်အဖိုးတန်ကြောင်း ၎င်းတို့ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း
ကို မုဆိုးကိုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ မုဆိုးသည် အစား
အစာနှင့် လွှတ်တို့ကို ယူဆောင်ကာ ဆင်မင်းရှိရာ
ဟိမဝန္တာတောအုပ်သို့ဝင်လေသည်။ မုဆိုးသည်
အရင်ကတည်းက လမ်းကိုမှတ်သားခဲ့သည်ဖြစ်၍
မကြာခင်မှာပင် ဆင်မင်းရှိရာသို့ရောက်လေသည်။
ဆင်မင်းက မုဆိုးအား ဘာအတွက်ကြောင့်လာပါ
သနည်း ဟု မေးလျှင် မုဆိုးသည် ‘မိမိမှာ အလွန်
ဆင်းရဲ၏။ အသက်မွေးမှုကို ကောင်းစွာမပြုနိုင်သ
ဖြင့် ဆင်မင်း၏ အစွယ်ကို တောင်းပါ၏။ ထိုဆင်
စွယ်ရောင်းရငွေဖြင့် အသက်မွေးမှုတစ်ခုခု လုပ်ပါ

မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် မိမိလာရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဟု သနားစဖွယ်လျှောက်တင်သည်။

ဆင်မင်းသည် မုဆိုးကို သနားကရုဏာသက်သည်ဖြစ်၍၊ ဆင်စွယ်ကိုပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး မုဆိုးအား ‘ဖြတ်၍ယူလော့’ ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ပြောပြီး ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းမှာ မုဆိုး အစွယ်ကိုဖြတ်ယူရာတွင် လွယ်ကူစေရန် ၎င်း၏ ခြေတို့ကို ခွေ၍ ဦးခေါင်းကိုညွှတ်ပြီး ‘နွားထိုင်’ ထိုင်၍ပေးသည်။ ထိုအခါ မုဆိုးသည် ဆင်မင်း၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ တက်ကာ နှစ်ချောင်းသော အစွယ်တို့ကို ဖြတ်ယူလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရတော်မူခြင်း အကျိုးအတွက် ရည်မှန်းကာ မုဆိုးအား ၎င်း၏ စွယ်တော်တို့ကို လှူခြင်းဖြစ်သည်။

မုဆိုးသည် ဘုရားအလောင်း ဆင်မင်းထံမှ ဖြတ်ယူသွားသော ဆင်စွယ်ကို ရောင်းချ၍ ရရှိသည့်ငွေများကို သုံးဖြုန်းပစ်၍ ကုန်လျှင်၊ ဒုတိယတစ်ခေါက် ဆင်မင်းဆီရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဆင်မင်းအား သူ့ကို သနားအောင် လှည့်ပတ်၍ပြောသည်။ ဆင်စွယ်ရောင်းရသော ငွေများမှာ အကြွေးဆပ်လိုက်၍ ကုန်သွားကြောင်း ထိုသို့ရင်းနှီးစားစရာ ငွေမရှိတော့ပါကြောင်း သိဖြစ်ပါ၍ ဆင်မင်းထံမှ အစွယ်တို့ကို ထပ်၍ လိုချင်ပါကြောင်း’ လျှောက်တင်လေသည်။ ဆင်မင်းလည်း ရှေ့ကကဲ့သို့ပင် မုဆိုးအား အသာတကြည်ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။ မုဆိုးလည်း ရှေ့ကကဲ့သို့ပင် ဘုရားအလောင်းတော်ဆင်မင်း၏ အစွယ်တို့ကို ဖြတ်၍ယူလေသည်။

မုဆိုးသည် တတိယအကြိမ်မြောက် ဘုရားအလောင်းထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြန်သည်။ ဆင်မင်းကို မုဆိုးက ပြောပြန်၏။ “ဆင်စွယ်ရောင်းခဲ့သောငွေဖြင့် ရင်းနှီးစားရန် မလုံလောက်သေး၍ ကျန်သောအစွယ်ရင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်အား ဖြတ်ယူခွင့်ပြုပါလော့”။

ထိုအခါ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းသည် ရှေ့ကအတိုင်းပင် ခွင့်ပြု၏။ မုဆိုးကား ဘုရားအလောင်းတော်ဆင်မင်း၏ ငွေပန်းဆိုင်းနှင့်တူလှသော နှာမောင်းတော်ကိုနင်း၍ ငွေတောင်ကြီးနှင့်တူသော ဦးခေါင်းတော်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ဆင်မင်း၏ နှုတ်သီးစွန်းနှစ်ဖက်ကို ၎င်း၏ ခြေဖနောင့်ဖြင့် ကန်ဖွင့်ပြီး အသားတို့ကို ဖယ်ရှားယူပြီးလျှင် ဆင်မင်း၏ ဦးခေါင်းထက်မှနေကာ လွှဖြင့် အစွယ်ရင်းကို ဖြတ်ယူလေသည်။

ဆင်မင်းက မုဆိုးပြောသမျှ လုပ်သမျှတို့ကို သည်းခံတော်မူသော်လည်း မဟာပထဝီမြေကြီးကမူ ဤကဲ့သို့ ရက်စက်သော ယုတ်မာသော ကျေးဇူးကန်းသော လောဘမသတ်နိုင်သော မုဆိုးမိုက်ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ပေ။ မုဆိုးကဲ့သို့ လူယုတ်မာတစ်ယောက်ကိုလည်း မဟာပထဝီမြေကြီးက ဆက်လက်၍ ထမ်းပိုးထားလိုပေ။ ဟောင်းလောင်း

ပေါက်ပြီး ပေါ်ထွက်လာကာ မုဆိုးမိုက်ကို ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင့်၍ ခေါ်ဆောင်ဖမ်းဆီးသွားလေသည်။

သူပြုသောကံက သူ့ကို အကျိုးပေးသွားခြင်းပင်။ အဆုံး၌ မုဆိုးအား မြေမျိုသွားလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို ထိုတောအုပ်၌နေသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် မကြွင်းမကျန်အကုန်သိမြင်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် တောလုံးပဲ့တင်ထပ်အောင် ကြွေးကြော်လေသည်။

‘ကျေးဇူးမသိတတ်သော မိတ်ဆွေကောင်းကို ပစ်မှားသော ထိုယောက်ျား ယုတ်အား စကြာဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ကို ပေးငြား၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ လောဘကို သတ်လိမ့်မည်မဟုတ်’

ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဤသို့တရားဟော၍ လောကအလုံးကိုသိကြားစေခဲ့လေသည်။

ဇာတ်ပေါင်းသော် ယခုဒေဝဒတ်သည် ထိုစဉ်က ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်မှားခဲ့သော မုဆိုးမိုက်ဟိုစဉ်က ရုက္ခစိုးနတ်မင်းမှာ ယခုရှင်သာရိပုတ္တရာဟိုစဉ်က ဆင်မင်းကား ယခု ငါဘုရားတည်းဟူဟောပြတော်မူလေသည်။

ဇော်နောင်

ကျမ်းကိုး

သီလဝနာဂရာဇဇာတ်

ငါးရာ့ငါးဆယ် ဇာတ်နိပါတ်တော်၊

(ညောင်ကန်ဆရာတော်)

“အပါယ်ဒိတ် တံခါး”

ဗိုလ်သောင်း (ဒေင်)

သင်နှင့်ကျွန်ုပ်- ချစ်မိတ်ဆွေ
မိုးခိုလက်တွဲ- ပေါင်းဖော်နေ
မတွေ့မမြင်- ကြာသော်လဲ
စိတ်ထဲမှာစွဲ- မှတ်မိမြဲ။ ။

ရုပ် နာမ် ဓမ္မ- သင်္ခါရ
အသိ သတိ- မြဲရှိကြ
ကျင့်ကြံအားထုတ်- ပြုခါမှ
စိတ်မှာပိုင်းခြား- သိလာရ။ ။

ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး- တရားစဉ်
ချိန်ကြာညောင်းလဲ- မမေ့ရင်
ခန္ဓာချုပ်၍- သေသော်လဲ
အပါယ်တံခါး- ပိတ်ပြီဘဲ။ ။

ဗိုလ်သောင်း (ဒေင်)

ခြေလှမ်းသစ်

ထာဝရစီးဆင်းနေတဲ့
ထွက်လေ၊ ဝင်လေ ခရီးစဉ်မှာ
အစောင့်မရှိလေသမျှ
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရုဏ မိတ်ဆွေတွေနဲ့
သောကပရိဒေဝမီးတွေကမင်းမူ
အသူရာနက်တဲ့သံသရာဒုက္ခဝဲထဲ
ဆွဲဆွဲပြီး ဆောင့်ချ
နင်ရောငါရော နင်လားငါလားပါပဲ။
မသဲကွဲ မမြင်နိုင်
ငါပိုင်တဲ့ ငါ့ခန္ဓာ ယိမ်းယိုင်ကာပြိုကွဲ
ဘယ်မှာလဲ ငါ့ခန္ဓာရဲ့ . . ငါ့အတ္တ
အဝိဇ္ဇာမကင်းလေသမျှ
စွဲလန်းခြင်း၊ မာန်တက်ခြင်းတွေနဲ့
နီဝရဏတိုင်းရဲ့ အရိပ်မကြီးအောက်မှာ
ချွန်ထက်တဲ့လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟလုံ
ချက်တွေက
တံခါးဝဆီသို့ ဦးတည်
မိုးခါးရည်ရွာခဲ့တဲ့ ငါ့နှာသီးဖျားတွေ
အေးစက်လို့ နေပါပေါ့လား . . ။
မာယာမပြောတဲ့ ဓာတ်နဲ့သစ္စာ
ခန္ဓာကိုယ် လုပ်ကြည့်ရင်
ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော
သုခမနေတဲ့ ဒုက္ခနဲ့သမုဒယနယ်
တွယ်ရာကင်းချင်ပေမယ့်
သတိနဲ့ဝေးလေသမျှ
သက္ကာယတိမ်တိုက်တွေ အံ့ဆိုင်နေဦး
မည်သာ . . ။
အော် . . အခုတော့
ငါ့ဘဝအတိတ်ကို ကြက်ခြေခတ်
အနာဂတ်က အရုဏ်တွေအတွက်
ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့ “ထွက်သတိ၊ ဝင်သတိ” တွေကို
ဝီရိယနဲ့မြှောက်၊ သမာဓိနဲ့ပေါင်း
ပညာရလဒ်တွေနဲ့
မိုးရေတွေချိုစေဖို့
“မဟာပုရိသဘူမိ” တံခါးမှူဆီ
အေးစက်တဲ့ ငါ့နှာသီးဖျား
‘ဝ’ ကွက်လို့ အပ်ထားချေတော့ရှင် . . ။

ချင်းတွင်း ငပေလ

ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

Dhamma Vira Journal

ဓမ္မဝီရ
ဓမ္မဝီရသည် တရားမှန်သာ
အားရှိသည်။ နှလုံးလှည့်
ဘဝအနေ၊ အလှူဝေလျက်
အနေလည်းတတ်
အသေမြတ်အောင်
မညွတ်ထောက်ပံ့၊ ကူညီဘူး။
စေတနာ

International Religious network media NEWS

The Truth is Unbelievable

A Momemtous Meeting gives Reel Life to Extraordinary Monk

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ရဟန်းတော်တစ်ပါး၏ ဘဝနက်ရှိုင်းမှုကို ထင်ဟပ် ဖော်ပြခြင်း။

By Kumudini Hettiarachchi, Sunday Times (Sri Lanka), May 3, 2009

TRANSLATED Into Myanmar language

By Dhamma Vira Thandar, ITBM University, Yangon.

ဓမ္မဝီရ- သန္တာ ပြန်ဆိုတင်ပြသည်။

(Continue from last week)

Richard felt it was time to see him as Bhikkhu Sumedha had contacted him and said that the time was close. She came back home to Colombo from Galle and early next morning it was that they journeyed along with Ven Metta Vihari to Dulwela.

Having heard before that he was averse to being filmed, she just grabbed a not-so-sophisticated camera, more for taping his voice.

ဘိက္ခုသုမေဓာရှင်နှင့် ပြန်လည်ဆက်သွယ်၍ တွေ့ဆုံမိကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ကိုပြောကြားလိုက်သည့် သုမေဓာရှင်၏ 'ပြောစရာတွေလည်း ကုန်ပြီ။ ဟောစရာတွေလည်းကုန်ပြီ။ တွေ့ဆုံကြဖို့ရာ အချိန်တွေလည်း ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လေပြီ' ဟု ဆိုလာသော စကားများကြောင့် ရစ်ချတ်၏ ရင်တွင်း၌ အလွန်လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ဆရာမကိုရာမှာ ခင်းကျင်းပြသနေဆဲ ပန်းချီအနုပညာပြခန်းဆောင်မှ နေအိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သူမတစ်ယောက်တည်း သီဟိုဠ်ဂက်တင်ဘီဘုရားကျောင်းတော်မှ ဆရာတော် ဘိက္ခုမေတ္တာဝိဟာရီနှင့်အတူ ကိုလန်ဘိုမြို့ဒူဝီလာရွာငယ်ကလေးသို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ဘိက္ခုသုမေဓာရှင်ဆေးရုံတက်ရောက်ကုသနေရသည့် အခြေအနေကို မကြာမသိမိကပင် မှတ်တမ်းတင်ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်နေကြသည့် ကိစ္စကို သုမေဓာရှင် လက်သင့်မခံကြောင်း ကြားသိထားသည့်အတွက် သူမကိုယ်တိုင် ရိုက်ကူးဖမ်းယူရန် ရှုတ်ထွေးခက်ခဲမှုမရှိသော ကင်မရာတစ်လုံးကို ဆရာမကိုရာ ယူဆောင်လာခဲ့ပြီး ရဟန်းတော်အရှင်နှင့် တွေ့ဆုံကြရစဉ် ၎င်းပြောကြားမည့် အသံများကိုပါ အပြည့်အဝ ဖမ်းယူမှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ရန် ကြံစည်ပြင်ဆင်ခဲ့လေသည်။

As they climbed the 108 steps, others had beaten them to it. A crowd had gathered, bringing with them small offerings such as king coconuts. Two nurses were also there, one weeping softly.

ဘိက္ခုသုမေဓာအရှင် သိုသိပ်စွာသီတင်းသုံးတော်မူရာ လိုက်ဂူဆိုသို့ သွားရောက်ကြရာတွင် ဂက်တင်ဘီတောင်တန်းပေါ်ရှိ ဒူဝီလာရွာငယ်

● စာမျက်နှာ ၂၃ သို့

မြတ်စေတနာ

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ...

မိန့်မှာစကား ...

သစ္စာလေးတန် ...

ထက်သန်စိတ်အား ... ကျင့်မှန်ပွားက

ဓမ္မရာသ ...

ဘဝအနေ ...

ဤလူ့ဘဝ ...

ဘဝနိဂုံး ...

အနေလည်းတတ် ... သေလည်းမြတ်အောင်

ကျင့်ဆောင်ပါလေ ... ဓမ္မမိတ်ဆွေ

ဝေဝေမြင့်(ရွှေပြည်သာ)